

Dziennik Urzędowy L 345

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
23 grudnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1322/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalające uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego w 2009 r. 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1323/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. dostosowujące ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur..... 10
- ★ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1324/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich od dnia 1 lipca 2008 r. 17
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1325/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 18
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1326/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r. zatwierdzające nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Chaource (ChNP)) 20
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1327/2008 z dnia 19 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw..... 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1328/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniające załączniki I, II, III, V, VII i VIII do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich 28

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1329/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wsparcia rynku wieprzowiny w formie dopłat do prywatnego przechowywania w części Zjednoczonego Królestwa 56
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniające po raz 103. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami..... 60

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/110/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych (dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa kolei) ⁽¹⁾ 62
- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/112/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywy Rady 76/768/EWG, 88/378/EWG, 1999/13/WE oraz dyrektywy 2000/53/WE, 2002/96/WE i 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu dostosowania ich do rozporządzenia nr (WE) 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin ⁽¹⁾..... 68
- ★ Dyrektywa Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony ⁽¹⁾ 75

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/971/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie równoważności leśnego materiału rozmnożeniowego produkowanego w krajach trzecich 83

2008/972/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniająca załącznik 13 do Wspólnych instrukcji konsularnych dotyczący wypełniania naklejki wizowej 88

Komisja

2008/973/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2002/56/WE w zakresie terminu wyznaczonego w art. 21 ust. 3, przed którego upływem państwa członkowskie są upoważnione do przedłużenia okresu ważności decyzji w sprawie równoważności sadzeniaków ziemniaka pochodzących z krajów trzecich (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8135) ⁽¹⁾..... 90

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2008/974/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. wspierająca haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 91
- ★ Decyzja Rady 2008/975/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena) 96

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Komisji z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Francję na rzecz Funduszu Zapobiegania Ryzyku w Rybołówstwie oraz na rzecz przedsiębiorstw rybackich (pomoc państwa C 9/06) (Dz.U. L 334 z 12.12.2008) 115
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1337/2007 z dnia 15 listopada 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 992/95 w odniesieniu do wspólnotowych kontyngentów taryfowych na pewne produkty rybołówstwa pochodzące z Norwegii (Dz.U. L 298 z 16.11.2007) 115
- ★ Sprostowanie do dyrektywy Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 226 z 22.9.1995) (Polskie wydanie specjalne rozdział 13 tom 015 s. 218) 116

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1322/2008

z dnia 28 listopada 2008 r.

ustalające uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego w 2009 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

opracowanego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa oraz opinii uzyskanych od Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

(2) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 obowiązkiem Rady jest ustalenie wielkości uprawnień do połowów na danym łowisku lub na grupie łowisk, oraz przydzielenie tych wielkości państwom członkowskim.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

(3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania uprawnieniami do połowów należy określić szczegółowe warunki dla operacji połowowych.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 i art. 8 ust. 3,

(4) Aby umożliwić państwom członkowskim zarządzanie statkami pływającymi pod ich banderą, należy ustanowić na poziomie Wspólnoty zasady i pewne procedury w zakresie zarządzania zasobami rybnymi.

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Radę do przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej, z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych oraz, w szczególności, sprawozdania

(5) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zawiera definicje mające znaczenie dla przydziału uprawnień do połowów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

(6) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 należy określić stada, do których mają zastosowanie środki, o których mowa w tym rozporządzeniu.

- (7) Uprawnienia do połowów należy wykorzystywać zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie ⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r. określającym parametry statków rybackich ⁽²⁾, rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1381/87 z dnia 20 maja 1987 r. ustanawiającym szczegółowe zasady dotyczące oznakowania i dokumentacji statków rybackich ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków ⁽⁶⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych ⁽⁷⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 1098/2007.
- (8) Aby zapewnić, by uprawnienia do połowów były ustalone na poziomie odpowiadającym zrównoważonej – pod względem ekonomicznym, środowiskowym i społecznym – eksploatacji zasobów, uwzględniono wytyczne do ustalania całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) przedstawione w komunikacie Komisji do Rady w sprawie uprawnień do połowów na 2009 r. stanowiącym deklarację polityczną Komisji Europejskiej.
- (9) Aby przyczynić się do zachowania zasobów rybnych, w roku 2009 należy wdrożyć pewne środki uzupełniające dotyczące warunków technicznych połowów.
- (10) Aby zagwarantować rybakom wspólnotowym środki utrzymania, ważne jest otwarcie tych łowisk z dniem 1 stycznia 2009 r. Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu wspomnianego w pkt I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnotę Europejską,

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 21.5.1987, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów na rok 2009 dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych w Morzu Bałtyckim oraz związane z nimi warunki, zgodnie z którymi takie uprawnienia do połowów mogą zostać wykorzystane.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wspólnotowych statków rybackich (statków wspólnotowych) prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie do celów badań naukowych podejmowanych za zgodą i z upoważnienia danego państwa członkowskiego i o których z wyprzedzeniem powiadomiono Komisję i państwo członkowskie, na którego wodach prowadzi się te badania.

Artykuł 3

Definicje

Poza definicjami zawartymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „obszary Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES)” oznaczają obszary określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3880/91;
- b) „Morze Bałtyckie” oznacza podobszary ICES 22–32;
- c) „całkowity dopuszczalny połów (TAC)” oznacza ilość ryb, jaka może zostać odłowiona co roku z każdego stada;
- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- e) „dzień przebywania poza portem” oznacza dowolny nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, w czasie którego statek przebywa poza portem.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW ORAZ ZWIĄZANE Z NIMI WARUNKI

Artykuł 4

Limity połowowe oraz przydziały

Limity połowowe, przydziały tych limitów na rzecz państw członkowskich oraz dodatkowe warunki zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Przepisy szczegółowe dotyczące przydziałów

1. Przydział limitów połowowych na rzecz państw członkowskich zgodnie z załącznikiem I nie stanowi uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) ponownych przydziałów dokonywanych zgodnie z art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- e) potrąceń dokonywanych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

2. Do celów zatrzymywania kwot, które mają zostać przeniesione na 2010 r., do wszystkich stad objętych analitycznym TAC można stosować – w drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 847/96 – art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 6

Warunki dotyczące połowów i przyłowów

1. Ryby ze stad, dla których ustalono limity połowowe, są zatrzymywane na statku lub wyładowywane, wyłącznie jeżeli:

- a) połowy zostały dokonane przez statki państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą, a kwota ta nie została jeszcze wyczerpana; lub
- b) gatunki inne niż śledź i szprot są zmieszane z innymi gatunkami i nie są sortowane ani na statku, ani przy wyładunku, a połowów dokonano włokami, niewodami duńskimi lub podobnymi narzędziami, w których rozmiar oczek jest mniejszy niż 32 mm.

2. Do kwoty lub do części należącej do Wspólnoty – jeśli część należąca do Wspólnoty nie została przydzielona państwom członkowskim w formie kwot – wliczane są wszystkie wyładunki z wyjątkiem połowów dokonanych zgodnie z ust. 1 lit. b).

3. W przypadku wyczerpania kwoty połowowej śledzia przydzielonej państwu członkowskiemu statki pływające pod

banderą tego państwa członkowskiego, zarejestrowane we Wspólnocie i dokonujące połowów na obszarach połowowych, do których stosuje się odnośna kwota, nie dokonują wyładunku połowów niesortowanych zawierających śledzia.

4. W przypadku wyczerpania kwoty połowowej szprota przydzielonej państwu członkowskiemu statki pływające pod banderą tego państwa członkowskiego, zarejestrowane we Wspólnocie i dokonujące połowów na obszarach połowowych, do których stosuje się odnośna kwota, nie dokonują wyładunku połowów niesortowanych zawierających szprota.

Artykuł 7

Ograniczenia nakładu połowowego

1. Ograniczenia nakładu połowowego określono w załączniku II.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do podobszarów ICES 27 i 28.2 w zakresie, w jakim Komisja nie podjęła zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007 decyzji o wyłączeniu tych podobszarów z ograniczeń, o których mowa w art. 8 ust.1 lit. b) oraz ust. 3, 4 i 5 oraz art. 13 tego rozporządzenia.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do podobszaru ICES 28.1 w zakresie, w jakim Komisja nie podjęła zgodnie z art. 29 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007 decyzji o stosowaniu do tego podobszaru ograniczeń, o których mowa w art. 8 ust.1 lit. b) oraz ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.

Artykuł 8

Przejęciowe środki techniczne

Przejęciowe środki techniczne określono w załączniku III.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 9

Przekazywanie danych

Przesyłając Komisji, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane dotyczące wyładunków ilości ryb odłowionych ze stad, państwa członkowskie stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Limity połowowe i związane z nimi, ustalone co roku, warunki zarządzania limitami połowowymi mające zastosowanie do statków wspólnotowych na obszarach objętych limitami połowowymi, w podziale na gatunki i obszary

W poniższych tabelach wyszczególniono TAC i kwoty (w tonach żywej wagi, z wyjątkiem przypadków, w których zastosowano inne określenia) według stad, przydziały dla poszczególnych państw członkowskich oraz związane z nimi warunki corocznego zarządzania kwotami.

W granicach każdego obszaru stada ryb wymienia się zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków. Do celów niniejszych tabel zastosowano następujące kody gatunków:

Nazwa systematyczna	Kod Alpha-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Clupea harengus</i>	HER	Śledź
<i>Gadus morhua</i>	COD	Dorsz
<i>Platichthys flesus</i>	FLX	Flądra
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Gładzica
<i>Psetta maxima</i>	TUR	Turbot
<i>Salmo salar</i>	SAL	Łosoś atlantycki
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek:	Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar:	Podobszary 30–31 HER/3D30.; HER/3D31.
Finlandia	67 777		
Szwecja	14 892		
EC	82 669		
TAC	82 669		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analityczne TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>

Gatunek:	Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar:	Podobszary 22–24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Dania	3 809		
Niemcy	14 994		
Polska	3 536		
Finlandia	2		
Szwecja	4 835		
WE	27 176		
TAC	27 176		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar: Wody WE podobzarów 25–27, 28.2, 29 i 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.; HER/3D29.; HER/3D32.
Dania	3 159
Niemcy	838
Estonia	16 134
Łotwa	3 982
Litwa	4 192
Polska	35 779
Finlandia	31 493
Szwecja	48 032
WE	143 609
TAC	Nie dotyczy
Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar: Podobzar 28.1 HER/03D.RG
Estonia	16 113
Łotwa	18 779
WE	34 892
TAC	34 892
Analityczne TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
Gatunek: Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Obszar: Wody WE podobzarów 25–32 COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Dania	10 241
Niemcy	4 074
Estonia	998
Łotwa	3 808
Litwa	2 509
Polska	11 791
Finlandia	784
Szwecja	10 375
WE	44 580
TAC	Nie dotyczy
Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Obszar:	Wody WE podobszarów 22–24 COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Dania	7 130		
Niemcy	3 487		
Estonia	158		
Łotwa	590		
Litwa	383		
Polska	1 908		
Finlandia	140		
Szwecja	2 541		
WE	16 337		
TAC	16 337		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>
Gatunek:	Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>	Obszar:	Wody WE podobszarów 22–32 PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Dania	2 179		
Niemcy	242		
Polska	456		
Szwecja	164		
WE	3 041		
TAC	3 041		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Zapobiegawcze TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>
Gatunek:	Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>	Obszar:	Wody WE podobszarów 22–31 SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Dania	64 184 ⁽¹⁾		
Niemcy	7 141 ⁽¹⁾		
Estonia	6 523 ⁽¹⁾		
Łotwa	40 824 ⁽¹⁾		
Litwa	4 799 ⁽¹⁾		
Polska	19 471 ⁽¹⁾		
Finlandia	80 033 ⁽¹⁾		
Szwecja	86 758 ⁽¹⁾		
WE	309 733 ⁽¹⁾		
TAC	Nie dotyczy		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>

⁽¹⁾ Wyrażona w sztukach ryb.

Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>	Obszar: Podobszar 32 SAL/3D32.
Estonia	1 581 ⁽¹⁾
Finlandia	13 838 ⁽¹⁾
WE	15 419 ⁽¹⁾
TAC	Nie dotyczy
Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

⁽¹⁾ Wyrażona w sztukach ryb.

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar: Wody WE podobszarów 22–32 SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Dania	39 453
Niemcy	24 994
Estonia	45 813
Łotwa	55 332
Litwa	20 015
Polska	117 424
Finlandia	20 652
Szwecja	76 270
WE	399 953
TAC	Nie dotyczy
Analityczne TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

ZAŁĄCZNIK II

Ograniczenia nakładu połowowego

1. Państwa członkowskie zapewniają w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą, że połowy z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub z użyciem pławnic, sieci oplątujących lub trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub za pomocą takli stawnych, takli z wyjątkiem takli dryfujących, węd ręcznych oraz węd ciągniętych są dozwolone przez maksymalną liczbę:
 - a) 201 dni przebywania poza portem w podobszarach 22–24, z wyjątkiem okresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 kwietnia, kiedy ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007; oraz
 - b) 160 dni przebywania poza portem w podobszarach 25–28, z wyjątkiem okresu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia, kiedy ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.
2. Roczna maksymalna liczba dni przebywania poza portem, w czasie których statek może być obecny na dwóch obszarach określonych w pkt 1 lit. a) i b) z narzędziami połowowymi, o których mowa w pkt 1, nie może przekraczać maksymalnej liczby dni przyznanej dla jednego z tych dwóch obszarów.

ZAŁĄCZNIK III

Prześciowe środki techniczne*Ograniczenia połowów flądry i turbota*

1. Zabrania się zatrzymywania na statku następujących gatunków ryb złowionych w obszarach geograficznych i w okresach podanych poniżej:

Gatunek	Obszar geograficzny	Okres
Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)	Podobszary 26–28, 29 na południe od 59°30'N	od 15 lutego do 15 maja
	Podobszar 32	od 15 lutego do 31 maja
Turbot (<i>Psetta maxima</i>)	Podobszary 25–26, 28 na południe od 56°50'N	od 1 czerwca do 31 lipca

2. W drodze odstępstwa od pkt 1 w przypadku połowów z użyciem włoków, niewodów duńskich i podobnych narzędzi o rozmiarze oczek równym lub większym niż 105 mm lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym 100 mm, przyłowy flądry i turbota mogą być zatrzymywane na pokładzie i wyładowywane w ilości do 10 % żywej wagi całkowitego połowu zatrzymywanego i wyładowywanego w okresach obowiązywania zakazu określonego w pkt 1.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 1323/2008

z dnia 18 grudnia 2008 r.

dostosowujące ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

w celu zapewnienia, by siła nabywczą uposażeń urzędników i innych pracowników Wspólnoty zmieniła się równolegle z siłą nabywczą uposażeń urzędników krajowych w państwach członkowskich, należy dokonać dostosowania wysokości wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich w ramach corocznego przeglądu za rok 2008,

uwzględniając Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, w szczególności jego art. 13,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 63, 64, 65 i 82 oraz załączniki VII, XI i XIII wyżej wymienionego regulaminu, a także art. 20 akapit pierwszy, art. 64 i 92 warunków zatrudnienia innych pracowników,

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. w art. 63 akapit drugi regulaminu pracowniczego datę „1 lipca 2007 r.” zastępuje się datą „1 lipca 2008 r.”.

uwzględniając wniosek Komisji,

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych zawartą w art. 66 regulaminu pracowniczego, mającą zastosowanie do obliczania wynagrodzeń i emerytur, zastępuje się poniższą tabelą:

1.7.2008 GRUPA ZASZEREGOWANIA	STOPIEŃ				
	1	2	3	4	5
16	16 299,08	16 983,99	17 697,68		
15	14 405,66	15 011,01	15 641,79	16 076,97	16 299,08
14	12 732,20	13 267,22	13 824,73	14 209,36	14 405,66
13	11 253,14	11 726,01	12 218,75	12 558,70	12 732,20
12	9 945,89	10 363,83	10 799,33	11 099,79	11 253,14
11	8 790,51	9 159,90	9 544,81	9 810,36	9 945,89
10	7 769,34	8 095,82	8 436,01	8 670,72	8 790,51
9	6 866,80	7 155,35	7 456,03	7 663,46	7 769,34
8	6 069,10	6 324,13	6 589,88	6 773,22	6 866,80
7	5 364,07	5 589,48	5 824,35	5 986,40	6 069,10
6	4 740,94	4 940,16	5 147,76	5 290,97	5 364,07
5	4 190,20	4 366,28	4 549,76	4 676,34	4 740,94
4	3 703,44	3 859,06	4 021,22	4 133,10	4 190,20
3	3 273,22	3 410,76	3 554,09	3 652,97	3 703,44
2	2 892,98	3 014,55	3 141,22	3 228,61	3 273,22
1	2 556,91	2 664,35	2 776,31	2 853,56	2 892,98

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

Artykuł 3

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie, na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego, do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników określone są w kolumnie 2 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie, na mocy art. 17 ust. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, do transferów dokonywanych przez urzędników i innych pracowników określone są w kolumnie 3 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego określone są w kolumnie 4 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 16 maja 2008 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego określone są w kolumnie 5 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 maja 2008 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego określone są w kolumnie 6 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 16 maja 2008 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego określone są w kolumnie 7 poniższej tabeli.

Państwo/miejscowość	Wynagrodzenie 1.7.2008	Transfer 1.1.2009	Emerytura 1.7.2008	Wynagrodzenie 16.5.2008	Wynagrodzenie 1.5.2008	Emerytura 16.5.2008
1	2	3	4	5	6	7
Bułgaria		62,5	100,0	70,5		
Republika Czeska	98,1	91,1	100,0			
Dania	139,4	136,4	136,4			
Niemcy	98,9	99,4	100,0			
Bonn	98,0					
Karlsruhe	96,4					
Monachium	105,3					
Estonia		81,9	100,0	85,0		
Grecja	95,0	94,9	100,0			
Hiszpania	101,6	96,0	100,0			
Francja	115,5	106,3	106,3			
Irlandia	121,9	118,5	118,5			
Włochy	111,5	107,6	107,6			
Varese	98,6					
Cypr	89,2	91,9	100,0			
Łotwa		79,8	100,0		85,1	

Państwo/miejscowość	Wynagrodzenie 1.7.2008	Transfer 1.1.2009	Emerytura 1.7.2008	Wynagrodzenie 16.5.2008	Wynagrodzenie 1.5.2008	Emerytura 16.5.2008
1	2	3	4	5	6	7
Litwa		71,9	100,0	76,3		
Węgry	94,0	81,6	100,0			
Malta	85,0	86,7	100,0			
Niderlandy	109,1	101,5	101,5			
Austria	107,8	106,9	106,9			
Polska		84,6	100,0	93,8		
Portugalia	91,7	91,0	100,0			
Rumunia		66,9	100,0		75,2	
Słowenia		86,0	100,0	90,2		
Słowacja	87,3	81,9	100,0			
Finlandia	119,8	116,2	116,2			
Szwecja	115,3	111,5	111,5			
Zjednoczone Królestwo		105,4		125,6		105,4
Culham				100,9		

Artykuł 4

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwotę dodatku z tytułu urlopu rodzicielskiego, o którym mowa w art. 42a akapit drugi i trzeci regulaminu pracowniczego, ustala się na 878,32 EUR, a w przypadku rodziców samotnie wychowujących dziecko – 1 171,09 EUR.

Artykuł 5

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. podstawową kwotę dodatku na gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 1 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 164,27 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwotę dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 358,96 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwotę dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 243,55 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwotę dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 87,69 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. minimalną kwotę dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 69 regulaminu pracowniczego i w art. 4 ust. 1 akapit drugi załącznika VII do wspomnianego regulaminu, ustala się na 486,88 EUR.

Artykuł 6

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r. dodatek za przejechane kilometry, o którym mowa w art. 8 ust. 2 akapit drugi załącznika VII do regulaminu pracowniczego, dostosowuje się w następujący sposób:

0 EUR/kilometr za odcinek od 0 do 200 km

0,3651 EUR/kilometr za odcinek od 201 do 1 000 km

0,6085 EUR/kilometr za odcinek od 1 001 do 2 000 km

0,3651 EUR/kilometr za odcinek od 2 001 do 3 000 km

0,1216 EUR/kilometr za odcinek od 3 001 do 4 000 km

0,0586 EUR/kilometr za odcinek od 4 001 do 10 000 km

0 EUR/kilometr za odcinek dłuższy niż 10 000 km.

Do dodatku za przebyte kilometry dodaje się poniższą dodatkową zryczałtowaną kwotę:

— 182,54 EUR, jeżeli odległość koleją między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia zawiera się w przedziale 725–1 450 km,

— 365,04 EUR, jeżeli odległość koleją między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia jest równa lub większa niż 1 450 km.

Artykuł 7

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwotę dziennej diety służbowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na:

— 37,73 EUR dla urzędnika mającego prawo do dodatku na gospodarstwo domowe,

— 30,42 EUR dla urzędnika niemającego prawa do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 8

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. dolną granicę dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na:

— 1 074,14 EUR dla pracownika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe,

— 638,68 EUR dla pracownika niemającego prawa do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 9

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. dolną granicę zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 28a ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na 1 288,19 EUR, górną granicę na 2 576,39 EUR, a standardową kwotę zasiłku na 1 171,09 EUR.

Artykuł 10

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych, o której mowa w art. 63 warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się poniższą tabelą:

1.7.2008		STOPIEŃ			
KATEGORIA	GRUPA	1	2	3	4
A	I	6 565,32	7 378,56	8 191,80	9 005,04
	II	4 765,00	5 229,31	5 693,62	6 157,93
	III	4 004,25	4 182,62	4 360,99	4 539,36
B	IV	3 846,60	4 223,18	4 599,76	4 976,34
	V	3 021,43	3 220,60	3 419,77	3 618,94
C	VI	2 873,61	3 042,79	3 211,97	3 381,15
	VII	2 571,98	2 659,49	2 747,00	2 834,51
D	VIII	2 324,67	2 461,59	2 598,51	2 735,43
	IX	2 238,75	2 269,94	2 301,13	2 332,32

Artykuł 11

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych, o której mowa w art. 93 warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się poniższą tabelą:

GRUPA FUNKCJI	1.7.2008	STOPIEŃ						
	GRUPA ZASZERGOWANIA	1	2	3	4	5	6	7
IV	18	5 618,70	5 735,55	5 854,82	5 976,58	6 100,87	6 227,74	6 357,25
	17	4 965,96	5 069,23	5 174,64	5 282,26	5 392,10	5 504,24	5 618,70
	16	4 389,04	4 480,31	4 573,49	4 668,59	4 765,68	4 864,79	4 965,96
	15	3 879,15	3 959,82	4 042,17	4 126,23	4 212,03	4 299,63	4 389,04
	14	3 428,49	3 499,79	3 572,57	3 646,87	3 722,70	3 800,12	3 879,15
	13	3 030,19	3 093,21	3 157,53	3 223,19	3 290,22	3 358,65	3 428,49
III	12	3 879,08	3 959,75	4 042,09	4 126,14	4 211,95	4 299,53	4 388,94
	11	3 428,46	3 499,75	3 572,53	3 646,82	3 722,65	3 800,06	3 879,08
	10	3 030,18	3 093,19	3 157,51	3 223,17	3 290,20	3 358,62	3 428,46
	9	2 678,17	2 733,86	2 790,71	2 848,74	2 907,98	2 968,45	3 030,18
	8	2 367,05	2 416,27	2 466,52	2 517,81	2 570,17	2 623,61	2 678,17
II	7	2 678,11	2 733,81	2 790,67	2 848,71	2 907,97	2 968,45	3 030,19
	6	2 366,93	2 416,16	2 466,42	2 517,72	2 570,08	2 623,54	2 678,11
	5	2 091,91	2 135,42	2 179,84	2 225,18	2 271,46	2 318,70	2 366,93
	4	1 848,85	1 887,30	1 926,56	1 966,63	2 007,53	2 049,29	2 091,91
I	3	2 277,64	2 324,91	2 373,16	2 422,41	2 472,69	2 524,01	2 576,39
	2	2 013,53	2 055,32	2 097,98	2 141,52	2 185,96	2 231,33	2 277,64
	1	1 780,05	1 816,99	1 854,70	1 893,20	1 932,49	1 972,59	2 013,53

Artykuł 12

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. dolną granicę dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 94 warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na:

- 807,93 EUR dla pracownika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe,
- 479,00 EUR dla pracownika niemającego prawa do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 13

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. dolną granicę zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 96 ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, określa się w wysokości 966,15 EUR, górną granicę w wysokości 1 932,29 EUR, a standardową kwotę zasiłku w wysokości 878,32 EUR.

Artykuł 14

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. dodatki za pracę zmianową, przewidziane w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 ⁽¹⁾, ustala się na 368,17 EUR, 555,70 EUR, 607,58 EUR i 828,33 EUR.

Artykuł 15

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do kwot, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 ⁽²⁾, stosuje się współczynnik w wysokości 5,314614.

Artykuł 16

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. tabelę zamieszczoną w art. 8 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego zastępuje się poniższą tabelą:

1.7.2008	STOPIEŃ							
GRUPA ZASZEREGOWANIA	1	2	3	4	5	6	7	8
16	16 299,08	16 983,99	17 697,68	17 697,68	17 697,68	17 697,68		
15	14 405,66	15 011,01	15 641,79	16 076,97	16 299,08	16 983,99		
14	12 732,20	13 267,22	13 824,73	14 209,36	14 405,66	15 011,01	15 641,79	16 299,08
13	11 253,14	11 726,01	12 218,75	12 558,70	12 732,20			
12	9 945,89	10 363,83	10 799,33	11 099,79	11 253,14	11 726,01	12 218,75	12 732,20
11	8 790,51	9 159,90	9 544,81	9 810,36	9 945,89	10 363,83	10 799,33	11 253,14
10	7 769,34	8 095,82	8 436,01	8 670,72	8 790,51	9 159,90	9 544,81	9 945,89
9	6 866,80	7 155,35	7 456,03	7 663,46	7 769,34			
8	6 069,10	6 324,13	6 589,88	6 773,22	6 866,80	7 155,35	7 456,03	7 769,34
7	5 364,07	5 589,48	5 824,35	5 986,40	6 069,10	6 324,13	6 589,88	6 866,80
6	4 740,94	4 940,16	5 147,76	5 290,97	5 364,07	5 589,48	5 824,35	6 069,10
5	4 190,20	4 366,28	4 549,76	4 676,34	4 740,94	4 940,16	5 147,76	5 364,07
4	3 703,44	3 859,06	4 021,22	4 133,10	4 190,20	4 366,28	4 549,76	4 740,94
3	3 273,22	3 410,76	3 554,09	3 652,97	3 703,44	3 859,06	4 021,22	4 190,20
2	2 892,98	3 014,55	3 141,22	3 228,61	3 273,22	3 410,76	3 554,09	3 703,44
1	2 556,91	2 664,35	2 776,31	2 853,56	2 892,98			

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 z dnia 9 lutego 1976 r. określające kategorie urzędników uprawnionych do pobierania dodatków za pracę zmianową oraz stawki i warunki ich przyznawania (Dz.U. L 38 z 13.2.1976, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 8).

Artykuł 17

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwoty dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, o którym mowa w art. 14 akapit pierwszy załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, ustala się w następujący sposób:

1.7.08–31.12.08 344,55

Artykuł 18

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. kwoty dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 15 akapit pierwszy załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, ustala się w następujący sposób:

1.7.08–31.8.08 70,14

Artykuł 19

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. na potrzeby stosowania art. 18 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, kwotę stałego dodatku wymienioną w byłym art. 4a załącznika VII do regulaminu pracowniczego obowiązującego przed dniem 1 maja 2004 r. ustala się na:

— 127,01 EUR/miesiąc dla urzędników należących do grupy zaszeregowania C4 lub C5,

— 194,73 EUR/miesiąc dla urzędników należących do grupy zaszeregowania C1, C2 lub C3.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 1324/2008**z dnia 18 grudnia 2008 r.****w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich od dnia 1 lipca 2008 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 83a,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 13 załącznika XII do regulaminu pracowniczego Eurostat przedstawił w dniu 1 września 2008 r. sprawozdanie w sprawie oszacowania aktuarialnego systemu emerytalno-rentowego na rok 2008, w którym zaktualizowane zostały parametry określone w wyżej wymienionym załączniku. Z oszacowania tego wynika, że stawka składki niezbędna dla utrzymania równowagi aktuarialnej systemu emerytalno-rentowego wynosi 10,9 % wynagrodzenia podstawowego.
- (2) W celu utrzymania równowagi aktuarialnej systemu emerytalno-rentowego urzędników i innych pracowników Wspólnot należy zatem dokonać dostosowania poziomu składki do poziomu 10,9 % wynagrodzenia podstawowego.

- (3) Zgodnie z art. 12 załącznika XII do regulaminu pracowniczego wysokość stawki dla wyliczenia odsetek złożonych jest efektywną wysokością odsetek określoną w art. 10 tego załącznika i powinna zatem zostać dostosowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Obowiązująca ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. stawka składki, o której mowa w art. 83 ust. 2 regulaminu pracowniczego, wynosi 10,9 %.

Artykuł 2

Obowiązująca ze skutkiem od 1 stycznia 2009 r. wysokość stawki przewidzianej w art. 4 ust. 1 i w art. 8 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego oraz odpowiednio w art. 40 ust. 4 i w art. 110 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników, dla wyliczenia odsetek złożonych wynosi 3,1 %.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1325/2008**z dnia 22 grudnia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	CR	110,3
	MA	79,8
	TR	84,6
	ZZ	91,6
0707 00 05	JO	167,2
	MA	69,8
	TR	115,3
	ZZ	117,4
0709 90 70	MA	127,3
	TR	81,0
	ZZ	104,2
0805 10 20	AR	13,6
	BR	44,6
	EG	51,1
	MA	46,9
	TR	71,3
	UY	30,6
	ZA	41,3
	ZW	31,4
	ZZ	41,4
0805 20 10	MA	74,4
	TR	64,0
	ZZ	69,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	50,3
	IL	65,1
	TR	65,0
	ZZ	60,1
0805 50 10	MA	64,0
	TR	54,7
	ZZ	59,4
0808 10 80	CA	79,3
	CN	76,1
	MK	37,6
	US	86,9
	ZA	118,0
	ZZ	79,6
0808 20 50	CN	71,5
	TR	107,0
	US	116,0
	ZZ	98,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1326/2008**z dnia 15 grudnia 2008 r.****zatwierdzające nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Chaource (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 roku ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 i na mocy art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia Komisja przeanalizowała wniosek Francji w sprawie zatwierdzenia zmiany elementów specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Chaource” zarejestrowanego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Wniosek ma na celu zmianę specyfikacji poprzez uściślenie warunków stosowania obróbki i dodatków w odniesieniu do mleka oraz w procesie wytwarzania „Chaource”. Praktyki te gwarantują zachowanie istotnych właściwości produktu o tej nazwie.
- (3) Komisja przeanalizowała przedmiotową zmianę i stwierdziła, że jest ona uzasadniona. W związku z

tym, że jest to zmiana nieznaczna w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja może ją zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 5, 6 i 7 wymienionego rozporządzenia.

- (4) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1898/2006 ⁽³⁾ i na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 należy opublikować streszczenie specyfikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Chaource” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Streszczenie zawierające główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz. U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz. U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ Dz. U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Chaource” zatwierdza się następujące zmiany:

„Metoda produkcji”

W pkt. 5 specyfikacji zawierającym opis metody produkcji produktu dodaje się zdania w brzmieniu:

„[...] Koagulacja mleka musi odbywać się wyłącznie z użyciem podpuszczki.

Zagęszczenie mleka poprzez częściową eliminację części wodnistej przed procesem koagulacji jest zabronione.

Poza surowcami mlecznymi, jedynymi składnikami środkami pomocniczymi lub dodatkami dozwolonymi w mleku i podczas produkcji są: podpuszczka, nieszkodliwe kultury bakteryjne, drożdże, pleśnie, chlorek wapnia i sól.

[...] Zabrania się przechowywania surowców mlecznych, produktów w trakcie procesu produkcji, kwaśnego mleka lub świeżego sera w ujemnej temperaturze.

Zabrania się przechowywania świeżych serów oraz serów w trakcie dojrzewania w atmosferze modyfikowanej.”.

ZAŁĄCZNIK II

STRESZCZENIE

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

„CHAOURCE”

Nr we: fr-pdo-0217-0114/29.03.2006

ChNP (X) ChOG ()

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu i jest przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego

Nazwa: Institut national de l'origine et de la qualité

Adres: 51 rue d'Anjou, 75008 Paris, France

Telefon: (33) 153 89 80 00

Faks: (33) 153 89 80 60

E-mail: info@inao.gouv.fr

2. Grupa składająca wniosek

Nazwa: Syndicat de défense du fromage de Chaource

Adres: Ferme du Moulinet, 10150 Pont-Sainte-Marie, France

Telefon: (33) 325 49 90 48

Faks: (33) 325 49 90 48

E-mail: syndicat-chaource@wanadoo.fr

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. Rodzaj produktu

Klasa 1.3: Sery

4. Specyfikacja produktu

(podsumowanie wymogów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

4.1. Nazwa

„Chaource”

4.2. Opis produktu

Produkowany z mleka krowiego, miękki, solony, o pleśniowej skórce; ma płaski, cylindryczny kształt i występuje w dwóch rozmiarach: duży (średnica 11–11,5 cm, grubość 6 cm i masa około 450 gramów) i mały (średnica 8,5–9 cm, grubość 6 cm, masa około 200 gramów); zawiera co najmniej 50 % tłuszczu.

4.3. Obszar geograficzny

Obszar produkcji odpowiada bardzo ograniczonemu obszarowi geograficznemu położonemu na granicy departamentów Aube i Yonne i obejmującemu naturalny region podmokłej Szampanii z gminą Chaource w centrum.

Departament Aube

Całe kantony: Aix-en-Othe, Bar-sur-Seine, Bouilly, Chaource, Ervy-le-Châtel, Mussy-sur-Seine, Les Riceys i Troyes (7 kantonów).

Departament Yonne

Całe kantony: Ancy-le-Franc, Crusy-le-Châtel, Flogny-la-Chapelle, Tonnerre.

Całe gminy: Bagneaux, Boeurs-en-Othe, Cérilly, Chigy, les Clérimois, Coulours, Flacy, Foissy-sur-Vanne, Fontaine-la-Gaillarde, Fournaudin, Maillot, Malay-le-Grand, Malay-le-petit, Noé, Saint-Clément, Saligny, Sens, les Sièges, Theil-sur-Vanne, Vareilles, Vaudeurs, Villeneuve-l'Archevêque, Villiers-Louis, Voisines.

Część gmin: Arces-Dilo (część znajdująca się na północ od drogi krajowej nr 5), Cerisiers (część znajdująca się na północ od drogi krajowej nr 5), Lailly (część znajdująca się na południe od drogi departamentalnej nr 28), La Postolle (część znajdująca się na południe od drogi departamentalnej nr 28), Soucy (część znajdująca się na południe od drogi krajowej nr 439), Thorigny-sur-Oreuse (część znajdująca się na południe od drogi departamentalnej nr 28), Vaumort (część znajdująca się na północ od drogi krajowej nr 5).

4.4. Dowód pochodzenia

Każdy podmiot wypełnia „oświadczenie o spełnieniu warunków” rejestrowane przez INAO i umożliwiające temu ostatniemu identyfikację wszystkich podmiotów. Podmioty te mają obowiązek przechowywania do wglądu INAO rejestrów i wszystkich dokumentów niezbędnych do kontroli pochodzenia, jakości i warunków produkcji mleka i serów.

W ramach kontroli właściwości produktu objętego chronioną nazwą pochodzenia przeprowadza się badanie analityczne i organoleptyczne mające na celu zapewnienie jakości i typowych cech charakterystycznych produktów poddawanych temu badaniu.

4.5. Metoda produkcji

Produkcja mleka, wytwarzanie serów i ich dojrzewanie muszą odbywać się na wskazanym obszarze geograficznym.

Ser z przewagą bakterii kwasu mlekowego, ociekający samoczynnie i powolnie, wytwarzany wyłącznie z mleka krowiego, które najpierw dojrzewa, a następnie jest zaprawiane podpuszczką; czas koagulacji wynosi co najmniej 12 godzin; dojrzewanie trwa co najmniej dwa tygodnie.

4.6. Związek z obszarem geograficznym

Ser ten znany jest od czasów średniowiecza. W 1513 r. został podarowany przez mieszkańców Chaource gubernatorowi Langres, a jego tradycja ustna sięga początków XIX w. – od tego czasu sprzedawany jest na targach regionalnych, a nawet w dużych miastach, takich jak Lyon i Paryż. Nazwa została uznana w 1970 r.

Obszar chronionej nazwy pochodzenia znajduje się w rejonie, który charakteryzuje się przepuszczalnym podglebiem, składającym się głównie z wapienia i gliny, a także obecnością wielu cieków wodnych i źródeł. Karmienie krów w lecie odbywa się poprzez wypas na łąkach naturalnych, a w zimie zwierzęta karmi się zebrany na miejscu sianem. Tradycyjny proces produkcji pozwolił producentom na uzyskanie zysku ze sprzedaży sera i utrzymanie działalności rolniczej w tym regionie.

4.7. Organ kontrolny

Nazwa: Institut national de l'origine et de la qualité

Adres: 51 rue d'Anjou, 75008 Paris, France

Telefon: (33) 153 89 80 00

Faks: (33) 153 89 80 60

E-mail: info@inao.gouv.fr

Institut National de l'Origine et de la Qualité jest publiczną jednostką o charakterze administracyjnym, posiadającą osobowość prawną i podlegającą Ministerstwu Rolnictwa.

INAO odpowiada za kontrolę warunków produkcji produktów objętych chronioną nazwą pochodzenia.

Nazwa: Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des Fraudes (DGCCRF)

Adres: 59 boulevard Vincent-Auriol, 75703 Paris Cedex 13, France

Telefon: (33) 144 87 17 17

Faks: (33) 144 97 30 37

DGCCRF jest wydziałem Ministerstwa Gospodarki, Przemysłu i Zatrudnienia.

4.8. Etykietowanie

Obowiązek zamieszczania słów Appellation d'Origine Contrôlée i nazwy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1327/2008**z dnia 19 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 103h i 127 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 ⁽²⁾ określa szczegółowe zasady dotyczące organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw.
- (2) Aby zapewnić wszystkim producentom możliwość uczestnictwa w podejmowaniu decyzji dotyczących organizacji producentów na demokratycznych zasadach, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjmowania środków zezwalających, ograniczających lub zakazujących podmiotom prawnym korzystania z uprawnień do zmieniania, zatwierdzania lub odrzucania decyzji organizacji producentów, w sytuacjach, kiedy stanowi ona wyraźnie określoną część tego podmiotu prawnego.
- (3) Artykuł 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 przewiduje możliwość zezwolenia, ograniczenia lub odmowy przez państwa członkowskie prawa do głosowania członkom organizacji producentów niebędących producentami przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do funduszy operacyjnych. Na mocy art. 36 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, aby zapewnić większą elastyczność wdrażania częściowych programów operacyjnych przez stowarzyszenia organizacji producentów, należałoby stosować ten przepis w równym stopniu do członków stowarzyszeń organizacji producentów, którzy nie są organizacjami producentów. Ponadto dla jasności odniesienia do prawa głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do funduszy operacyjnych powinny zawierać odniesienia do decyzji odnoszących się do programów operacyjnych, ponieważ decyzje odnoszące się do funduszy operacyjnych powinny być podejmowane bezpośrednio przez organizację producentów, a nie przez stowarzyszenie organizacji producentów.
- (4) Dla zapewnienia pewności prawnej należy jasno wskazać, że pomoc mająca na celu wsparcie tworzenia się grup producentów i ułatwienie im działalności administracyjnej, przewidziana w art. 103a ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest płatnością zryczałtowaną i że wnioski o przyznanie pomocy nie muszą zawierać dowodów dotyczących wykorzystania pomocy.
- (5) Artykuł 52 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowi, że wyłącznie produkcja członków organizacji producentów wprowadzona do obrotu przez samą orga-

nizację producentów lub zgodnie z art. 125a ust. 2 lit. b) oraz c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wliczana jest do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu. Pozwala to na włączenie produkcji, którą członkowie sami wprowadzają do obrotu na mocy tych ustępów do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu organizacji producentów, której dany producent jest członkiem, ale wyklucza produkty wprowadzane do obrotu przez samych członków zgodnie z art. 125a ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W interesie organizacji producentów produkty sprzedawane bezpośrednio przez rolników za pośrednictwem innej organizacji producentów należy włączyć do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu tamtej organizacji producentów. Produkty sprzedawane przez rolników bezpośrednio na rynek nie powinny być uwzględniane w wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu organizacji producentów, do której dany producent należy.

- (6) Dla zapewnienia pewności prawnej należy jasno wskazać, że poziom pomocy dla grup producentów określony w art. 103a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 może w niektórych sytuacjach przekroczyć poziom, który ma zastosowanie do środków objętych programem rozwoju obszarów wiejskich.
- (7) Artykuł 60 ust. 2 akapit trzeci oraz czwarty rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 przewidują ograniczenie wsparcia na rzecz działań w zakresie ochrony środowiska do maksymalnych kwot ustalonych w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽³⁾. Niektóre rodzaje działań na rzecz ochrony środowiska nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio określonej działki. Należy zatem zmienić art. 60 ust. 2, żeby wyłączyć tego typu działania z tych ograniczeń.
- (8) Artykuł 60 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowi, że państwa członkowskie dopilnowują, żeby działania dotyczące częściowych programów operacyjnych były w pełni finansowane z wkładów członków organizacji producentów i wypłacane w ramach programów operacyjnych każdej z tych organizacji. Należy umożliwić członkom stowarzyszeń organizacji producentów, którzy nie są organizacjami producentów, finansowanie działań lub inwestycji podejmowanych przez stowarzyszenia organizacji producentów, pod warunkiem że członkowie ci są producentami lub spółdzielniami producentów. Niemniej, zgodnie z art. 36 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, mogą oni korzystać ze środków finansowanych przez Wspólnotę wyłącznie pośrednio, np. w formie efektów skali.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

- (9) Artykuł 120 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 ustanawia sankcje w wyniku kontroli pierwszego szczebla operacji wycofania z rynku. W szczególności art. 120 lit. a), b) oraz c) zawierają odniesienia do kwoty rekompensaty. Zamiast tego, dla dobra jasności i pewności prawnej, przepisy powinny zawierać odniesienia do kwoty wkładu Wspólnoty.
- (10) Artykuł 103f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia krajowej strategii na rzecz stałych programów operacyjnych. Ze względu na przejrzystość krajowa strategia obowiązująca na dany rok zostaje włączona do sprawozdań rocznych państw członkowskich i przesłana do Komisji.
- (11) Kilka państw członkowskich napotyka szczególne trudności w terminowym opracowaniu krajowych ram działań na rzecz ochrony środowiska określonych w art. 103f ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 58 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowiących część krajowej strategii na rzecz stałych programów operacyjnych. W związku z tym należy dopuścić jako środek przejściowy odroczenie przez państwa członkowskie decyzji dotyczących programów operacyjnych na rok 2009 najpóźniej do dnia 1 marca 2009 r. Szacunkowe kwoty wszystkich programów operacyjnych należy przedłożyć do dnia 31 stycznia 2009 r., natomiast ostateczne, zatwierdzone kwoty do dnia 15 marca 2009 r.
- (12) Zgodnie z pkt 15 akapit drugi załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 materiały promocyjne muszą zawierać następujący napis: „Kampania finansowana z pomocą Wspólnoty Europejskiej” oraz, w przypadku wizualnych środków przekazu, godło Wspólnoty Europejskiej. Należy jasno określić, że obowiązek ten dotyczy wyłącznie promocji ogólnej i promocji znaków jakości. Należy wyraźnie zabronić wykorzystywania godła Wspólnoty Europejskiej przez organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów oraz podmioty zależne, określone w art. 52 ust. 7 tego rozporządzenia, do promocji ich marek/znaków towarowych.
- (13) Zgodnie z pkt 2 lit. a) tiret szóste załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 państwa członkowskie muszą informować o ilościach produktów wycofanych z rynku w podziale według produktów i miesięcy. Ze względu na przejrzystość konieczne jest jednak dokonanie podziału tych ilości na ilości podlegające zbyciu w drodze bezpłatnej dystrybucji i ilości całkowite.
- (14) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (15) W celu umożliwienia sprawnego wprowadzenia zmian w art. 52 ust. 5 oraz art. 63 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 zmiany te należy stosować od dnia 1 stycznia 2010 r.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1580/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub zakazujące podmiotowi prawnemu korzystanie z uprawnień do zmieniania, zatwierdzania lub odrzucania decyzji organizacji producentów, w sytuacjach, kiedy stanowi ona wyraźnie określoną część tego podmiotu prawnego.”;

2) w art. 36 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się lit. b);

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą dopuścić, ograniczyć lub odmówić im prawa do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do programów operacyjnych.”;

3) w art. 49 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litery a) oraz b) otrzymują brzmienie:

„a) 75 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji; oraz

b) 50 % w pozostałych regionach.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Pozostała część pomocy wypłacana jest przez państwa członkowskie w formie płatności zryczałtowanej. Wnioski o przyznanie pomocy nie muszą zawierać dowodów dotyczących wykorzystania pomocy.”;

4) w art. 52 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyłącznie produkcja członków organizacji producentów wprowadzona do obrotu bezpośrednio przez organizację producentów wliczana jest do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu. Produkcja członków organizacji producentów wprowadzona do obrotu za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację, zgodnie z art. 125a ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*), wliczana jest do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu tej drugiej organizacji producentów.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”;

5) w art. 60 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W stosownych przypadkach i nie naruszając przepisów art. 103a ust. 3, art. 103d ust. 1 oraz 3, art. 103e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 49 niniejszego rozporządzenia, poziom wsparcia środków objętych niniejszym rozporządzeniem nie przekracza poziomu, który ma zastosowanie do środków objętych programem rozwoju obszarów wiejskich.”;

b) dodaje się akapit piąty w brzmieniu:

„Akapit czwarty nie ma zastosowania w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, które nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio określonej działki.”;

6) w art. 63 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) działania są w pełni finansowane z wkładów członków stowarzyszeń organizacji producentów, którzy są organizacjami producentów, wypłacanych z funduszy operacyjnych tych organizacji producentów. Na mocy art. 36 proporcjonalnie do wkładu członków organizacji producentów działania mogą być finansowane przez członków

stowarzyszeń organizacji producentów, którzy nie są organizacjami producentów, pod warunkiem że członkowie ci są producentami lub spółdzielniami producentów.”;

7) w art. 120 lit. a), b) oraz c) „rekompensaty” zastępuje się przez „wkładu Wspólnoty”;

8) w art. 152 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„9. Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia z uzasadnionych przyczyn państwa członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą programów i funduszy operacyjnych na rok 2009 najpóźniej do dnia 1 marca 2009 r. Decyzja zatwierdzająca może określać kwalifikowalność wydatków, począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.

10. Na zasadzie odstępstwa od art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, które odroczyły decyzje dotyczące programów operacyjnych na rok 2009 na mocy powyższego ustępu, przekazują Komisji do dnia 31 stycznia 2009 r. szacunkowe kwoty funduszu operacyjnego dla wszystkich programów operacyjnych. Zgłoszenie wyraźnie podaje zarówno całkowitą kwotę funduszu operacyjnego, jak i całkowitą kwotę finansowania wspólnotowego tego funduszu. Następnie kwoty te są dalej podane w podziale na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz inne środki.

Państwa członkowskie określone w powyższym ustępie przekazują Komisji do dnia 15 marca 2009 r. zatwierdzone kwoty funduszu operacyjnego dla wszystkich programów operacyjnych łącznie z wyżej opisanym podziałem.”;

9) załączniki VIII oraz XIII zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 4 i 6 stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku VIII pkt 15 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Materiały promocyjne przeznaczone do promocji ogólnej i promocji znaków jakości zostają opatrzone godłem Wspólnoty Europejskiej (tylko w przypadku wizualnych środków przekazu) oraz następującym napisem: „Kampania finansowana z pomocą Wspólnoty Europejskiej”. Organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów oraz podmioty zależne określone w art. 52 ust. 7 nie wykorzystują godła Wspólnoty Europejskiej do promocji swych marek/znaków towarowych.”;

2) w załączniku XIII wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Krajowe przepisy przyjęte w celu wdrożenia tytułu I rozdziału IV sekcji IVa oraz części II tytułu II rozdziału II sekcji IA rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym krajowej strategii na rzecz stałych programów operacyjnych obowiązującej w odniesieniu do programów operacyjnych wdrażanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;

b) w pkt 2 lit. a) tiret szóste otrzymuje brzmienie:

„— informacje na temat ilości produktów wycofanych w podziale według produktów i miesięcy oraz w podziale na ilości całkowite i ilości podlegające zbyciu w drodze bezpłatnej dystrybucji, wyrażone w tonach.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1328/2008**z dnia 22 grudnia 2008 r.****zmieniające załączniki I, II, III, V, VII i VIII do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 z dnia 12 października 1993 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólne reguły przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z krajów trzecich powinny zostać uaktualnione w celu uwzględnienia szeregu ostatnich wydarzeń.
- (2) W dniu 31 grudnia 2008 r. zakończone zostanie stosowanie systemu podwójnej kontroli w odniesieniu do Chin.
- (3) Decyzją 2008/939/WE⁽²⁾ Rada zatwierdziła podpisanie oraz tymczasowe stosowanie dwustronnej umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską oraz Republiką Białorusi, dotyczącej handlu wyrobami włókienniczymi.

(4) Zmiany rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽³⁾ dotyczą również niektórych kodów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93.

(5) W związku z powyższym rozporządzenie (EWG) nr 3030/93 powinno zostać odpowiednio zmienione.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych powołanego na mocy art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I, II, III, V, VII i VIII do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Catherine ASHTON

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Załączniki I, II, III, V, VII i VIII do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 otrzymują brzmienie:

1) Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

WYROBY WŁÓKIENNICZE OKREŚLONE W ARTYKULE 1 ⁽¹⁾

1. Bez uszczerbku dla reguł interpretacji nomenklatury scalonej, sposób sformułowania opisu wyrobów uważa się za mający wartość jedynie wskazującą, ponieważ wyroby objęte każdą kategorią są określone, w ramach niniejszego załącznika, przez kody CN. Jeśli przed kodem CN znajduje się symbol »ex«, wyroby objęte każdą kategorią określane są według zakresu kodu CN oraz przez odpowiedni opis.
2. W przypadku, gdy materiały, z których wytworzono wyroby objęte kategoriami od 1 do 114 pochodzące z Chin nie są konkretnie wymienione, uznaje się, że wyroby te wytworzone są wyłącznie z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej, bawełny lub włókien chemicznych.
3. Odzież, która nie jest rozpoznawalna jako odzież dla mężczyzn lub chłopców bądź też jako odzież dla kobiet lub dziewcząt, jest klasyfikowana w ramach tej ostatniej kategorii.
4. Wyrażenie »odzież niemowlęca« oznacza odzież do rozmiaru 86 włącznie.

Kategoria	Opis Kod CN 2009	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
(1)	(2)	(3)	(4)
GRUPA I A			
1	Przędza bawełniana, niepakowana do sprzedaży detalicznej 5204 11 00 5204 19 00 5205 11 00 5205 12 00 5205 13 00 5205 14 00 5205 15 10 5205 15 90 5205 21 00 5205 22 00 5205 23 00 5205 24 00 5205 26 00 5205 27 00 5205 28 00 5205 31 00 5205 32 00 5205 33 00 5205 34 00 5205 35 00 5205 41 00 5205 42 00 5205 43 00 5205 44 00 5205 46 00 5205 47 00 5205 48 00 5206 11 00 5206 12 00 5206 13 00 5206 14 00 5206 15 00 5206 21 00 5206 22 00 5206 23 00 5206 24 00 5206 25 00 5206 31 00 5206 32 00 5206 33 00 5206 34 00 5206 35 00 5206 41 00 5206 42 00 5206 43 00 5206 44 00 5206 45 00 ex 5604 90 90		
2	Tkaniny bawełniane, inne niż gaza, tkaniny pętelkowe (frotté), taśmy tkane, tkaniny włosowe, tkaniny szeni- lowe, tiul oraz inne tkaniny sieciowe 5208 11 10 5208 11 90 5208 12 16 5208 12 19 5208 12 96 5208 12 99 5208 13 00 5208 19 00 5208 21 10 5208 21 90 5208 22 16 5208 22 19 5208 22 96 5208 22 99 5208 23 00 5208 29 00 5208 31 00 5208 32 16 5208 32 19 5208 32 96 5208 32 99 5208 33 00 5208 39 00 5208 41 00 5208 42 00 5208 43 00 5208 49 00 5208 51 00 5208 52 00 5208 59 10 5208 59 90 5209 11 00 5209 12 00 5209 19 00 5209 21 00 5209 22 00 5209 29 00 5209 31 00 5209 32 00 5209 39 00 5209 41 00 5209 42 00 5209 43 00 5209 49 00 5209 51 00 5209 52 00 5209 59 00 5210 11 00 5210 19 00 5210 21 00 5210 29 00 5210 31 00 5210 32 00 5210 39 00 5210 41 00 5210 49 00 5210 51 00 5210 59 00 5211 11 00 5211 12 00 5211 19 00 5211 20 00 5211 31 00 5211 32 00 5211 39 00 5211 41 00 5211 42 00 5211 43 00 5211 49 10 5211 49 90 5211 51 00 5211 52 00 5211 59 00 5212 11 10 5212 11 90 5212 12 10 5212 12 90 5212 13 10 5212 13 90 5212 14 10 5212 14 90 5212 15 10 5212 15 90 5212 21 10 5212 21 90 5212 22 10 5212 22 90 5212 23 10 5212 23 90 5212 24 10 5212 24 90 5212 25 10 5212 25 90 ex 5811 00 00 ex 6308 00 00		
2 a)	Obejmujące: inne niż niebielone lub bielone 5208 31 00 5208 32 16 5208 32 19 5208 32 96 5208 32 99 5208 33 00 5208 39 00 5208 41 00 5208 42 00 5208 43 00 5208 49 00 5208 51 00 5208 52 00 5208 59 10 5208 59 90 5209 31 00 5209 32 00 5209 39 00 5209 41 00 5209 42 00 5209 43 00 5209 49 00 5209 51 00 5209 52 00 5209 59 00 5210 31 00 5210 32 00 5210 39 00 5210 41 00 5210 49 00 5210 51 00 5210 59 00 5211 31 00 5211 32 00 5211 39 00 5211 41 00 5211 42 00 5211 43 00 5211 49 10 5211 49 90 5211 51 00 5211 52 00 5211 59 00 5212 13 10 5212 13 90 5212 14 10 5212 14 90 5212 15 10 5212 15 90 5212 23 10 5212 23 90 5212 24 10 5212 24 90 5212 25 10 5212 25 90 ex 5811 00 00 ex 6308 00 00		

(1) Uwaga: Załącznik obejmuje tylko kategorie od 1 do 114, z wyjątkiem Białorusi, Federacji Rosyjskiej, Uzbekistanu i Serbii, dla których uwzględnione są kategorie od 1 do 161.

(1)	(2)	(3)	(4)
3	Tkaniny z włókien syntetycznych (nieciągliwych lub odpadów) inne niż taśmy tkane, tkaniny włosowe (włączając tkaniny pętelkowe (frotté) i tkaniny szenilowe 5512 11 00 5512 19 10 5512 19 90 5512 21 00 5512 29 10 5512 29 90 5512 91 00 5512 99 10 5512 99 90 5513 11 20 5513 11 90 5513 12 00 5513 13 00 5513 19 00 5513 21 00 5513 23 10 5513 23 90 5513 29 00 5513 31 00 5513 39 00 5513 41 00 5513 49 00 5514 11 00 5514 12 00 5514 19 10 5514 19 90 5514 21 00 5514 22 00 5514 23 00 5514 29 00 5514 30 10 5514 30 30 5514 30 50 5514 30 90 5514 41 00 5514 42 00 5514 43 00 5514 49 00 5515 11 10 5515 11 30 5515 11 90 5515 12 10 5515 12 30 5515 12 90 5515 13 11 5515 13 19 5515 13 91 5515 13 99 5515 19 10 5515 19 30 5515 19 90 5515 21 10 5515 21 30 5515 21 90 5515 22 11 5515 22 19 5515 22 91 5515 22 99 5515 29 00 5515 91 10 5515 91 30 5515 91 90 5515 99 20 5515 99 40 5515 99 80 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70 ex 6308 00 00		
3 a)	Obejmujące: inne niż niebielone lub bielone 5512 19 10 5512 19 90 5512 29 10 5512 29 90 5512 99 10 5512 99 90 5513 21 00 5513 23 10 5513 23 90 5513 29 00 5513 31 00 5513 39 00 5513 41 00 5513 49 00 5514 21 00 5514 22 00 5514 23 00 5514 29 00 5514 30 10 5514 30 30 5514 30 50 5514 30 90 5514 41 00 5514 42 00 5514 43 00 5514 49 00 5515 11 30 5515 11 90 5515 12 30 5515 12 90 5515 13 19 5515 13 99 5515 19 30 5515 19 90 5515 21 30 5515 21 90 5515 22 19 5515 22 99 ex 5515 29 00 5515 91 30 5515 91 90 5515 99 40 5515 99 80 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70 ex 6308 00 00		

GRUPA I B

4	Koszule, T-shirty, bluzki i pulowery z kołnierzem polo lub golfem, z lekkiej i cienkiej dzianiny (inne niż z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej), podkoszulki i tym podobne wyroby z dzianin 6105 10 00 6105 20 10 6105 20 90 6105 90 10 6109 10 00 6109 90 20 6110 20 10 6110 30 10	6,48	154
5	Bluzy, pulowery, bezrękawniki, kamizelki, bliźniaki, swetry rozpinane, kaftaniki i bluzki (inne niż marynarki i żakiety), anoraki, wiatrówki, krótkie kurtki i tym podobne wyroby, z dzianin ex 6101 90 80 6101 20 90 6101 30 90 6102 10 90 6102 20 90 6102 30 90 6110 11 10 6110 11 30 6110 11 90 6110 12 10 6110 12 90 6110 19 10 6110 19 90 6110 20 91 6110 20 99 6110 30 91 6110 30 99	4,53	221
6	Męskie lub chłopięce tkane bryczesy, szorty inne niż strój kąpielowy i spodnie (włączając luźne); damskie lub dziewczęce spodnie tkane i spodnie luźne, z wełny, bawełny lub włókien chemicznych; części dolne dresów z podszewką, inne niż objęte kategorią 16 lub 29, z bawełny lub włókien chemicznych 6203 41 10 6203 41 90 6203 42 31 6203 42 33 6203 42 35 6203 42 90 6203 43 19 6203 43 90 6203 49 19 6203 49 50 6204 61 10 6204 62 31 6204 62 33 6204 62 39 6204 63 18 6204 69 18 6211 32 42 6211 33 42 6211 42 42 6211 43 42	1,76	568
7	Damskie lub dziewczęce bluzki, koszule i bluzki koszulowe, również z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6106 10 00 6106 20 00 6106 90 10 6206 20 00 6206 30 00 6206 40 00	5,55	180
8	Koszule męskie lub chłopięce, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych ex 6205 90 80 6205 20 00 6205 30 00	4,60	217

GRUPA II A

9	Tkaniny ręcznikowe pętelkowe (frotté) i podobne tkaniny pętelkowe z bawełny; bielizna toaletowa i bielizna kuchenna, inna niż z dzianin; z tkanin ręcznikowych pętelkowych (frotté) i tkanin pętelkowych, z bawełny 5802 11 00 5802 19 00 ex 6302 60 00		
20	Bielizna pościelowa, inna niż z dzianin 6302 21 00 6302 22 90 6302 29 90 6302 31 00 6302 32 90 6302 39 90		

(1)	(2)	(3)	(4)
22	Przędza z włókien syntetycznych odcinkowych lub odpadowych, niepakowana do sprzedaży detalicznej 5508 10 10 5509 11 00 5509 12 00 5509 21 00 5509 22 00 5509 31 00 5509 32 00 5509 41 00 5509 42 00 5509 51 00 5509 52 00 5509 53 00 5509 59 00 5509 61 00 5509 62 00 5509 69 00 5509 91 00 5509 92 00 5509 99 00		
22 a)	Obejmująca przędzę akrylową ex 5508 10 10 5509 31 00 5509 32 00 5509 61 00 5509 62 00 5509 69 00		
23	Przędza z włókien sztucznych odcinkowych lub odpadowych, niepakowana do sprzedaży detalicznej 5508 20 10 5510 11 00 5510 12 00 5510 20 00 5510 30 00 5510 90 00		
32	Tkaniny włosowe i szenilowe (inne niż tkaniny ręcznikowe pętelkowe (frotté) lub tkaniny pętelkowe z bawełny i taśmy tkane) oraz materiały włókiennicze igłowe, z wełny, bawełny lub chemicznych włókien tekstylnych 5801 10 00 5801 21 00 5801 22 00 5801 23 00 5801 24 00 5801 25 00 5801 26 00 5801 31 00 5801 32 00 5801 33 00 5801 34 00 5801 35 00 5801 36 00 5802 20 00 5802 30 00		
32 a)	Obejmujące: sztruks z bawełny 5801 22 00		
39	Bielizna stołowa, bielizna toaletowa i bielizna kuchenna, inna niż z dzianin, inna niż tkaniny ręcznikowe pętelkowe (frotté) i podobne tkaniny pętelkowe z bawełny 6302 51 00 6302 53 90 ex 6302 59 90 6302 91 00 6302 93 90 ex 6302 99 90		

GRUPA II B

12	Rajstopy i trykoty, pończochy, skarpety, skarpetki, podkolanówki i podobne, z dzianin, inne niż dla niemowląt, w tym pończochy przeciwżyłakowe, inne niż wyroby należące do kategorii 70 6115 10 10 ex 6115 10 90 6115 22 00 6115 29 00 6115 30 11 6115 30 90 6115 94 00 6115 95 00 6115 96 10 6115 96 99 6115 99 00	24,3 par	41
13	Męskie lub chłopięce kalesony i majtki, damskie lub dziewczęce majtki i figi, z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6107 11 00 6107 12 00 6107 19 00 6108 21 00 6108 22 00 6108 29 00 ex 6212 10 10	17	59
14	Męskie lub chłopięce tkane palta, płaszcze przeciwdeszczowe i inne płaszcze, peleryny, z wełny, bawełny lub chemicznych włókien tekstylnych (inne niż parki) (należące do kategorii 21) 6201 11 00 ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6210 20 00	0,72	1 389
15	Damskie lub dziewczęce tkane palta, płaszcze przeciwdeszczowe i inne płaszcze, peleryny; żakiety, z wełny, bawełny i chemicznych włókien tekstylnych (inne niż parki) (należące do kategorii 21) 6202 11 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6204 31 00 6204 32 90 6204 33 90 6204 39 19 6210 30 00	0,84	1 190
16	Męskie lub chłopięce garnitury i komplety, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich; męskie lub chłopięce dresy z podszewką, pokryte z zewnątrz tym samym pojedynczym materiałem włókienniczym, z bawełny lub włókien chemicznych 6203 11 00 6203 12 00 6203 19 10 6203 19 30 6203 22 80 6203 23 80 6203 29 18 6203 29 30 6211 32 31 6211 33 31	0,80	1 250
17	Męskie lub chłopięce marynarki, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6203 31 00 6203 32 90 6203 33 90 6203 39 19	1,43	700

(1)	(2)	(3)	(4)
18	<p>Męskie lub chłopięce koszulki trykotowe i pozostałe trykoty, kalesony, majtki, koszule nocne, piżamy, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, inne niż z dzianin</p> <p>6207 11 00 6207 19 00 6207 21 00 6207 22 00 6207 29 00 6207 91 00 6207 99 10 6207 99 90</p> <p>Damskie lub dziewczęce koszulki trykotowe i pozostałe trykoty, półhalki, halki, majtki, figi, koszule nocne, piżamy, peniuary, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, inne niż z dzianin</p> <p>6208 11 00 6208 19 00 6208 21 00 6208 22 00 6208 29 00 6208 91 00 6208 92 00 6208 99 00 ex 6212 10 10</p>		
19	<p>Chusteczki do nosa, inne niż z dzianin</p> <p>6213 20 00 ex 6213 90 00</p>	59	17
21	<p>Parki; anoraki, wiatrówki, krótkie kurtki i tym podobne wyroby, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych; górne części dresów z podszewką, inne niż należące do kategorii 16 lub 29, z bawełny lub włókien chemicznych</p> <p>ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6201 91 00 6201 92 00 6201 93 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6202 91 00 6202 92 00 6202 93 00 6211 32 41 6211 33 41 6211 42 41 6211 43 41</p>	2,3	435
24	<p>Męskie lub chłopięce koszule nocne, piżamy, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, z dzianin</p> <p>6107 21 00 6107 22 00 6107 29 00 6107 91 00 ex 6107 99 00</p> <p>Damskie lub dziewczęce koszule nocne, piżamy, peniuary, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, z dzianin</p> <p>6108 31 00 6108 32 00 6108 39 00 6108 91 00 6108 92 00 ex 6108 99 00</p>	3,9	257
26	<p>Damskie lub dziewczęce suknie, z wełny, bawełny lub włókien chemicznych</p> <p>6104 41 00 6104 42 00 6104 43 00 6104 44 00 6204 41 00 6204 42 00 6204 43 00 6204 44 00</p>	3,1	323
27	<p>Damskie lub dziewczęce spódnice, włącznie ze spódnico-spodniami</p> <p>6104 51 00 6104 52 00 6104 53 00 6104 59 00 6204 51 00 6204 52 00 6204 53 00 6204 59 10</p>	2,6	385
28	<p>Spodnie, spodnie na szelkach i z karczkiem typu ogrodniczki, bryczesy i szorty (inne niż strój kąpielowy), z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych</p> <p>6103 41 00 6103 42 00 6103 43 00 ex 6103 49 00 6104 61 00 6104 62 00 6104 63 00 ex 6104 69 00</p>	1,61	620
29	<p>Damskie lub dziewczęce kostiumy i komplety, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich; damskie lub dziewczęce dresy z podszewką, pokryte z zewnątrz tym samym materiałem włókienniczym, z bawełny lub włókien chemicznych</p> <p>6204 11 00 6204 12 00 6204 13 00 6204 19 10 6204 21 00 6204 22 80 6204 23 80 6204 29 18 6211 42 31 6211 43 31</p>	1,37	730
31	<p>Biustonosze, tkane lub z dzianin</p> <p>ex 6212 10 10 6212 10 90</p>	18,2	55
68	<p>Odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt, z wyłączeniem rękawiczek, mitenek i rękawic z jednym palcem dla niemowląt, należących do kategorii 10 i 87, oraz pończochy, skarpety i podkolanówki dla niemowląt, inne niż z dzianin, należące do kategorii 88</p> <p>6111 90 19 6111 20 90 6111 30 90 ex 6111 90 90 ex 6209 90 10 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 90</p>		
73	<p>Dresy z dzianiny; z wełny, bawełny lub chemicznych włókien tekstylnych</p> <p>6112 11 00 6112 12 00 6112 19 00</p>	1,67	600

(1)	(2)	(3)	(4)
76	Męskie lub chłopięce ubiory robocze, inne niż z dzianin 6203 22 10 6203 23 10 6203 29 11 6203 32 10 6203 33 10 6203 39 11 6203 42 11 6203 42 51 6203 43 11 6203 43 31 6203 49 11 6203 49 31 6211 32 10 6211 33 10 Damskie lub dziewczęce fartuszki, kitle, fartuchy i inne ubiory robocze, inne niż z dzianin 6204 22 10 6204 23 10 6204 29 11 6204 32 10 6204 33 10 6204 39 11 6204 62 11 6204 62 51 6204 63 11 6204 63 31 6204 69 11 6204 69 31 6211 42 10 6211 43 10		
77	Ubiory narciarskie, inne niż z dzianin ex 6211 20 00		
78	Odzież, inna niż z dzianin, z wyłączeniem wyrobów odzieżowych należących do kategorii 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 oraz 77 6203 41 30 6203 42 59 6203 43 39 6203 49 39 6204 61 85 6204 62 59 6204 62 90 6204 63 39 6204 63 90 6204 69 39 6204 69 50 6210 40 00 6210 50 00 6211 32 90 6211 33 90 ex 6211 39 00 6211 41 00 6211 42 90 6211 43 90		
83	Palta, marynarki i inna odzież, w tym ubiory narciarskie, z dzianin, z wyłączeniem wyrobów odzieżowych należących do kategorii 4, 5, 7, 13, 24, 26, 27, 28, 68, 69, 72, 73, 74, 75 ex 6101 90 20 6101 20 10 6101 30 10 6102 10 10 6102 20 10 6102 30 10 6103 31 00 6103 32 00 6103 33 00 ex 6103 39 00 6104 31 00 6104 32 00 6104 33 00 ex 6104 39 00 6112 20 00 6113 00 90 6114 20 00 6114 30 00 ex 6114 90 00		

GRUPA III A

33	Tkaniny z przędzy z włókna ciągłego syntetycznego, wykonane z pasków lub podobnego materiału, z polietylenu lub polipropylenu, o szerokości mniejszej niż 3 m 5407 20 11 Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, nie z dzianin, wykonane z pasków lub podobnego materiału 6305 32 19 6305 33 90		
34	Tkaniny z przędzy z włókna ciągłego syntetycznego, wykonane z pasków lub podobnego materiału, z polietylenu lub polipropylenu, o szerokości 3 m lub większej 5407 20 19		
35	Tkaniny z włókien syntetycznych (ciągłych), inne niż do wyrobu opon z kategorii 114 5407 10 00 5407 20 90 5407 30 00 5407 41 00 5407 42 00 5407 43 00 5407 44 00 5407 51 00 5407 52 00 5407 53 00 5407 54 00 5407 61 10 5407 61 30 5407 61 50 5407 61 90 5407 69 10 5407 69 90 5407 71 00 5407 72 00 5407 73 00 5407 74 00 5407 81 00 5407 82 00 5407 83 00 5407 84 00 5407 91 00 5407 92 00 5407 93 00 5407 94 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		
35 a)	Obejmujące: inne niż niebielone lub bielone ex 5407 10 00 ex 5407 20 90 ex 5407 30 00 5407 42 00 5407 43 00 5407 44 00 5407 52 00 5407 53 00 5407 54 00 5407 61 30 5407 61 50 5407 61 90 5407 69 90 5407 72 00 5407 73 00 5407 74 00 5407 82 00 5407 83 00 5407 84 00 5407 92 00 5407 93 00 5407 94 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		
36	Tkaniny z włókien ciągłych sztucznych, inne niż do wyrobu opon z kategorii 114 5408 10 00 5408 21 00 5408 22 10 5408 22 90 5408 23 00 5408 24 00 5408 31 00 5408 32 00 5408 33 00 5408 34 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		
36 a)	Obejmujące: inne niż niebielone lub bielone ex 5408 10 00 5408 22 10 5408 22 90 5408 23 00 5408 24 00 5408 32 00 5408 33 00 5408 34 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		

(1)	(2)	(3)	(4)
37	Tkaniny z włókien odcinkowych sztucznych 5516 11 00 5516 12 00 5516 13 00 5516 14 00 5516 21 00 5516 22 00 5516 23 10 5516 23 90 5516 24 00 5516 31 00 5516 32 00 5516 33 00 5516 34 00 5516 41 00 5516 42 00 5516 43 00 5516 44 00 5516 91 00 5516 92 00 5516 93 00 5516 94 00 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70 37 a) Obejmujące: inne niż niebielone lub bielone 5516 12 00 5516 13 00 5516 14 00 5516 22 00 5516 23 10 5516 23 90 5516 24 00 5516 32 00 5516 33 00 5516 34 00 5516 42 00 5516 43 00 5516 44 00 5516 92 00 5516 93 00 5516 94 00 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70		
38 A	Syntetyczna tkanina zasłonowa z dzianin, w tym tkanina na firanki 6005 31 10 6005 32 10 6005 33 10 6005 34 10 6006 31 10 6006 32 10 6006 33 10 6006 34 10		
38 B	Firany siatkowe, inne niż z dzianin ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90		
40	Tkane zasłony (włącznie z draperiami, firankami, lambrekinami okiennymi i łózkowymi oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz), inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90 6304 19 10 ex 6304 19 90 6304 92 00 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00		
41	Przędza z włókna ciągłego syntetycznego, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż pojedyncza nitka nieteksturowana, nieskręcana lub o skręcie nieprzekraczającym 50 skrętów na metr 5401 10 12 5401 10 14 5401 10 16 5401 10 18 5402 11 00 5402 19 00 5402 20 00 5402 31 00 5402 32 00 5402 33 00 5402 34 00 5402 39 00 ex 5402 44 00 5402 48 00 5402 49 00 5402 51 00 5402 52 00 5402 59 10 5402 59 90 5402 61 00 5402 62 00 5402 69 10 5402 69 90 ex 5604 90 10 ex 5604 90 90		
42	Przędza z włókien ciągłych chemicznych, niepakowana do sprzedaży detalicznej 5401 20 10 Przędza z włókien sztucznych; przędza z włókien ciągłych sztucznych, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż nitka pojedyncza nieskręcana z włókna wiskozowego lub o skręcie nieprzekraczającym 250 skrętów na metr oraz pojedyncza nitka nieteksturowana z octanu celulozy 5403 10 00 5403 31 00 ex 5403 32 00 ex 5403 33 00 5403 39 00 5403 41 00 5403 42 00 5403 49 00 ex 5604 90 10		
43	Przędza z włókna ciągłego chemicznego, przędza z włókien odcinkowych sztucznych, przędza bawełniana, pakowana do sprzedaży detalicznej 5204 20 00 5207 10 00 5207 90 00 5401 10 90 5401 20 90 5406 00 00 5508 20 90 5511 30 00		
46	Owca lub jagnięca wełna zgrzebna lub czesana lub inna cienka sierść zwierzęca 5105 10 00 5105 21 00 5105 29 00 5105 31 00 5105 39 00		
47	Przędza z owczej lub jagnięcej wełny zgrzebnej (przędza wełniana) lub ze zgrzebnej cienkiej sierści zwierzęcej, niepakowana do sprzedaży detalicznej 5106 10 10 5106 10 90 5106 20 10 5106 20 91 5106 20 99 5108 10 10 5108 10 90		
48	Przędza z owczej lub jagnięcej wełny czesanej (przędza czesankowa) lub z czesanej cienkiej sierści zwierzęcej, niepakowana do sprzedaży detalicznej 5107 10 10 5107 10 90 5107 20 10 5107 20 30 5107 20 51 5107 20 59 5107 20 91 5107 20 99 5108 20 10 5108 20 90		
49	Przędza z owczej lub jagnięcej wełny lub z czesanej cienkiej sierści zwierzęcej, pakowana do sprzedaży detalicznej 5109 10 10 5109 10 90 5109 90 00		
50	Tkaniny z owczej lub jagnięcej wełny lub z cienkiej sierści zwierzęcej 5111 11 00 5111 19 10 5111 19 90 5111 20 00 5111 30 10 5111 30 30 5111 30 90 5111 90 10 5111 90 91 5111 90 93 5111 90 99 5112 11 00 5112 19 10 5112 19 90 5112 20 00 5112 30 10 5112 30 30 5112 30 90 5112 90 10 5112 90 91 5112 90 93 5112 90 99		

(1)	(2)	(3)	(4)
51	Bawełna, zgrzeblona lub czesana 5203 00 00		
53	Gaza bawełniana 5803 00 10		
54	Włókna odcinkowe sztuczne, w tym odpadowe, zgrzeblone, czesane lub przerobione w inny sposób do przędzenia 5507 00 00		
55	Włókna odcinkowe syntetyczne, w tym odpadowe, zgrzeblone, czesane lub przerobione w inny sposób do przędzenia 5506 10 00 5506 20 00 5506 30 00 5506 90 00		
56	Przędza z włókien odcinkowych syntetycznych (w tym odpadowych), pakowana do sprzedaży detalicznej 5508 10 90 5511 10 00 5511 20 00		
58	Dywany, wykładziny podłogowe i dywaniki, węzełkowe (nawet gotowe) 5701 10 10 5701 10 90 5701 90 10 5701 90 90		
59	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, inne niż dywany należące do kategorii 58 5702 10 00 5702 31 10 5702 31 80 5702 32 10 5702 32 90 ex 5702 39 00 5702 41 10 5702 41 90 5702 42 10 5702 42 90 ex 5702 49 00 5702 50 10 5702 50 31 5702 50 39 ex 5702 50 90 5702 91 00 5702 92 10 5702 92 90 ex 5702 99 00 5703 10 00 5703 20 12 5703 20 18 5703 20 92 5703 20 98 5703 30 12 5703 30 18 5703 30 82 5703 30 88 5703 90 20 5703 90 80 5704 10 00 5704 90 00 5705 00 10 5705 00 30 ex 5705 00 90		
60	Tkaniny dekoracyjne ręcznie tkane typu gobeliny, Flanders, Aubusson, Beauvais i podobne oraz tkaniny dekoracyjne haftowane na kanwie (na przykład małym ścięciem lub ścięciem krzyżykowym) i podobne, wykonane ręcznie 5805 00 00		
61	Taśmy tkane oraz taśmy składające się z osnowy bez wątku, połączone za pomocą kleju (bolducs), inne niż etykiety i podobne artykuły należące do kategorii 62 Tkaniny elastyczne oraz pasmanterie (nie z dzianin), wykonane z materiałów włókienniczych złożonych z nici gumowej ex 5806 10 00 5806 20 00 5806 31 00 5806 32 10 5806 32 90 5806 39 00 5806 40 00		
62	Przędza szeniłowa (włącznie z przędzą szeniłową kosmykową), przędza rdzeniowa (inna niż przędza metalizowana i przędza rdzeniowa z włosia końskiego) 5606 00 91 5606 00 99 Tiul i pozostałe wyroby sieciowe, z wyłączeniem tkanych i dzianych, koronki wykonane ręcznie lub maszynowo, w sztukach, w paskach lub w postaci motywów 5804 10 10 5804 10 90 5804 21 10 5804 21 90 5804 29 10 5804 29 90 5804 30 00 Etykiety, odznaki i podobne artykuły z materiałów włókienniczych, niehaftowane, w sztukach, paskach lub wykrojone do kształtu lub wymiaru, tkane 5807 10 10 5807 10 90 Plecionki i ozdobne pasmanterie w sztukach; frędzle, pompony i podobne artykuły 5808 10 00 5808 90 00 Hafty w sztukach, paskach lub motywach 5810 10 10 5810 10 90 5810 91 10 5810 91 90 5810 92 10 5810 92 90 5810 99 10 5810 99 90		

(1)	(2)	(3)	(4)
63	Dzianiny z włókien syntetycznych zawierające 5 % masy lub więcej przędzy elastomerowej oraz dzianiny zawierające 5 % masy lub więcej nitki gumowej 5906 91 00 ex 6002 40 00 6002 90 00 ex 6004 10 00 6004 90 00 Koronka raszłowa oraz tkaniny o długim włosie z włókien syntetycznych ex 6001 10 00 6003 30 10 6005 31 50 6005 32 50 6005 33 50 6005 34 50		
65	Dzianiny, inne niż te należące do kategorii 38 A i 63, z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 5606 00 10 ex 6001 10 00 6001 21 00 6001 22 00 ex 6001 29 00 6001 91 00 6001 92 00 ex 6001 99 00 ex 6002 40 00 6003 10 00 6003 20 00 6003 30 90 6003 40 00 ex 6004 10 00 6005 90 10 6005 21 00 6005 22 00 6005 23 00 6005 24 00 6005 31 90 6005 32 90 6005 33 90 6005 34 90 6005 41 00 6005 42 00 6005 43 00 6005 44 00 6006 10 00 6006 21 00 6006 22 00 6006 23 00 6006 24 00 6006 31 90 6006 32 90 6006 33 90 6006 34 90 6006 41 00 6006 42 00 6006 43 00 6006 44 00		
66	Pledy i koce, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6301 10 00 6301 20 90 6301 30 90 ex 6301 40 90 ex 6301 90 90		

GRUPA III B

10	Rękawiczki, mitenki i rękawice z jednym palcem, z dzianin 6111 90 11 6111 20 10 6111 30 10 ex 6111 90 90 6116 10 20 6116 10 80 6116 91 00 6116 92 00 6116 93 00 6116 99 00	17 par	59
67	Dodatki odzieżowe z dzianin inne niż dla niemowląt; wszelkiego rodzaju bielizna z dzianin używana w gospodarstwie domowym; zasłony (włącznie z draperiami) i firanki, lambrekiny okienne lub łóżkowe oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz z dzianin; koce i pledy z dzianin, inne artykuły z dzianin, włącznie z częściami odzieży lub dodatków odzieżowych 5807 90 90 6113 00 10 6117 10 00 6117 80 10 6117 80 80 6117 90 00 6301 20 10 6301 30 10 6301 40 10 6301 90 10 6302 10 00 6302 40 00 ex 6302 60 00 6303 12 00 6303 19 00 6304 11 00 6304 91 00 ex 6305 20 00 6305 32 11 ex 6305 32 90 6305 33 10 ex 6305 39 00 ex 6305 90 00 6307 10 10 6307 90 10		
67 a)	Obejmujące: worki i torby w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, wykonane z pasków polietylenowych lub polipropylenowych 6305 32 11 6305 33 10		
69	Damskie i dziewczęce półhalki i halki, z dzianin 6108 11 00 6108 19 00	7,8	128
70	Rajstopy i trykoty z włókien syntetycznych, o masie liniowej nitki pojedynczej mniejszej niż 67 decyteków (6,7 teksa) ex 6115 10 90 6115 21 00 6115 30 19 Damskie wyroby pończosznice pełnej długości z włókien syntetycznych ex 6115 10 90 6115 96 91	30,4 par	33
72	Stroje kąpielowe z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6112 31 10 6112 31 90 6112 39 10 6112 39 90 6112 41 10 6112 41 90 6112 49 10 6112 49 90 6211 11 00 6211 12 00	9,7	103
74	Damskie lub dziewczęce kostiumy i komplety z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich 6104 13 00 6104 19 20 ex 6104 19 90 6104 22 00 6104 23 00 6104 29 10 ex 6104 29 90	1,54	650

(1)	(2)	(3)	(4)
75	Męskie lub chłopięce garnitury i komplety z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich 6103 10 10 6103 10 90 6103 22 00 6103 23 00 6103 29 00	0,80	1 250
84	Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6214 20 00 6214 30 00 6214 40 00 ex 6214 90 00		
85	Krawaty, muszki i fulary, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych 6215 20 00 6215 90 00	17,9	56
86	Gorsety, pasy gorsetowe, pasy do pończoch, szelki, podwiązki i podobne artykuły oraz części tych artykułów, również z dzianin 6212 20 00 6212 30 00 6212 90 00	8,8	114
87	Rękawice, mitenki i rękawice z jednym palcem, nie z dzianin ex 6209 90 10 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 90 6216 00 00		
88	Pończochy, skarpety i podkolanówki, nie z dzianin; inne dodatki odzieżowe, części odzieży lub dodatków odzieżowych, inne niż dla niemowląt, inne niż z dzianin ex 6209 90 10 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 90 6217 10 00 6217 90 00		
90	Szpagat, powrozy, linki i liny z włókien syntetycznych, plecione lub nie 5607 41 00 5607 49 11 5607 49 19 5607 49 90 5607 50 11 5607 50 19 5607 50 30 5607 50 90		
91	Namioty 6306 22 00 6306 29 00		
93	Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z tkanin innych niż zrobione z taśmy polietylenowej lub polipropylenowej ex 6305 20 00 ex 6305 32 90 ex 6305 39 00		
94	Wata z materiałów włókienniczych i artykuły z niej; włókna tekstylne o długości nieprzekraczającej 5 mm (kosmyki), pył tekstylny oraz rozdrobnione resztki włókien 5601 10 10 5601 10 90 5601 21 10 5601 21 90 5601 22 10 5601 22 90 5601 29 00 5601 30 00		
95	Filc i artykuły z niego, nawet impregnowane lub powleczone, inne niż pokrycia podłogowe 5602 10 19 5602 10 31 ex 5602 10 38 5602 10 90 5602 21 00 ex 5602 29 00 5602 90 00 ex 5807 90 10 ex 5905 00 70 6210 10 10 6307 90 91		
96	Włókniny i artykuły z włóknin, nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane 5603 11 10 5603 11 90 5603 12 10 5603 12 90 5603 13 10 5603 13 90 5603 14 10 5603 14 90 5603 91 10 5603 91 90 5603 92 10 5603 92 90 5603 93 10 5603 93 90 5603 94 10 5603 94 90 ex 5807 90 10 ex 5905 00 70 6210 10 90 ex 6301 40 90 ex 6301 90 90 6302 22 10 6302 32 10 6302 53 10 6302 93 10 6303 92 10 6303 99 10 ex 6304 19 90 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00 ex 6305 32 90 ex 6305 39 00 6307 10 30 ex 6307 90 99		
97	Sieci i siatki wykonane ze szpagatu, powrozu lub linki oraz gotowe sieci rybackie z przędzy, szpagatu, powrozu lub linki 5608 11 20 5608 11 80 5608 19 11 5608 19 19 5608 19 30 5608 19 90 5608 90 00		

(1)	(2)	(3)	(4)
98	<p>Inne artykuły wykonane z przędzy, szpagatu, powrozu, liny lub linki, inne niż materiały włókiennicze, artykuły wykonane z takich tkanin oraz artykuły należące do kategorii 97</p> <p>5609 00 00 5905 00 10</p>		
99	<p>Tekstylna powleczone żywicą naturalną lub substancją skrobiową, w rodzaju stosowanych do opraw książek lub podobnych; kalka techniczna płócienna; płótno malarskie zagruntowane; bukram i podobne tekstylia usztywniane, w rodzaju stosowanych do formowania stożków kapeluszy</p> <p>5901 10 00 5901 90 00</p> <p>Linoleum, również cięte do kształtu; pokrycia podłogowe składające się z powłoki lub pokrycia nałożonego na podkład włókienniczy, również cięte do kształtu</p> <p>5904 10 00 5904 90 00</p> <p>Tekstylna gumowane, nie z dzianin, z wyłączeniem stosowanych do wyrobu opon</p> <p>5906 10 00 5906 99 10 5906 99 90</p> <p>Tekstylna w inny sposób impregnowane lub powleczone; płótna pomalowane będące dekoracjami teatralnymi, tła studyjne (prospekty), inne niż należące do kategorii 100</p> <p>5907 00 00</p>		
100	<p>Tekstylna impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane preparatami z pochodnych celulozy lub z innych tworzyw sztucznych</p> <p>5903 10 10 5903 10 90 5903 20 10 5903 20 90 5903 90 10 5903 90 91 5903 90 99</p>		
101	<p>Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, inne niż z włókien syntetycznych</p> <p>ex 5607 90 90</p>		
109	<p>Brezynty, żagle, markizy i zasłony przeciwsłoneczne</p> <p>6306 12 00 6306 19 00 6306 30 00</p>		
110	<p>Tkane materace nadmuchiwane</p> <p>6306 40 00</p>		
111	<p>Wyposażenie kempingowe, tkane, inne niż materace nadmuchiwane i namioty</p> <p>6306 91 00 6306 99 00</p>		
112	<p>Inne gotowe artykuły włókiennicze tkane, z wyłączeniem należących do kategorii 113 i 114</p> <p>6307 20 00 ex 6307 90 99</p>		
113	<p>Ścierki po podłogi, ścierki do naczyń i ścierki do kurzu, inne niż z dzianin</p> <p>6307 10 90</p>		
114	<p>Tkaniny i artykuły do użytku technicznego</p> <p>5902 10 10 5902 10 90 5902 20 10 5902 20 90 5902 90 10 5902 90 90 5908 00 00 5909 00 10 5909 00 90 5910 00 00 5911 10 00 ex 5911 20 00 5911 31 11 5911 31 19 5911 31 90 5911 32 10 5911 32 90 5911 40 00 5911 90 10 5911 90 90</p>		

(1)	(2)	(3)	(4)
GRUPA IV			
115	Przędza lniana lub przędza z ramii 5306 10 10 5306 10 30 5306 10 50 5306 10 90 5306 20 10 5306 20 90 5308 90 12 5308 90 19		
117	Tkaniny lniane lub tkaniny z ramii 5309 11 10 5309 11 90 5309 19 00 5309 21 00 5309 29 00 5311 00 10 ex 5803 00 90 5905 00 30		
118	Bielizna stołowa, bielizna do celów toaletowych i kuchennych lniana lub z włókna ramii, inna niż z dzianin 6302 29 10 6302 39 20 6302 59 10 ex 6302 59 90 6302 99 10 ex 6302 99 90		
120	Zasłony (włącznie z draperiami), firanki, lambrekiny okienne i łóżkowe oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz, nie z dzianin; z lnu lub ramii ex 6303 99 90 6304 19 30 ex 6304 99 00		
121	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, z lnu lub ramii ex 5607 90 90		
122	Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, używane, z lnu, inne niż z dzianin ex 6305 90 00		
123	Tkaniny włosowe i tkaniny szenilowe z lnu lub ramii, inne niż taśmy tkane 5801 90 10 ex 5801 90 90 Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne z lnu lub ramii, inne niż z dzianin ex 6214 90 00		
GRUPA V			
124	Syntetyczne włókna odcinkowe 5501 10 00 5501 20 00 5501 30 00 5501 40 00 5501 90 00 5503 11 00 5503 19 00 5503 20 00 5503 30 00 5503 40 00 5503 90 00 5505 10 10 5505 10 30 5505 10 50 5505 10 70 5505 10 90		
125 A	Przędza z włókna ciągłego syntetycznego, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż przędza należąca do kategorii 41 ex 5402 44 00 5402 45 00 5402 46 00 5402 47 00		
125 B	Monofilament (przędza jednowłókowa), pasek (sztuczna słoma i podobne) oraz imitacja katgutu z materiałów syntetycznych 5404 11 00 5404 12 00 5404 19 00 5404 90 10 5404 90 90 ex 5604 90 10 ex 5604 90 90		
126	Włókna odcinkowe sztuczne 5502 00 10 5502 00 40 5502 00 80 5504 10 00 5504 90 00 5505 20 00		
127 A	Przędza z włókna ciągłego sztucznego, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż przędza należąca do kategorii 42 ex 5403 31 00 ex 5403 32 00 ex 5403 33 00		
127 B	Monofilament (przędza jednowłókowa), pasek (sztuczna słoma i podobne) oraz imitacja katgutu z materiałów włókienniczych sztucznych 5405 00 00 ex 5604 90 90		

(1)	(2)	(3)	(4)
128	Gruba sierść zwierzęca, zgrzebna lub czesana 5105 40 00		
129	Przędza z grubej sierści zwierzęcej lub przędza z włosia końskiego 5110 00 00		
130 A	Przędza jedwabna inna niż nitka wyczeskowa z odpadów jedwabiu 5004 00 10 5004 00 90 5006 00 10		
130 B	Przędza jedwabna inna niż należąca do kategorii 130 A; jelita jedwabnika 5005 00 10 5005 00 90 5006 00 90 ex 5604 90 90		
131	Przędza z pozostałych włókien tekstylnych roślinnych 5308 90 90		
132	Przędza papierowa 5308 90 50		
133	Przędza z konopi siewnych 5308 20 10 5308 20 90		
134	Przędza metalizowana 5605 00 00		
135	Tkaniny z grubej sierści zwierzęcej lub włosia końskiego 5113 00 00		
136	Tkaniny jedwabne lub z odpadów jedwabiu 5007 10 00 5007 20 11 5007 20 19 5007 20 21 5007 20 31 5007 20 39 5007 20 41 5007 20 51 5007 20 59 5007 20 61 5007 20 69 5007 20 71 5007 90 10 5007 90 30 5007 90 50 5007 90 90 5803 00 30 ex 5905 00 90 ex 5911 20 00		
137	Tkaniny włosowe, tkaniny szenilowe i taśmy tkane z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu ex 5801 90 90 ex 5806 10 00		
138	Tkaniny z przędzy papierowej oraz inne włókna tekstylne inne niż z ramii 5311 00 90 ex 5905 00 90		
139	Tkaniny z nitką metalową lub z przędzy metalizowanej 5809 00 00		
140	Tkaniny z dzianin; z materiałów włókienniczych innych niż wełna lub cienka sierść zwierzęca, bawełna lub włókna chemiczne ex 6001 10 00 ex 6001 29 00 ex 6001 99 00 6003 90 00 6005 90 90 6006 90 00		
141	Pledy i koce z materiałów włókienniczych innych niż wełna lub cienka sierść zwierzęca, bawełna lub włókna chemiczne ex 6301 90 90		

(1)	(2)	(3)	(4)
142	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze z sizalu, z pozostałych włókien z rodziny Agave lub z konopi manilskich ex 5702 39 00 ex 5702 49 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00 ex 5705 00 90		
144	Filc z grubej sierści zwierzęcej ex 5602 10 38 ex 5602 29 00		
145	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, z manili (konopi manilskich) lub z konopi siewnych ex 5607 90 20 ex 5607 90 90		
146 A	Szpagat do wiązania lub belowania do maszyn rolniczych, z sizalu lub z pozostałych włókien z rodziny Agave ex 5607 21 00		
146 B	Szpagat, powrozy, linki i liny z sizalu lub z pozostałych włókien z rodziny Agave, inne niż wyroby należące do kategorii 146 A ex 5607 21 00 5607 29 00		
146 C	Szpagat, powrozy, linki i liny, nawet plecione lub oplatane, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303 ex 5607 90 20		
147	Odpady jedwabiu (włącznie z kokonami nienadającymi się do motania), odpady przędzy i szarpanka rozwłókniona, inne niż niezgrzeblone ani nieczesane ex 5003 00 00		
148 A	Przędza z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303 5307 10 00 5307 20 00		
148 B	Przędza z włókna kokosowego 5308 10 00		
149	Tkaniny z juty lub z pozostałych włókien łykowych, o szerokości większej niż 150 cm 5310 10 90 ex 5310 90 00		
150	Tkaniny z juty lub z pozostałych włókien łykowych, o szerokości nie większej niż 150 cm; worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, inne niż używane 5310 10 10 ex 5310 90 00 5905 00 50 6305 10 90		
151 A	Pozostałe pokrycia podłogowe, z okrywą, niegotowe 5702 20 00		
151 B	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, inne niż igłowe lub flokowane ex 5702 39 00 ex 5702 49 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00		
152	Filc igłowany z juty lub z pozostałych włókien łykowych, nieimpregnowany ani niepowleczoney, inny niż pokrycia podłogowe 5602 10 11		
153	Używane worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303 6305 10 10		

(1)	(2)	(3)	(4)
154	<p>Kokony jedwabników nadające się do motania</p> <p>5001 00 00</p> <p>Jedwab surowy (nieskręcany)</p> <p>5002 00 00</p> <p>Odpady jedwabiu (włącznie z kokonami nienadającymi się do motania), odpady przędzy i szarpanka rozwłókniona, niezgrzeblone ani nieczesane</p> <p>ex 5003 00 00</p> <p>Wełna niezgrzebna ani nieczesana</p> <p>5101 11 00 5101 19 00 5101 21 00 5101 29 00 5101 30 00</p> <p>Cienka lub gruba sierść zwierzęca, niezgrzebna ani nieczesana</p> <p>5102 11 00 5102 19 10 5102 19 30 5102 19 40 5102 19 90 5102 20 00</p> <p>Odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, włącznie z odpadami przędzy, ale z wyłączeniem szarpanki rozwłóknionej</p> <p>5103 10 10 5103 10 90 5103 20 00 5103 30 00</p> <p>Szarpanka rozwłókniona z wełny lub z cienkiej lub z grubej sierści zwierzęcej</p> <p>5104 00 00</p> <p>Len surowy lub obrobiony, ale nieprzędzony; pakuły i odpady lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00 5301 30 00</p> <p>Ramia i pozostałe włókna tekstylne roślinne, surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły, wyczeski i odpady, inne niż włókna kokosowe i manila</p> <p>5305 00 00</p> <p>Bawełna, niezgrzebna ani nieczesana</p> <p>5201 00 10 5201 00 90</p> <p>Odpady bawełniane (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5202 10 00 5202 91 00 5202 99 00</p> <p>Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5302 10 00 5302 90 00</p> <p>Manila (konopie manilskie lub <i>Musa Textilis</i> Nees), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady manili (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5305 00 00</p> <p>Juta lub pozostałe włókna łykowe (z wyłączeniem lnu, konopi siewnych i ramii), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady juty lub innych włókien łykowych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5303 10 00 5303 90 00</p> <p>Pozostałe włókna tekstylne roślinne, surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady takich włókien (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5305 00 00</p>		
156	<p>Damskie i dziewczęce bluzki i pulowery z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu</p> <p>6106 90 30 ex 6110 90 90</p>		
157	<p>Odzież z dzianin, inna niż należąca do kategorii od 1 do 123 i 156</p> <p>ex 6101 90 20 ex 6101 90 80 6102 90 10 6102 90 90 ex 6103 39 00 ex 6103 49 00 ex 6104 19 90 ex 6104 29 90 ex 6104 39 00 6104 49 00 ex 6104 69 00 6105 90 90 6106 90 50 6106 90 90 ex 6107 99 00 ex 6108 99 00 6109 90 90 6110 90 10 ex 6110 90 90 ex 6111 90 90 ex 6114 90 00</p>		

(1)	(2)	(3)	(4)
159	Suknie, bluzki i bluzki koszulowe, nie z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6204 49 10 6206 10 00 Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne, nie z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6214 10 00 Krawaty, muszki i fulary z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6215 10 00		
160	Chusteczki do nosa z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu ex 6213 90 00		
161	Odzież, nie z dzianin, inna niż należąca do kategorii od 1 do 123 i do kategorii 159 6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6204 90 10 ex 6205 90 80 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 ex 6211 39 00 6211 49 00		

ZAŁĄCZNIK I A

Kategoria	Opis Kod CN 2009	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
(1)	(2)	(3)	(4)
163 ⁽¹⁾	Gaza i artykuły z gazy pakowane do postaci lub w opakowania do sprzedaży detalicznej 3005 90 31		

⁽¹⁾ Dotyczy wyłącznie przywozu z Chin.

ZAŁĄCZNIK I B

1. Niniejszy załącznik obejmuje surowce włókiennicze (kategorie 128 oraz 154), wyroby włókiennicze inne niż z wełny i cienkiej sierści zwierzęcej, bawełny i włókien chemicznych, a także włókna chemiczne i włókna ciągłe oraz przędze objęte kategoriami 124, 125A, 125B, 126, 127A oraz 127B.
2. Bez uszczerbku dla reguł interpretacji nomenklatury scalonej, sposób sformułowania opisu wyrobów uważa się za mający wartość jedynie wskazującą, ponieważ wyroby objęte każdą kategorią są określone, w ramach niniejszego załącznika, przez kody CN. Jeżeli przed kodem CN znajduje się symbol »ex«, wyroby objęte każdą kategorią są określone zakresem kodu CN i zakresem odpowiedniego opisu.
3. Odzież, która nie jest rozpoznawalna jako odzież dla mężczyzn lub chłopców bądź też jako odzież dla kobiet lub dziewcząt, jest klasyfikowana w ramach tej ostatniej kategorii.
4. Wyrażenie »odzież niemowlęca« oznacza odzież do rozmiaru 86 włącznie.

Kategoria	Kategoria Kod CN 2009	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
(1)	(2)	(3)	(4)
GRUPA I			
ex 20	Bielizna pościelowa, inna niż z dzianin ex 6302 29 90 ex 6302 39 90		
ex 32	Tkaniny włosowe i tkaniny szenilowe oraz materiały włókiennicze igłowe ex 5802 20 00 ex 5802 30 00		
ex 39	Bielizna stołowa, bielizna toaletowa i bielizna kuchenna, inna niż z dzianin oraz inna niż należąca do kategorii 118 ex 6302 59 90 ex 6302 99 90		
GRUPA II			
ex 12	Rajstopy i trykoty, pończochy, skarpety, skarpetki, podkolanówki i podobne, z dzianin, inne niż dla niemowląt ex 6115 10 90 ex 6115 29 00 ex 6115 30 90 ex 6115 99 00	24,3	41
ex 13	Męskie lub chłopięce kalesony i majtki, damskie lub dziewczęce majtki i figi, z dzianin ex 6107 19 00 ex 6108 29 00 ex 6212 10 10	17	59
ex 14	Męskie lub chłopięce tkane palta, płaszcze przeciwdeszczowe i inne płaszcze oraz peleryny ex 6210 20 00	0,72	1 389
ex 15	Damskie lub dziewczęce tkane palta, płaszcze przeciwdeszczowe i inne płaszcze, peleryny, żakiety, inne niż parki ex 6210 30 00	0,84	1 190
ex 18	Męskie lub chłopięce koszulki trykotowe i pozostałe trykoty, kalesony, majtki, koszule nocne, piżamy, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, inne niż z dzianin ex 6207 19 00 ex 6207 29 00 ex 6207 99 90 Damskie lub dziewczęce koszulki trykotowe i pozostałe trykoty, półhalki, halki, majtki, figi, koszule nocne, piżamy, peniuary, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, , inne niż z dzianin ex 6208 19 00 ex 6208 29 00 ex 6208 99 00 ex 6212 10 10		
ex 19	Chusteczki do nosa, inne niż z jedwabiu i z odpadów jedwabiu ex 6213 90 00	59	17

(1)	(2)	(3)	(4)
ex 24	Męskie lub chłopięce koszule nocne, piżamy, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, z dzianin ex 6107 29 00 Damskie lub dziewczęce koszule nocne, piżamy, peniuary, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, z dzianin ex 6108 39 00	3,9	257
ex 27	Damskie lub dziewczęce spódnice, włącznie ze spódnico-spodniami ex 6104 59 00	2,6	385
ex 28	Spodnie, spodnie na szelkach i z karczkiem typu ogrodniczki, bryczesy i szorty (inne niż strój kąpielowy), z dzianin ex 6103 49 00 ex 6104 69 00	1,61	620
ex 31	Biustonosze, tkane lub z dzianin ex 6212 10 10 ex 6212 10 90	18,2	55
ex 68	Odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt, z wyłączeniem rękawiczek, mitenek i rękawic z jednym palcem dla niemowląt, należących do kategorii ex 10 i ex 87, oraz pończochy, skarpety i podkolanówki dla niemowląt, inne niż z dzianin, należące do kategorii ex 88 ex 6209 90 90		
ex 73	Dresy z dzianiny ex 6112 19 00	1,67	600
ex 78	Odzież damska z tkanin objętych pozycją nr 5903, 5906 i 5907, z wyłączeniem odzieży należącej do kategorii ex 14 i ex 15 ex 6210 40 00 ex 6210 50 00		
ex 83	Odzież z dzianin objętych pozycją nr 5903 i 5907 oraz ubiory narciarskie z dzianin ex 6112 20 00 ex 6113 00 90		

GRUPA III A

ex 38 B	Firany siatkowe, inne niż z dzianin ex 6303 99 90		
ex 40	Tkane zasłony (włącznie z draperiami, firankami, lambrekinami okiennymi i łożkowymi oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz), inne niż z dzianin ex 6303 99 90 ex 6304 19 90 ex 6304 99 00		
ex 58	Dywany, wykładziny podłogowe i dywaniki, węzełkowe (nawet gotowe) ex 5701 90 10 ex 5701 90 90		
ex 59	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, inne niż dywany należące do kategorii ex 58, 142 i 151B ex 5702 10 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00 ex 5703 90 20 ex 5703 90 80 ex 5704 10 00 ex 5704 90 00 ex 5705 00 90		
ex 60	Tkaniny dekoracyjne ręcznie tkane typu gobeliny, Flanders, Aubusson, Beauvais i podobne oraz tkaniny dekoracyjne haftowane na kanwie (na przykład małym ściegiem lub ściegiem krzyżykowym) i podobne, wykonane ręcznie ex 5805 00 00		

(1)	(2)	(3)	(4)
ex 61	Taśmy tkane oraz taśmy składające się z osnowy bez wątku, połączone za pomocą kleju (bolducs), inne niż etykiety i podobne artykuły należące do kategorii ex 62 i do kategorii 137 Tkaniny elastyczne oraz pasmanterie (nie z dzianin), wykonane z materiałów włókienniczych złożonych z nici gumowej ex 5806 10 00 ex 5806 20 00 ex 5806 39 00 ex 5806 40 00		
ex 62	Przędza szeniłowa (włącznie z przędzą szeniłową kosmykową), przędza rdzeniowa (inna niż przędza metalizowana i przędza rdzeniowa z włosa końskiego) ex 5606 00 91 ex 5606 00 99 Tiul i pozostałe wyroby sieciowe, z wyłączeniem tkanych i dzianych, koronki wykonane ręcznie lub maszynowo, w sztukach, w paskach lub w postaci motywów ex 5804 10 10 ex 5804 10 90 ex 5804 29 10 ex 5804 29 90 ex 5804 30 00 Etykiety, odznaki i podobne artykuły z materiałów włókienniczych, niehaftowane, w sztukach, paskach lub wykrojone do kształtu lub wymiaru, tkane ex 5807 10 10 ex 5807 10 90 Plecionki i ozdobne pasmanterie w sztukach; frędzle, pompony i podobne artykuły ex 5808 10 00 ex 5808 90 00 Hafty w sztukach, paskach lub motywach ex 5810 10 10 ex 5810 10 90 ex 5810 99 10 ex 5810 99 90		
ex 63	Dzianiny z włókien syntetycznych zawierające 5 % masy lub więcej przędzy elastomerowej oraz dzianiny zawierające 5 % masy lub więcej nitki gumowej ex 5906 91 00 ex 6002 40 00 ex 6002 90 00 ex 6004 10 00 ex 6004 90 00		
ex 65	Dzianiny, inne niż te należące do kategorii ex 63 ex 5606 00 10 ex 6002 40 00 ex 6004 10 00		
ex 66	Pledy i koce, inne niż z dzianin ex 6301 10 00		

GRUPA III B

ex 10	Rękawiczki, mitenki i rękawice z jednym palcem, z dzianin ex 6116 10 20 ex 6116 10 80 ex 6116 99 00	17 par	59
ex 67	Dodatki odzieżowe z dzianin inne niż dla niemowląt; wszelkiego rodzaju bielizna z dzianin używana w gospodarstwie domowym; zasłony (włącznie z draperiami) i firanki, lambrekiny okienne lub łóżkowe oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz z dzianin; koce i pledy z dzianin, inne artykuły z dzianin, włącznie z częściami odzieży lub dodatków odzieżowych ex 5807 90 90 ex 6113 00 10 ex 6117 10 00 ex 6117 80 10 ex 6117 80 80 ex 6117 90 00 ex 6301 90 10 ex 6302 10 00 ex 6302 40 00 ex 6303 19 00 ex 6304 11 00 ex 6304 91 00 ex 6307 10 10 ex 6307 90 10		
ex 69	Damskie i dziewczęce półhalki i halki, z dzianin ex 6108 19 00	7,8	128
ex 72	Stroje kąpielowe ex 6112 39 10 ex 6112 39 90 ex 6112 49 10 ex 6112 49 90 ex 6211 11 00 ex 6211 12 00	9,7	103
ex 75	Męskie lub chłopięce garnitury i komplety z dzianin ex 6103 10 90 ex 6103 29 00	0,80	1 250
ex 85	Krawaty, muszki i fulary, inne niż z dzianin, inne niż należące do kategorii 159 ex 6215 90 00	17,9	56

(1)	(2)	(3)	(4)
ex 86	Gorsety, pasy gorsetowe, pasy do pończoch, szelki, podwiązki i podobne artykuły oraz części tych artykułów, nawet z dzianin ex 6212 20 00 ex 6212 30 00 ex 6212 90 00	8,8	114
ex 87	Rękawice, mitenki i rękawice z jednym palcem, nie z dzianin ex 6209 90 90 ex 6216 00 00		
ex 88	Pończochy, skarpety i podkolanówki, nie z dzianin; inne dodatki odzieżowe, części odzieży lub dodatków odzieżowych, inne niż dla niemowląt, inne niż z dzianin ex 6209 90 90 ex 6217 10 00 ex 6217 90 00		
ex 91	Namioty ex 6306 29 00		
ex 94	Wata z materiałów włókienniczych i artykuły z niej; włókna tekstylne o długości nieprzekraczającej 5 mm (kosmyki), pył tekstylny oraz rozdrobnione resztki włókien ex 5601 10 90 ex 5601 29 00 ex 5601 30 00		
ex 95	Filc i artykuły z niego, nawet impregnowane lub powleczone, inne niż pokrycia podłogowe ex 5602 10 19 ex 5602 10 38 ex 5602 10 90 ex 5602 29 00 ex 5602 90 00 ex 5807 90 10 ex 6210 10 10 ex 6307 90 91		
ex 97	Sieci i siatki wykonane ze szpagatu, powrozu lub linki oraz gotowe sieci rybackie z przędzy, szpagatu, powrozu lub linki ex 5608 90 00		
ex 98	Inne artykuły wykonane z przędzy, szpagatu, powrozu, liny lub linki, inne niż materiały włókiennicze, artykuły wykonane z takich tkanin oraz artykuły należące do kategorii 97 ex 5609 00 00 ex 5905 00 10		
ex 99	Tekstylna powleczona żywicą naturalną lub substancją skrobiową, w rodzaju stosowanych do opraw książek lub podobnych; kalka techniczna płócienna; płótno malarskie zagruntowane; bukram i podobne tekstylia usztywniane, w rodzaju stosowanych do formowania stożków kapeluszy ex 5901 10 00 ex 5901 90 00 Linoleum, nawet cięte do kształtu; pokrycia podłogowe składające się z powłoki lub pokrycia nałożonego na podkład włókienniczy, nawet cięte do kształtu ex 5904 10 00 ex 5904 90 00 Tekstylna gumowana, nie z dzianin, z wyłączeniem stosowanych do wyrobu opon ex 5906 10 00 ex 5906 99 10 ex 5906 99 90 Tekstylna w inny sposób impregnowana lub powleczona; płótna pomalowane będące dekoracjami teatralnymi, tła studyjne (prospekty), inne niż należące do kategorii ex 100 ex 5907 00 00		
ex 100	Tekstylna impregnowana, powleczona, pokryta lub laminowana preparatami z pochodnych celulozy lub z innych tworzyw sztucznych ex 5903 10 10 ex 5903 10 90 ex 5903 20 10 ex 5903 20 90 ex 5903 90 10 ex 5903 90 91 ex 5903 90 99		
ex 109	Brezenty, żagle, markizy i zasłony przeciwsłoneczne ex 6306 19 00 ex 6306 30 00		
ex 110	Tkane materace nadmuchiwane ex 6306 40 00		

(1)	(2)	(3)	(4)
ex 111	Wyposażenie kempingowe, tkane, inne niż materace nadmuchiwane i namioty ex 6306 99 00		
ex 112	Inne gotowe artykuły włókiennicze tkane, z wyłączeniem należących do kategorii ex 113 i ex 114 ex 6307 20 00 ex 6307 90 99		
ex 113	Ścierki po podłogi, ścierki do naczyń i ścierki do kurzu, inne niż z dzianin ex 6307 10 90		
ex 114	Tkaniny i artykuły do użytku technicznego, inne niż należące do kategorii 136 ex 5908 00 00 ex 5909 00 90 ex 5910 00 00 ex 5911 10 00 ex 5911 31 19 ex 5911 31 90 ex 5911 32 10 ex 5911 32 90 ex 5911 40 00 ex 5911 90 10 ex 5911 90 90		

GRUPA IV

115	Przędza lniana lub przędza z ramii 5306 10 10 5306 10 30 5306 10 50 5306 10 90 5306 20 10 5306 20 90 5308 90 12 5308 90 19		
117	Tkaniny lniane lub tkaniny z ramii 5309 11 10 5309 11 90 5309 19 00 5309 21 00 5309 29 00 5311 00 10 ex 5803 00 90 5905 00 30		
118	Bielizna stołowa, bielizna toaletowa i bielizna kuchenna z lnu lub ramii, inna niż z dzianin 6302 29 10 6302 39 20 6302 59 10 ex 6302 59 90 6302 99 10 ex 6302 99 90		
120	Zasłony (włącznie z draperiami), firanki, lambrekiny okienne i łózkowe oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz, nie z dzianin; z lnu lub ramii ex 6303 99 90 6304 19 30 ex 6304 99 00		
121	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, z lnu lub ramii ex 5607 90 90		
122	Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, używane, z lnu, inne niż z dzianin ex 6305 90 00		
123	Tkaniny włosowe i tkaniny szenilowe z lnu lub ramii, inne niż taśmy tkane 5801 90 10 ex 5801 90 90		
	Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne z lnu lub ramii, inne niż z dzianin ex 6214 90 00		

GRUPA V

124	Syntetyczne włókna odcinkowe 5501 10 00 5501 20 00 5501 30 00 5501 40 00 5501 90 00 5503 11 00 5503 19 00 5503 20 00 5503 30 00 5503 40 00 5503 90 00 5505 10 10 5505 10 30 5505 10 50 5505 10 70 5505 10 90		
125 A	Przędza z włókna ciągłego syntetycznego, niepakowana do sprzedaży detalicznej ex 5402 44 00 5402 45 00 5402 46 00 5402 47 00		
125 B	Monofilament (przędza jednowłókowa), pasek (sztuczna słoma i podobne) oraz imitacja katgut z materiałów syntetycznych 5404 11 00 5404 12 00 5404 19 00 5404 90 10 5404 90 90 ex 5604 90 10 ex 5604 90 90		

(1)	(2)	(3)	(4)
126	Włókna odcinkowe sztuczne 5502 00 10 5502 00 40 5502 00 80 5504 10 00 5504 90 00 5505 20 00		
127 A	Przędza z włókien ciągłych sztucznych niepakowana do sprzedaży detalicznej, nitka pojedyncza nieskręcana z włókna wiskozowego lub o skręcie nieprzekraczającym 250 skrętów na metr oraz pojedyncza nitka nieteksturowana z octanu celulozy ex 5403 31 00 ex 5403 32 00 ex 5403 33 00		
127 B	Monofilament (przędza jednowłókowa), pasek (sztuczna słoma i podobne) oraz imitacja katgut z materiałów włókienniczych sztucznych 5405 00 00 ex 5604 90 90		
128	Gruba sierść zwierzęca, zgrzebna lub czesana 5105 40 00		
129	Przędza z grubej sierści zwierzęcej lub przędza z włosa końskiego 5110 00 00		
130 A	Przędza jedwabna inna niż nitka wyczeskowa z odpadów jedwabiu 5004 00 10 5004 00 90 5006 00 10		
130 B	Przędza jedwabna inna niż należąca do kategorii 130 A; jelita jedwabnika 5005 00 10 5005 00 90 5006 00 90 ex 5604 90 90		
131	Przędza z pozostałych włókien tekstylnych roślinnych 5308 90 90		
132	Przędza papierowa 5308 90 50		
133	Przędza z konopi siewnych 5308 20 10 5308 20 90		
134	Przędza metalizowana 5605 00 00		
135	Tkaniny z grubej sierści zwierzęcej lub włosa końskiego 5113 00 00		
136 A	Tkaniny z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu, inne niż niebielone, prane lub bielone 5007 20 19 ex 5007 20 31 ex 5007 20 39 ex 5007 20 41 5007 20 59 5007 20 61 5007 20 69 5007 20 71 5007 90 30 5007 90 50 5007 90 90		
136 B	Tkaniny z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu, inne niż należące do kategorii 136 A ex 5007 10 00 5007 20 11 5007 20 21 ex 5007 20 31 ex 5007 20 39 ex 5007 20 41 5007 20 51 5007 90 10 5803 00 30 ex 5905 00 90 ex 5911 20 00		
137	Tkaniny włosowe, tkaniny szenilowe i taśmy tkane z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu ex 5801 90 90 ex 5806 10 00		
138	Tkaniny z przędzy papierowej oraz inne włókna tekstylne inne niż z ramii 5311 00 90 ex 5905 00 90		

(1)	(2)	(3)	(4)
139	Tkaniny z nitką metalową lub z przędzy metalizowanej 5809 00 00		
140	Tkaniny z dzianin; z materiałów włókienniczych innych niż wełna lub cienka sierść zwierzęca, bawełna lub włókna chemiczne ex 6001 10 00 ex 6001 29 00 ex 6001 99 00 6003 90 00 6005 90 90 6006 90 00		
141	Pledy i koce z materiałów włókienniczych innych niż wełna lub cienka sierść zwierzęca, bawełna lub włókna chemiczne ex 6301 90 90		
142	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze z sizalu, z pozostałych włókien z rodziny Agave lub z konopi manilskich ex 5702 39 00 ex 5702 49 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00 ex 5705 00 90		
144	Filc z grubej sierści zwierzęcej ex 5602 10 38 ex 5602 29 00		
145	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, z manili (konopi manilskich) lub z konopi siewnych ex 5607 90 20 ex 5607 90 90		
146 A	Szpagat do wiązania lub belowania do maszyn rolniczych, z sizalu lub z pozostałych włókien z rodziny Agave ex 5607 21 00		
146 B	Szpagat, powrozy, linki i liny z sizalu lub z pozostałych włókien z rodziny Agave, inne niż wyroby należące do kategorii 146 A ex 5607 21 00 5607 29 00		
146 C	Szpagat, powrozy, linki i liny, nawet plecione lub oplatane, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303 ex 5607 90 20		
147	Odpady jedwabiu (włącznie z kokonami nienadającymi się do motania), odpady przędzy i szarpanka rozwłókniona, inne niż niezgrzeblone ani nieczesane ex 5003 00 00		
148 A	Przędza z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303 5307 10 00 5307 20 00		
148 B	Przędza z włókna kokosowego 5308 10 00		
149	Tkaniny z juty lub z pozostałych włókien łykowych, o szerokości większej niż 150 cm 5310 10 90 ex 5310 90 00		
150	Tkaniny z juty lub z pozostałych włókien łykowych, o szerokości nie większej niż 150 cm; worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, inne niż używane 5310 10 10 ex 5310 90 00 5905 00 50 6305 10 90		
151 A	Pozostałe pokrycia podłogowe, z okrywą, niegotowe 5702 20 00		
151 B	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, inne niż igłowe lub flokowane ex 5702 39 00 ex 5702 49 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00		

(1)	(2)	(3)	(4)
152	<p>Filc igłowany z juty lub z pozostałych włókien łykowych, nieimpregnowany ani niepowleczoney, inny niż pokrycia podłogowe</p> <p>5602 10 11</p>		
153	<p>Używane worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303</p> <p>6305 10 10</p>		
154	<p>Kokony jedwabników nadające się do motania</p> <p>5001 00 00</p> <p>Jedwab surowy (nieskręcany)</p> <p>5002 00 00</p> <p>Odpady jedwabiu (włącznie z kokonami nienadającymi się do motania), odpady przędzy i szarpanka rozwłókniona, niezgrzeblone ani nieczesane</p> <p>ex 5003 00 00</p> <p>Wełna niezgrzebna ani nieczesana</p> <p>5101 11 00 5101 19 00 5101 21 00 5101 29 00 5101 30 00</p> <p>Cienka lub gruba sierść zwierzęca, niezgrzebna ani nieczesana</p> <p>5102 11 00 5102 19 10 5102 19 30 5102 19 40 5102 19 90 5102 20 00</p> <p>Odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, włącznie z odpadami przędzy, ale z wyłączeniem szarpanki rozwłóknionej</p> <p>5103 10 10 5103 10 90 5103 20 00 5103 30 00</p> <p>Szarpanka rozwłókniona z wełny lub z cienkiej lub z grubej sierści zwierzęcej</p> <p>5104 00 00</p> <p>Len surowy lub obrobiony, ale nieprzędzony; pakuły i odpady lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00 5301 30 00</p> <p>Ramia i pozostałe włókna tekstylne roślinne, surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły, wyczeski i odpady, inne niż włókna kokosowe i manila</p> <p>5305 00 00</p> <p>Bawełna, niezgrzebna ani nieczesana</p> <p>5201 00 10 5201 00 90</p> <p>Odpady bawełniane (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5202 10 00 5202 91 00 5202 99 00</p> <p>Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i>), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5302 10 00 5302 90 00</p> <p>Manila (konopie manilskie lub <i>Musa Textilis Nees</i>), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady manili (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5305 00 00</p> <p>Juta lub pozostałe włókna łykowe (z wyłączeniem lnu, konopi siewnych i ramii), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady juty lub innych włókien łykowych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5303 10 00 5303 90 00</p> <p>Pozostałe włókna tekstylne roślinne, surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady takich włókien (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)</p> <p>5305 00 00</p>		

(1)	(2)	(3)	(4)
156	Damskie i dziewczęce bluzki i pulowery z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6106 90 30 ex 6110 90 90		
157	Odzież z dzianin, z wyłączeniem odzieży należącej do kategorii ex 10, ex 12, ex 13, ex 24, ex 27, ex 28, ex 67, ex 69, ex 72, ex 73, ex 75, ex 83 oraz 156 ex 6101 90 20 ex 6101 90 80 6102 90 10 6102 90 90 ex 6103 39 00 ex 6103 49 00 ex 6104 19 90 ex 6104 29 90 ex 6104 39 00 6104 49 00 ex 6104 69 00 6105 90 90 6106 90 50 6106 90 90 ex 6107 99 00 ex 6108 99 00 6109 90 90 6110 90 10 ex 6110 90 90 ex 6111 90 90 ex 6114 90 00		
159	Suknie, bluzki i bluzki koszulowe, nie z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6204 49 10 6206 10 00 Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne, nie z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6214 10 00 Krawaty, muszki i fulary z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu 6215 10 00		
160	Chusteczki do nosa z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu ex 6213 90 00		
161	Odzież nie z dzianin, z wyłączeniem odzieży należącej do kategorii ex 14, ex 15, ex 18, ex 31, ex 68, ex 72, ex 78, ex 86, ex 87, ex 88 oraz 159 6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6205 90 10 ex 6205 90 80 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 ex 6211 39 00 6211 49 00"		

2) Załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

KRAJE WYWOZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

Białoruś

Rosja

Serbia

Uzbekistan”

3) W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) Art. 28 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Numer ten składa się z następujących elementów::

— dwóch liter identyfikujących kraj wywozu, zgodnie z poniższym wykazem:

— Białoruś = BY

— Serbia = RS

— Uzbekistan = UZ,

— dwóch liter identyfikujących państwo członkowskie przeznaczenia lub grupę takich państw członkowskich, zgodnie z poniższym wykazem:

— AT = Austria

— BG = Bułgaria

— BL = Beneluks

— CY = Cypr

- CZ = Republika Czeska
 - DE = Republika Federalna Niemiec
 - DK = Dania
 - EE = Estonia
 - GR = Grecja
 - ES = Hiszpania
 - FI = Finlandia
 - FR = Francja
 - GB = Zjednoczone Królestwo
 - HU = Węgry
 - IE = Irlandia
 - IT = Włochy
 - LT = Litwa
 - LV = Łotwa
 - MT = Malta
 - PL = Polska
 - PT = Portugalia
 - RO = Rumunia
 - SE = Szwecja
 - SI = SłoweniaSK = Słowacja
 - SK = Slovakia
- w przypadku wyrobów wymienionych w tabeli A do niniejszego załącznika – jednocyfrowego numeru oznaczającego rok kontyngentowy bądź też rok, w którym zarejestrowano wywóz wyrobów, odpowiadającego ostatniej cyfrze danego roku, np. »8« dla 2008 r. i »9« dla 2009 r.,
 - dwucyfrowego numeru identyfikacyjnego urzędu wystawiającego pozwolenie w kraju wywozu,
 - pięciocyfrowego numeru biegnącego kolejno od 00001 do 99999, przydzielonego określone państwu członkowskiemu przeznaczenia.”

b) Tabela A otrzymuje brzmienie:

„Kraje i kategorie podlegające systemowi podwójnej kontroli

Państwo trzecie	Grupa	Kategoria	Jednostka
Uzbekistan	GRUPA I A	1	tony
		3	tony
	GRUPA I B	4	1 000 sztuk
		5	1 000 sztuk
		6	1 000 sztuk
		7	1 000 sztuk
		8	1 000 sztuk
GRUPA II B	26	1 000 sztuk”	

- c) Tabela B zostaje usunięta
 4) Załącznik V otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK V

WSPÓLNOTOWE LIMITY ILOŚCIOWE

Stosowane dla roku 2009

BIAŁORUŚ	Kategoria	jednostka	Kontyngent od dnia 1 stycznia 2009 r.
Grupa IA	1	tony	1 586
	2	tony	6 643
	3	tony	242
Grupa IB	4	T sztuk	1 839
	5	T sztuk	1 105
	6	T sztuk	1 705
	7	T sztuk	1 377
	8	T sztuk	1 160
Grupa IIA	20	tony	329
	22	tony	524
Group IIB	15	T sztuk	1 726
	21	T sztuk	930
	24	T sztuk	844
	26/27	T sztuk	1 117
	29	T sztuk	468
	73	T sztuk	329
Grupa IIIB	67	tony	359
Group IV	115	tony	420
	117	tony	2 312
	118	tony	471

T sztuk: tysiąc sztuk”

5) Tabela w załączniku VII otrzymuje brzmienie:

„Tabela

Wspólnotowe limity ilościowe w odniesieniu do towarów objętych ponownym przywozem w ramach obrotu uszlachetniającego biernego (OPT)

Stosowane dla roku 2009

BIAŁORUŚ	Kategoria	Jednostka	Od dnia 1 stycznia 2009 r.
Grupa IB	4	1 000 sztuk	6 610
	5	1 000 sztuk	9 215
	6	1 000 sztuk	12 290
	7	1 000 sztuk	9 225
	8	1 000 sztuk	3 140
Grupa IIB	15	1 000 sztuk	5 387
	21	1 000 sztuk	3 584
	24	1 000 sztuk	922
	26/27	1 000 sztuk	4 492
	29	1 000 sztuk	1 820
	73	1 000 sztuk	6 979”

6) Tabele w załączniku VIII otrzymują brzmienie:

„1. KRAJ	2. Wcześ- niejsze wykorzystanie	3. Prolongata	4. Przeniesienia z kategorii 1 do kategorii 2 i 3	5. Przeniesienia między kate- goriami 2 i 3	6. Przeniesienia między kategoriami 4,5, 6, 7 i 8	7. Przeniesienia z grup I, II, III do grup II, III, IV	8. Maksymalne zwiększenie w dowolnej kategorii	9. Dodatkowe warunki
Białoruś	5 %	7 %	4 %	4 %	4 %	5 %	13,5 %	W odniesieniu do kolumny 7 można również dokonywać przeniesienia z i do grupy V. W odniesieniu do kategorii z grupy I limit w kolumnie 8 wynosi 13 %.
Serbia	5 %	10 %	12 %	12 %	12 %	12 %	17 %	W odniesieniu do kolumny 7 można dokonywać przeniesienia z dowolnej kategorii w grupach I, II i III do grup II i III.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1329/2008**z dnia 22 grudnia 2008 r.****w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wsparcia rynku wieprzowiny w formie dopłat do prywatnego przechowywania w części Zjednoczonego Królestwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 37, art. 43 lit. a) i d) oraz art. 191 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 37 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że w przypadku gdy średnia cena rynkowa tusz wieprzowych we Wspólnocie, ustalona na podstawie cen notowanych w poszczególnych państwach członkowskich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważona przy pomocy współczynników odzwierciedlających stosunkową wielkość stada trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim, jest niższa od 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.
- (2) Ceny rynkowe spadły poniżej tego poziomu i mając na względzie sezonowe i cykliczne tendencje sytuacja ta może się utrzymać.
- (3) Sytuacja na rynku wieprzowiny w Irlandii i w Irlandii Północnej jest szczególnie trudna, biorąc pod uwagę najnowsze wyniki badań wskazujące na podwyższony poziom dioksyn w wieprzowinie pochodzącej z Irlandii. Właściwe władze przyjęły różnorodne środki dla poprawy sytuacji.
- (4) Do gospodarstw prowadzących hodowlę świń w Irlandii dostarczono zanieczyszczoną paszę zwierzęcą. Zanieczyszczona pasza stanowi bardzo dużą część racji żywieniowej świń, czego rezultatem jest wysoki poziom dioksyn w mięsie pochodzącym ze świń z tych gospodarstw. Biorąc pod uwagę trudności związane z ustaleniem gospodarstw, z których pochodzi zanieczyszczona wieprzowina, oraz wysoki poziom dioksyn w niej wykryty, w ramach środków zapobiegawczych właściwe władze podjęły decyzję o wycofaniu z rynku całej wieprzowiny i wszystkich produktów z wieprzowiny.
- (5) Stosowanie powyższych środków doprowadziło do poważnego zakłócenia rynku wieprzowiny w Irlandii Północnej. Ze względu na nadzwyczajne okoliczności i praktyczne trudności, wobec których stoi rynek wieprzowiny w Irlandii Północnej, należy ustanowić nadzwyczajne wspólnotowe środki wsparcia rynku poprzez przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania ograniczonej ilości produktów przez ograniczony okres czasu w Irlandii Północnej.
- (6) Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny mogą zostać przyznane w odniesieniu do wieprzowiny oraz że Komisja ustala wysokość dopłat z wyprzedzeniem lub w ramach procedury przetargowej.
- (7) Ponieważ sytuacja na rynku wieprzowiny w Irlandii Północnej wymaga podjęcia szybkich i praktycznych działań, najważniejszą procedurą przyznania dopłat do prywatnego przechowywania jest ich ustalenie z góry.
- (8) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽²⁾ wprowadziło wspólne zasady wdrażania systemu dopłat do prywatnego przechowywania.
- (9) Na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 dopłaty ustalone z góry mają być przyznawane zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami określonymi w rozdziale III tego rozporządzenia.
- (10) Ze względu na szczególne okoliczności należy wprowadzić wymóg, zgodnie z którym produkty wprowadzane do składu muszą pochodzić ze świń hodowanych w gospodarstwach, w odniesieniu do których stwierdzono, że nie zostały dotknięte problemem zanieczyszczonej paszy. Ponadto należy wprowadzić wymóg, zgodnie z którym przechowywane produkty muszą pochodzić ze świń wyhodowanych w Irlandii lub w Irlandii Północnej i poddanych ubojowi w Irlandii Północnej.
- (11) Aby ułatwić administrowanie środkiem, produkty z wieprzowiny należy klasyfikować w poszczególnych kategoriach ustanowionych według kosztu przechowywania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

- (12) W celu ułatwienia zadań administracyjnych i kontrolnych w odniesieniu do zawierania umów należy ustalić minimalne ilości produktów, które każdy wnioskodawca musi dostarczyć.
- (13) Aby uzyskać pewność co do tego, że podmioty gospodarcze będą wywiązywać się ze swoich zobowiązań umownych oraz że przedmiotowy środek wywrze pożądaną wpływ na rynek, należy ustalić zabezpieczenie.
- (14) Wywóz produktów z wieprzowiny przyczynia się do przywrócenia równowagi na rynku. W związku z tym przepisy art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 powinny mieć zastosowanie w przypadku skrócenia okresu przechowywania, jeżeli wyprowadzone ze składu produkty są przeznaczone na wywóz. Należy ustalić stawki dzienne stosowane przy obniżaniu kwoty dopłaty zgodnie z tym artykułem.
- (15) Do celów stosowania art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 826/2008 oraz w celu zapewnienia spójnych i jasnych reguł obowiązujących podmioty gospodarcze, konieczne jest wyrażenie w dniach dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w tym akapicie.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Dopłaty do prywatnego przechowywania przyznaje się w odniesieniu do produktów z wieprzowiny spełniających następujące warunki:

- a) produkty pochodzą ze świń hodowanych w Irlandii lub w Irlandii Północnej co najmniej przez ostatnie dwa miesiące przed ubojem w Irlandii Północnej;
- b) produkty są solidnej i właściwej jakości handlowej i pochodzą ze świń hodowanych w gospodarstwach, w odniesieniu do których stwierdzono, że nie stosowały paszy charakteryzującej się podwyższonym poziomem dioksyn i bifenyli polichlorowanych (PCB).

2. Wykaz kategorii produktów kwalifikujących się do dopłat oraz odnośne kwoty podane są w załączniku.

Artykuł 2

Obowiązujące zasady

Rozporządzenie (WE) nr 826/2008 stosuje się, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 3

Składanie wniosków

1. Od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w Irlandii Północnej mogą być składane wnioski o dopłatę do prywatnego przechowywania kategorii produktów z wieprzowiny kwalifikujących się do dopłaty na mocy art. 1.
2. Podany we wniosku okres przechowywania wynosi 90, 120, 150 lub 180 dni.
3. Wnioski składa się jedynie na jedną z kategorii produktów wymienionych w załączniku, podając odnośny kod CN w ramach tej kategorii.
4. Właściwe władze podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 1 ust. 1.

Artykuł 4

Minimalne ilości

Minimalna ilość, do której może się odnosić pojedynczy wniosek, wynosi:

- a) 10 ton dla produktów bez kości;
- b) 15 ton dla innych produktów.

Artykuł 5

Zabezpieczenia

Wnioskom towarzyszy zabezpieczenie w wysokości 20 % kwot dopłat określonych w kolumnach 3–6 załącznika.

Artykuł 6

Całkowita ilość

Całkowita ilość, na którą można zawrzeć umowy zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 826/2008, nie przekracza 15 000 ton masy produktu.

Artykuł 7

Wyprowadzenie ze składu produktu przeznaczonego na wywóz

1. Do celów stosowania art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 826/2008 wymagane jest upłynięcie minimalnego okresu przechowywania wynoszącego 60 dni.
2. Do celów stosowania art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 826/2008 stawki dzienne zostały określone w kolumnie 7 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kategorie produktów	Produkty, w odniesieniu do których przyznawana jest dopłata	Kwota dopłaty na okres przechowywania (EUR/t)				Potrącenia (EUR)
		90 dni	120 dni	150 dni	180 dni	na dzień
1	2	3	4	5	6	7
Kategoria 1						
ex 0203 11 10	Półtusze bez racycy przedniej, ogona, nerek, cienkiej przepony i rdzenia kręgowego ⁽¹⁾	278	315	352	389	1,24
Kategoria 2						
ex 0203 12 11	Szynki					
ex 0203 12 19	Łopatki					
ex 0203 19 11	Przodki					
ex 0203 19 13	Schaby, nawet z karkówką lub karkówka oddzielnie, schaby z biodrówką lub bez ⁽²⁾ ⁽³⁾	337	379	421	463	1,41
ex 0203 19 55	Nogi, łopatki, przodki, schaby nawet z karkówką lub karkówka oddzielnie, schaby z biodrówką lub bez, bez kości ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾					
Kategoria 3						
ex 0203 19 15	Boczek cały lub cięty wzdłuż	164	197	230	263	1,09
ex 0203 19 55	Boczek cały lub cięty wzdłuż, bez skóry i żeber					
Kategoria 4						
ex 0203 19 55	Kawałki odpowiadające środkom, ze skórą lub tłuszczem lub bez, bez kości ⁽⁶⁾	255	290	325	360	1,17

⁽¹⁾ Dopłata może być przyznana w odniesieniu do półtuszy przedstawionych jako półtusze Wiltshire, tj. bez głowy, policzków, racy, ogona, sadła, nerek, poledwicy, łopatki, mostka, kręgosłupa, miednicy i przepony.

⁽²⁾ Schab i karkówka mogą być ze skórą lub bez, jednak grubość przylegającej warstwy tłuszczu nie może przekraczać 25 mm.

⁽³⁾ Umowne ilości mogą obejmować wszelkie kombinacje wymienionych elementów.

⁽⁴⁾ Schab i karkówka mogą być ze skórą lub bez, jednak grubość przylegającej warstwy tłuszczu nie może przekraczać 25 mm.

⁽⁵⁾ Umowne ilości mogą obejmować wszelkie kombinacje wymienionych elementów.

⁽⁶⁾ Taka sama prezentacja jak dla produktów objętych kodem CN 0210 19 20.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1330/2008

z dnia 22 grudnia 2008 r.

zmieniające po raz 103. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące eksportu pewnych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów oraz rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych odnośnie do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 pierwsze tiret,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniu 21 i 27 października oraz 12 listopada 2008 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił zmienić wykaz osób prawnych i fizycznych, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby ekonomiczne powinny zostać zamrożone, poprzez dodanie do niego siedmiu osób fizycznych w związku z informacjami o ich związkach z siecią Al-Kaida. Komisji przedstawiono uzasadnienia dotyczące wspomnianych zmian.

(3) Należy wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I.

(4) W celu zapewnienia skuteczności środków nałożonych niniejszym rozporządzeniem, rozporządzenie to musi wejść w życie natychmiast.

(5) Ponieważ wykaz ONZ nie zawiera aktualnych adresów zamieszkania wspomnianych osób fizycznych, w Dzienniku Urzędowym należy opublikować ogłoszenie, tak by dane osoby miały możliwość skontaktowania się z Komisją oraz by Komisja mogła następnie poinformować zainteresowane osoby fizyczne o powodach, dla których wprowadza się niniejsze rozporządzenie, zapewnić im możliwość przedstawienia uwag w odniesieniu do tych powodów oraz dokonać przeglądu niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia uwag oraz ewentualnych dostępnych informacji dodatkowych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

W tytule „Osoby fizyczne” dodaje się następujące wpisy:

- 1) Abdulbasit **Abdulahim** (*alias* a) Abdul Basit Fadil **Abdul Rahim**, b) Abdelbasit **Abdelrahim**, c) Abdullah Mansour, d) Abdallah Mansour, e) Adbulrahim Abdulbasit Fadil Mahoud). Adres: Londyn, Zjednoczone Królestwo. Data urodzenia: 2.7.1968. Miejsce urodzenia: Gdabia, Libia. Nr paszportu: 800220972 (paszport brytyjski). Obywatelstwo: brytyjskie. Dodatkowe informacje: a) brytyjski numer ubezpieczenia społecznego: PX053496A; b) zaangażowany w gromadzenie środków w imieniu Libijskiej Islamskiej Grupy Walczącej; c) zajmował stanowiska wyższego szczebla w LIGW w Zjednoczonym Królestwie; d) związany z Gumą Abd'rabbahem, Taherem Nasufem i Abdulbaqi Mohammedem Khaledem, dyrektorami SANABEL Relief Agency oraz z członkami LIGW w Zjednoczonym Królestwie, m.in. z Ismailem Kamoką, starszym członkiem LIGW w Zjednoczonym Królestwie, uznanym winnym i skazanym w Zjednoczonym Królestwie w czerwcu 2007 r. pod zarzutem finansowani terroryzmu.
- 2) Redouane **El Habhab** (*alias* Abdelrahman). Adres: Itlisstrasse 58, 24143 Kilonia, Niemcy (poprzedni adres). Data urodzenia: 20.12.1969 r.; Miejsce urodzenia: Casablanka, Maroko. Obywatelstwo: niemieckie. Nr paszportu: 1005552350 (wydany dnia 27.3.2001 r. przez gminę Kilonia, Niemcy, ważny do dnia 26.3.2011 r.). Nr dowodu tożsamości: 1007850441 (niemiecki dowód osobisty wydany dnia 27.3.2001 r. przez gminę Kilonia, Niemcy, ważny do dnia 26.3.2011 r.). Dodatkowe informacje: Obecnie przebywa w więzieniu w Lubece, w Niemczech.
- 3) Maftah Mohamed **Elmabruk** (*alias* a) Muftah **Al Mabrook**, b) Mustah **ElMabruk**, c) Maftah **El Mobruk**, d) Muftah **El Mabruk**, e) Maftah **Elmobruk**, f) Al Hajj Abd Al Haqq, g) Al Haj Abd Al Hak). Adres: Londyn, Zjednoczone Królestwo. Data urodzenia: 1.5.1950. Miejsce urodzenia: Libia. Obywatelstwo: libijskie. Dodatkowe informacje: a) brytyjski numer ubezpieczenia społecznego: PW503042C; b) posiadacz prawa pobytu w Zjednoczonym Królestwie. c) zaangażowany w gromadzenie środków w imieniu Libijskiej Islamskiej Grupy Walczącej (LIGW); d) związany z członkami LIGW w Zjednoczonym Królestwie, m.in. z Mohammedem Benhammedim i Ismailem Kamoką, starszym członkiem LIGW w Zjednoczonym Królestwie, uznanym winnym i skazanym w Zjednoczonym Królestwie w czerwcu 2007 r. pod zarzutem finansowania terroryzmu.
- 4) Abdelrazag Elsharif **Elosta** (*alias* Abdelrazag Elsharif **Al Usta**). Adres: Londyn, Zjednoczone Królestwo. Data urodzenia: 20.6.1963 r. Miejsce urodzenia: Soguma, Libia. Nr paszportu: 304875071 (paszport brytyjski). Obywatelstwo: brytyjskie. Dodatkowe informacje: a) brytyjski numer ubezpieczenia społecznego: PW669539D; b) zaangażowany w gromadzenie środków i ułatwianie operacji finansowych w imieniu Libijskiej Islamskiej Grupy Walczącej (LIGW); Związany z członkami LIGW w Zjednoczonym Królestwie, m.in. z Mohammedem Benhammedim, Taherem Nasuwem i Ismailem Kamoką, starszym członkiem LIGW w Zjednoczonym Królestwie, uznanym winnym i skazanym w Zjednoczonym Królestwie w czerwcu 2007 r. pod zarzutem finansowania terroryzmu.
- 5) Fritz Martin **Gelowicz** (*alias* Robert Konars (urodzony dnia 10.4.1979 r. w Liège, Belgia), b) Markus Gebert, c) Malik, d) Benzl, e) Bentley). Adres: Böfinger Weg 20, 89075 Ulm, Niemcy (poprzedni adres). Data urodzenia: 1.9.1979. Miejsce urodzenia: Monachium, Niemcy. Obywatelstwo: niemieckie. Nr paszportu: 7020069907 (paszport niemiecki wydany w Ulm, Niemcy, ważny do dnia 11 maja 2010 r.). Krajowy numer identyfikacyjny: 7020783883 (niemiecki dowód osobisty wydany w Ulm, Niemcy, wygasł w dniu 10.6.2008 r.). Dodatkowe informacje: a) Co najmniej od początku 2006 r. związany z Unią Islamską Dżihad (UID), znaną również pod nazwą Islamska Grupa Dżihad. Związany z Danielem Martinem Schneiderem i Ademem Yilmazem. Szkolony w zakresie produkcji i wykorzystania materiałów wybuchowych; b) aresztowany w dniu 4 września 2007 r. w Medebach, Niemcy, od 5 września 2007 r. przebywa w areszcie w Niemczech (październik 2008 r.).
- 6) Daniel Martin **Schneider** (*alias* Abdullah). Adres: Petrusstrasse 32, 66125 Herrensahr, Dudweiler, Saarbrücken, Niemcy (poprzedni adres). Data urodzenia: 9.9.1985. Miejsce urodzenia: Neunkirchen (Saar), Niemcy. Obywatelstwo: niemieckie. Nr paszportu: 2318047793 (paszport niemiecki wydany w dniu 17.5.2006 r. w Friedrichsthal, Niemcy, ważny do dnia 16.5.2011 r.). Krajowy numer identyfikacyjny: 2318229333 (niemiecki dowód osobisty wydany w dniu 17.5.2006 r. w Friedrichsthal, Niemcy, ważny do dnia 16.5.2011 r. (zgłoszone zaginięcie)). Dodatkowe informacje: a) Co najmniej od początku 2006 r. związany z Unią Islamską Dżihad (UID), znaną również pod nazwą Islamska Grupa Dżihad. Związany z Fritzem Martinem Gelowiczem i Ademem Yilmazem. b) aresztowany w dniu 4 września 2007 r. w Medebach, Niemcy, od 5 września 2007 r. przebywa w areszcie w Niemczech (październik 2008 r.).
- 7) Adem **Yilmaz** (*alias* Talha) Data urodzenia: 4.11.1978. Miejsce urodzenia: Bayburt, Turcja. Obywatelstwo: tureckie. Nr paszportu: TR-P 614 166 (paszport turecki wydany przez turecki Konsulat Generalny we Frankfurcie n. Menem w dniu 22.3.2006 r., ważny do dnia 15.9.2009 r.) Adres: Südliche Ringstrasse 133, 63225 Langen, Niemcy (poprzedni adres). Dodatkowe informacje: a) Co najmniej od początku 2006 r. związany z Unią Islamską Dżihad (UID), znaną również pod nazwą Islamska Grupa Dżihad. Związany z Fritzem Martinem Gelowiczem i Danielem Martinem Schneiderem. b) aresztowany w dniu 4 września 2007 r. w Medebach, Niemcy, od 5 września 2007 r. przebywa w areszcie w Niemczech (październik 2008 r.).

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/110/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniająca dyrektywę 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych (dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa kolei)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu kontynuowania wysiłków zmierzających do utworzenia wspólnego rynku usług transportu kolejowego Rada i Parlament Europejski przyjęły dyrektywę 2004/49/WE ⁽³⁾ ustanawiającą wspólne ramy regulacyjne dla bezpieczeństwa kolei.
- (2) Pierwotnie procedury dopuszczania pojazdów kolejowych do eksploatacji ujęte były w dyrektywie Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości ⁽⁴⁾ i dyrektywie 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei konwencjonalnych ⁽⁵⁾ – w odniesieniu do nowych lub modernizowanych części wspólnotowego systemu kolei – oraz w dyrektywie 2004/49/WE w odniesieniu do pojazdów już użytkowanych. Zgodnie z lepszymi uregulowaniami prawnymi oraz w celu uproszczenia i unowocześnienia prawodawstwa Wspólnoty, wszystkie przepisy dotyczące zezwoleń

na eksploatację pojazdów kolejowych powinny zostać ujęte w jednym tekście prawnym. Obecny art. 14 dyrektywy 2004/49/WE powinien zatem zostać skreślony, a w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności wspólnotowego systemu kolei (przekształcenie) ⁽⁶⁾, (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie interoperacyjności kolei”), która zastąpiła dyrektywy 96/48/WE i 2001/16/WE, powinien zostać zawarty nowy przepis dotyczący zezwoleń na eksploatację pojazdów już użytkowanych.

- (3) Z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2006 r. Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z roku 1999 zaczęły obowiązywać nowe przepisy regulujące umowy użytkowania pojazdów. Zgodnie z załącznikiem do tej konwencji dotyczącym umów użytkowania pojazdów CUV (Uniform Rules concerning Contracts of Use of Vehicles in International Rail Traffic) posiadacze wagonów nie mają już obowiązku rejestrowania swoich wagonów w przedsiębiorstwie kolejowym. Poprzednia umowa Regolamentoo Internazionale Veicoli (RIV) między przedsiębiorstwami kolejowymi przestała obowiązywać i została częściowo zastąpiona nową prywatną i dobrowolną umową (General Contract of Use for Wagons, GCU) między przedsiębiorstwami kolejowymi i posiadaczami wagonów; na jej mocy ci ostatni są odpowiedzialni za utrzymanie swoich wagonów. W celu odzwierciedlenia tych zmian i ułatwienia wykonywania dyrektywy 2004/49/WE w zakresie dotyczącym certyfikacji przedsiębiorstw kolejowych w zakresie bezpieczeństwa, należy zdefiniować pojęcie „posiadacza” i pojęcie „podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie”, a także określić stosunek między tymi podmiotami a przedsiębiorstwami kolejowymi.
- (4) Definicja posiadacza powinna być jak najbliższa definicji użytej w konwencji COTIF z roku 1999. Posiadaczami pojazdów może być wiele podmiotów, na przykład: właściciel, spółka prowadząca działalność z wykorzystaniem taboru wagonowego, spółka dzierżąca pojazdy przedsiębiorstwu kolejowemu, przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury używający pojazdów w celach utrzymania swojej infrastruktury. Podmioty te sprawują nad pojazdem kontrolę do celów wykorzystywania go jako środka transportu przez przedsiębiorstwo kolejowe i zarządców infrastruktury. W celu uniknięcia wątpliwości, posiadacza należy jednoznacznie oznaczyć w krajowym rejestrze pojazdów (KRP) określonym w art. 33 dyrektywy w sprawie interoperacyjności kolei.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 27.10.2007, s. 39.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. (Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 133), wspólne stanowisko Rady z dnia 3 marca 2008 r. (Dz.U. C 122 E z 20.5.2008, s. 10) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 1 grudnia 2008 r.

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44). Wersja sprostowana opublikowana w Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.

- (5) W celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami dotyczącymi kolei i uniknięcia nadmiernego obciążenia państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyłączenia kolei zabytkowych, muzealnych i turystycznych z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy.
- (6) Przed dopuszczeniem pojazdu do eksploatacji lub rozpoczęciem użytkowania go w sieci należy oznaczyć w KRP podmiot odpowiedzialny za jego utrzymanie. Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie mogłyby być: przedsiębiorstwo kolejowe, zarządca infrastruktury lub posiadacz.
- (7) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wypełniania obowiązków określenia podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie i do wydania mu certyfikatu na podstawie przepisów alternatywnych w przypadku pojazdów zarejestrowanych w kraju trzecim i utrzymywanych zgodnie z prawem tego kraju, pojazdów używanych w ramach sieci lub linii, których szerokość międzytorza różni się od szerokości międzytorza głównej sieci kolejowej we Wspólnocie i dla których wymóg określenia podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie określony jest alternatywnie w międzynarodowych porozumieniach z krajami trzecimi, oraz pojazdów zabytkowych, muzealnych i turystycznych lub sprzętu wojskowego i sprzętu służącego do transportu specjalnego wymagającego specjalnego zezwolenia krajowego organu bezpieczeństwa wydanego przed przewozem. W takich sytuacjach właściwe państwo członkowskie powinno zostać upoważnione do przyjęcia pojazdów w sieci, za którą jest odpowiedzialne, bez przypisywania tych pojazdów podmiotowi odpowiedzialnemu za utrzymanie lub bez wydawania takiemu podmiotowi certyfikatu. Jednak tego rodzaju odstępstwa powinny podlegać formalnym decyzjom danego państwa członkowskiego i być analizowane przez Europejską Agencję Kolejową (zwaną następnie „Agencją”) w ramach sprawozdania o stanie bezpieczeństwa.
- (8) Jeżeli przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury używa pojazdu, w przypadku którego żaden podmiot odpowiedzialny za utrzymanie nie został zarejestrowany, lub w przypadku którego żaden podmiot odpowiedzialny za utrzymanie nie otrzymał certyfikatu, do przedsiębiorstwa lub zarządcy należy skontrolowanie wszystkich rodzajów ryzyka wiążących się z użytkowaniem takiego pojazdu. Przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury powinien wykazać zdolność do przeprowadzenia kontroli tego rodzaju ryzyka poprzez certyfikację swojego system zarządzania bezpieczeństwem oraz, tam gdzie to stosowane, poprzez uzyskanie certyfikatu w zakresie bezpieczeństwa lub zezwolenia.
- (9) W przypadku wagonów towarowych podmiot odpowiedzialny za utrzymanie otrzymuje certyfikat zgodnie z systemem, jaki opracowany zostanie przez Agencję i przyjęty przez Komisję. Jeżeli podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie jest przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury, certyfikacja taka powinna być zawarta w procedurze przyznawania certyfikatu bezpieczeństwa lub zezwolenia. Certyfikat przyznany takiemu podmiotowi gwarantuje, że wymogi niniejszej dyrektywy związane z utrzymaniem są spełnione w odniesieniu do każdego wagonu towarowego, za który podmiot ten jest odpowiedzialny. Ten certyfikat powinien być ważny na terenie całej Wspólnoty i wydawany przez organ upoważniony do przeprowadzania audytu systemu utrzymania wprowadzonego przez tego rodzaju jednostki. Z uwagi na to, że wagony towarowe są często wykorzystywane w ruchu międzynarodowym, zaś podmiot odpowiedzialny za utrzymanie może chcieć skorzystać z warsztatów działających w więcej niż jednym państwie członkowskim, organ wydający certyfikat powinien mieć możliwość przeprowadzania kontroli na terenie całej Wspólnoty.
- (10) Wymogi związane z utrzymaniem opracowuje się w kontekście dyrektywy o interoperacyjności kolei, zwłaszcza jako część technicznych specyfikacji interoperacyjności (TSI) odnoszących się do taboru. W wyniku wejścia niniejszej dyrektywy w życie pojawia się potrzeba zapewnienia spójności między tymi TSI a wymogami związanymi z certyfikacją podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie, które mają zostać przyjęte przez Komisję. Komisja osiągnie to przez zmianę, w odpowiednich przypadkach, odnośnych TSI, stosując procedurę przewidzianą w dyrektywie w sprawie interoperacyjności kolei.
- (11) W związku z tym, że cel niniejszej dyrektywy, mianowicie dalsze doskonalenie i poprawa bezpieczeństwa kolei wspólnotowych, nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, a ze względu na rozmiar działań może być osiągnięty w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Środki niezbędne do wdrożenia dyrektywy 2004/49/WE powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (13) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do przeglądu i dostosowania załączników do dyrektywy 2004/49/WE, do przyjęcia i przeglądu wspólnych metod bezpieczeństwa i wspólnych celów w zakresie bezpieczeństwa, a także do wprowadzenia systemu certyfikacji w zakresie utrzymania. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2004/49/WE między innymi poprzez uzupełnienie jej nowymi elementami innymi niż istotne, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (14) Państwo członkowskie, które nie ma systemu kolei i które nie przewiduje posiadania takiego systemu w najbliższej przyszłości, byłoby obciążone nieproporcjonalnym i bezcelowym obowiązkiem, gdyby miało transponować i wdrożyć niniejszą dyrektywę. Dlatego takie państwo członkowskie powinno być zwolnione z obowiązku transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy, dopóki nie powstanie w nim system kolei.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (15) Zgodnie z pkt. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (16) Dyrektywa 2004/49/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W dyrektywie 2004/49/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 ust. 2 dodaje się następujące litery w brzmieniu:

- „d) pojazdy zabytkowe działające w sieciach krajowych, pod warunkiem że spełniają one krajowe przepisy i rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa, w celu zapewnienia bezpiecznego poruszania się tego rodzaju pojazdów;
- e) koleje zabytkowe, muzealne i turystyczne działające w ramach własnej sieci, łącznie z warsztatami, pojazdami i personelem.”;

- 2) W art. 3 dodaje się następujące litery:

- „s) »posiadacz« oznacza osobę fizyczną lub prawną, która, będąc właścicielem pojazdu lub mając prawo do użytkowania go, eksploatuje ten pojazd jako środek transportu i jest jako taka zarejestrowana w krajowym rejestrze pojazdów (KRP) określonym w art. 33 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności wspólnotowego systemu kolei (przekształcenie) (*), (zwaną dalej »dyrektywą w sprawie interoperacyjności kolei«);
- t) »podmiot odpowiedzialny za utrzymanie« oznacza podmiot odpowiedzialny za utrzymanie pojazdu, zarejestrowany jako taki w KRP;
- u) »pojazd« oznacza pojazd kolejowy zdolny do poruszania się na własnych kołach po liniach kolejowych, z napędem lub bez. Pojazd składa się z co najmniej jednego podsystemu strukturalnego i funkcjonalnego lub z części takich podsystemów.

(*) Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.”;

- 3) W art. 4 ust. 4 wyrazy „właściciel wagonów” zastępuje się wyrazem „posiadacz”;

- 4) Art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W terminie do dnia 30 kwietnia 2009 r. załącznik I zostaje poddany przeglądowi, w szczególności w celu uwzględnienia w nim wspólnych definicji CSI oraz wspólnych metod obliczania kosztów wypadków. Środek ten, mający na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.”;

- 5) W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Początkowy pakiet CSM obejmujący jako minimum metody opisane w ust. 3 lit. a) Komisja przyjmuje przed dniem 30 kwietnia 2008 r. Zostaje on opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Drugi pakiet CSM obejmujący pozostałe metody opisane w ust. 3 Komisja przyjmuje przed dniem 30 kwietnia 2010 r. Zostaje on opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Środki te, których celem jest zmiana elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.”;

- b) ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) metod sprawdzania – w zakresie nieobjętym dotychczas przez TSI – czy podsystemy strukturalne sieci kolei są eksploatowane i utrzymywane zgodnie z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. CSM są regularnie uaktualniane, z uwzględnieniem doświadczeń zebranych przy ich stosowaniu oraz globalnego rozwoju bezpieczeństwa kolei, a także zobowiązań państw członkowskich ustanowionych w art. 4 ust. 1. Środek ten mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

6) W art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„3. Pierwszy pakiet projektowanych CST jest oparty na sprawdzeniu istniejących wymagań i stanu bezpieczeństwa w państwach członkowskich i zapewnia, aby w żadnym państwie członkowskim aktualny poziom bezpieczeństwa systemu kolejowego nie obniżył się. CST zostają przyjęte przez Komisję w terminie do dnia 30 kwietnia 2009 r. i zostają opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.

Drugi pakiet projektowanych CST opiera się na doświadczeniu uzyskanym przy opracowywaniu i wdrażaniu pierwszego pakietu CST. Odzwierciedla on te obszary priorytetowe, w których należy jeszcze podnieść poziom bezpieczeństwa. Komisja przyjmuje CST w terminie do dnia 30 kwietnia 2011 r. oraz publikuje je w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. CST są regularnie uaktualniane, z uwzględnieniem globalnego rozwoju bezpieczeństwa kolei. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.”;

7) W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Certyfikat bezpieczeństwa ma stanowić dowód, że przedsiębiorstwo kolejowe ustanowiło system zarządzania bezpieczeństwem i jest w stanie spełniać wymagania zawarte w TSI i innych właściwych przepisach Wspólnoty i przepisach krajowych na potrzeby kontroli zagrożeń i bezpiecznego świadczenia usług transportowych w sieci.”;

b) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) certyfikacji potwierdzającej akceptację uregulowań przyjętych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu

spełnienia konkretnych wymagań niezbędnych dla bezpiecznego świadczenia usług transportowych na przedmiotowej sieci. Wymagania te mogą odnosić się do stosowania TSI i krajowych przepisów bezpieczeństwa, łącznie z przepisami dotyczącymi eksploatacji sieci, uznawania świadectw personelu oraz wydawania zezwoleń na dopuszczenie do eksploatacji pojazdów użytkowanych przez przedsiębiorstwa kolejowe. Certyfikacja opiera się na dokumentacji złożonej przez przedsiębiorstwo kolejowe, opisanej w załączniku IV.”;

8) Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14a

Utrzymanie pojazdów

1. Każdemu pojazdowi przed dopuszczeniem go do eksploatacji lub rozpoczęciem jego użytkowania w sieci przypisuje się podmiot odpowiedzialny za utrzymanie; podmiot ten jest rejestrowany w KRP zgodnie z art. 33 dyrektywy w sprawie interoperacyjności kolei.

2. Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie może być przedsiębiorstwo kolejowe, zarządca infrastruktury lub posiadacz.

3. Bez uszczerbku dla przewidzianej w art. 4 odpowiedzialności przedsiębiorstw kolejowych i zarządców infrastruktury za bezpieczne funkcjonowanie pociągu, podmiot zapewnia, za pomocą systemu utrzymania, aby pojazdy, za których utrzymanie jest odpowiedzialny, były w stanie poruszać się w bezpieczny sposób. W tym celu podmiot odpowiedzialny za utrzymanie zapewnia, aby pojazdy utrzymywane były zgodnie z:

a) dokumentacją dotyczącą utrzymania każdego pojazdu;

b) obowiązującymi wymogami, w tym zasadami dotyczącymi utrzymania i postanowieniami TSI.

Podmiot odpowiedzialny za utrzymanie sam zapewnia utrzymanie lub korzysta z warsztatów naprawczych, z którymi ma zawartą umowę.

4. W przypadku wagonów towarowych każdy podmiot odpowiedzialny za utrzymanie otrzymuje certyfikat od organu akredytowanego lub organu uznanego zgodnie z ust. 5 lub od krajowego organu bezpieczeństwa. Procedura akredytacji opiera się na kryteriach dotyczących niezależności, kwalifikacji i bezstronności, takich jak właściwe normy europejskie EN 45000 series. Również procedura uznawania opiera się na kryteriach dotyczących niezależności, kwalifikacji i bezstronności.

Jeżeli podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie jest przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury, zgodność z wymogami zatwierdzonymi na mocy ust. 5 stwierdzana jest przez właściwy krajowy organ bezpieczeństwa zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 10 lub 11, i potwierdzana w certyfikatach określonych w tego rodzaju procedurach.

5. Na podstawie zalecenia Agencji Komisja przyjmuje, do dnia 24 grudnia 2010 r., środek ustanawiający system certyfikacji podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie w zakresie obejmującym wagony towarowe. Certyfikaty wydane zgodnie z tym systemem potwierdzają zgodność z wymogami, o których mowa w ust. 3.

Środek obejmuje wymogi dotyczące:

- a) wprowadzonego przez podmiot systemu utrzymania;
- b) formy i terminu ważności certyfikatu przyznanego podmiotowi;
- c) kryteriów akredytacji lub uznawalności organu lub organów odpowiedzialnych za wydawanie certyfikatów i dokonywanie kontroli niezbędnych dla funkcjonowania systemu certyfikacji;
- d) daty wprowadzenia systemu certyfikacji, w tym jednorocznego okresu przejściowego dla istniejących podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie.

Środek ten, mający na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.

Na podstawie zalecenia Agencji Komisja dokonuje przeglądu tego środka do dnia 24 grudnia 2018 r., tak aby objąć nim wszystkie pojazdy i dokonać aktualizacji, jeżeli zajdzie taka potrzeba, systemu certyfikacji mającego zastosowanie do wagonów towarowych.

6. Certyfikaty wydane zgodnie z ust. 5 są ważne na terenie całej Wspólnoty.

7. Agencja ocenia proces certyfikacji wdrożony zgodnie z ust. 5 i przedkłada Komisji sprawozdanie nie później niż w terminie trzech lat od wejścia w życie odpowiedniego środka.

8. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykonaniu obowiązków związanych z określeniem podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie i wydaniem mu certyfikatu na podstawie przepisów alternatywnych w następujących przypadkach:

- a) pojazdy zarejestrowane w kraju trzecim i utrzymywane zgodnie z prawem tego kraju;
- b) pojazdy używane w ramach sieci lub linii, których szerokość międzytorza różni się od szerokości międzytorza głównej sieci kolejowej we Wspólnocie i w przypadku których spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 3, zapewniane jest na mocy międzynarodowych porozumień z krajami trzecimi;
- c) pojazdy określone w art. 2 ust. 2 oraz sprzęt wojskowy i sprzęt służący do transportu specjalnego, wymagającego specjalnego zezwolenia krajowego organu bezpieczeństwa wydanego przed przewozem; w tym przypadku odstępstwa udzielane są na okres nie dłuższy niż pięć lat.

Tego rodzaju środki alternatywne wdrażane są poprzez odstępstwa udzielane przez odpowiedni krajowy organ bezpieczeństwa:

- a) przy rejestrowaniu pojazdów zgodnie z przepisami art. 33 dyrektywy w sprawie interoperacyjności kolei w zakresie określania podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie;
- b) przy wydawaniu certyfikatów bezpieczeństwa i zezwoleń przedsiębiorstwom kolejowym i zarządcom infrastruktury zgodnie z przepisami art. 10 i 11 niniejszej dyrektywy w zakresie określania podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie i wydawania im certyfikatów.

Tego rodzaju odstępstwa są określane i uzasadniane w rocznym sprawozdaniu dotyczącym bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 18 niniejszej dyrektywy. Jeżeli okazuje się, że we wspólnotowym systemie kolei podejmowane jest zbędne ryzyko w zakresie bezpieczeństwa, Agencja bezzwłocznie informuje o tym fakcie Komisję. Komisja kontaktuje się z zaangażowanymi stronami oraz, w razie potrzeby, zwraca się do państwa członkowskiego o wycofanie decyzji o odstępstwie.”;

9) W art. 16 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zezwalanie na wprowadzanie do eksploatacji podsystemów strukturalnych składających się na system kolei zgodnie z art. 15 dyrektywy w sprawie interoperacyjności kolei oraz kontrolowanie, czy są one eksploatowane i utrzymywane zgodnie z odnośnymi zasadniczymi wymaganiami;”;

b) skreśla się lit. b);

c) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) nadzór nad prawidłową rejestracją pojazdów w KRP oraz nad dokładnością i aktualizacją zawartych w nim informacji związanych z bezpieczeństwem;”;

10) W art. 18 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) odstępstwa zastosowane zgodnie z art. 14a ust. 8.”;

11) Art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Dostosowywanie załączników

Załączniki są dostosowywane do postępu naukowo-technicznego. Środek ten, mający na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 2a.”;

12) W art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8”;

b) skreśla się ust. 4.

13) W załączniku II skreśla się pkt 3.

Artykuł 2

Wdrożenie i transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do stosowania niniejszej dyrektywy do 24 grudnia 2010 r.. Tekst tych przepisów niezwłocznie przedstawiają Komisji.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia ustanawiane są przez państwa członkowskie.

Obowiązki w zakresie transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do Republiki Cypru i Republiki Malty, dopóki na ich terytoriach nie powstanie system kolei.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które zostały przez nie przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE
Przewodniczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/112/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniająca dyrektywy Rady 76/768/EWG, 88/378/EWG, 1999/13/WE oraz dyrektywy 2000/53/WE, 2002/96/WE i 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu dostosowania ich do rozporządzenia nr (WE) 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 i 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin⁽³⁾ przewidziano harmonizację klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin we Wspólnocie. Rozporządzenie to zastąpi dyrektywę Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikowania, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽⁴⁾ oraz dyrektywę 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych⁽⁵⁾.

(2) W rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 skorzystano z doświadczeń płynących z dyrektyw 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zawarto kryteria dotyczące klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin przewidziane przez globalnie zharmonizowany system klasyfikacji i oznakowania chemikaliów (GHS), który został przyjęty na poziomie międzynarodowym w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

(3) Niektóre przepisy w zakresie klasyfikacji i oznakowania ustanowione w dyrektywach 67/548/EWG i 1999/45/WE służą również zastosowaniu innych przepisów prawa wspólnotowego, takich jak przepisy dyrektywy Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich, dotyczących produktów kosmetycznych⁽⁶⁾, dyrektywy Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek⁽⁷⁾, dyrektywy Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach⁽⁸⁾, dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji⁽⁹⁾, dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE)⁽¹⁰⁾ oraz dyrektywy 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów⁽¹¹⁾.

(4) Włączenie kryteriów GHS do prawodawstwa wspólnotowego prowadzi do pojawienia się nowych klas i kategorii zagrożeń, które tylko częściowo odpowiadają uzgodnieniom dotyczącym klasyfikacji i oznakowania przewidzianym w dyrektywach 67/548/EWG i 1999/45/WE. Analiza potencjalnego wpływu przejścia ze starego na nowy system klasyfikacji i oznakowania prowadzi do wniosku, że dostosowując odniesienia do kryteriów klasyfikacji w dyrektywach 76/768/EWG, 88/378/EWG, 2000/53/WE oraz 2002/96/WE do nowego systemu wprowadzonego rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, należy zachować zakres stosowania odpowiednich aktów prawnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 16.5.2008, s. 50.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 listopada 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1988, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 85 z 29.3.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87.

- (5) Ponadto konieczne jest dostosowanie dyrektywy 76/768/EWG celem uwzględnienia przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾.
- (6) Należy dostosować dyrektywę 1999/13/WE, zastępując zwrot R40 przez dwa nowe zwroty: R40 oraz R68, zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG, tak aby zapewnić prawidłowe przejście do zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.
- (7) Pełne przejście od kryteriów klasyfikacji zawartych w dyrektywach 67/548/EWG i 1999/45/WE powinno zakończyć się w dniu 1 czerwca 2015 r. Wytwórcy kosmetyków, zabawek, farb, lakierów, produktów do odnawiania pojazdów, pojazdów oraz sprzętu elektrycznego i elektronicznego są producentami, importerami lub dalszymi użytkownikami w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, jakimi są podmioty gospodarcze, których czynności obejmuje dyrektywa 1999/13/WE. Wszyscy oni powinni mieć możliwość zaplanowania swojej strategii przejścia zgodnie z niniejszą dyrektywą w podobnych ramach czasowych, jak te wskazane w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.
- (8) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a przyjętymi przepisami krajowymi, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (9) Należy odpowiednio zmienić dyrektywy 76/768/EWG, 88/378/EWG, 1999/13/WE, 2000/53/WE, 2002/96/WE oraz 2004/42/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 76/768/EWG

W dyrektywie 76/768/EWG wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

- 1) wyrazy „preparat” lub „preparaty” w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w jego brzmieniu z dnia 30 grudnia 2006 r. zastępuje się, odpowiednio, wyrazami „mieszanina” lub „mieszaniny” w całym tekście z zachowaniem odpowiednich form gramatycznych;

- 2) w art. 4a ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) prowadzenia na ich terytorium, w celu spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy, testów na zwierzętach, dotyczących składników lub kombinacji składników produktów kosmetycznych, nie później niż do dnia, w którym takie testy muszą zostać zastąpione przez jedną lub więcej zatwierdzonych metod, wymienionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalającym metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (*) lub w załączniku IX do niniejszej dyrektywy.

(*) Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1.”;

- 3) od dnia 1 grudnia 2010 r. art. 4b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4b

Wykorzystanie w produktach kosmetycznych substancji uznanych za rakotwórcze, działające mutagenie na komórki rozrodcze lub działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A, 1B i 2, w rozumieniu części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (*), jest zakazane. W tym celu Komisja podejmuje niezbędne środki zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 10 ust. 2. Substancja zaliczona do kategorii 2 może być użyta do produkcji kosmetyków jedynie wówczas, gdy Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS) zbada ją i uzna za dopuszczalną do stosowania w produktach kosmetycznych.

(*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;

- 4) od dnia 1 grudnia 2010 r. w art. 7a ust. 1 lit. h) ostatnie zdanie akapitu drugiego otrzymuje brzmienie:

„Informacje ilościowe, wymagane zgodnie z lit. a), są dostępne publicznie jedynie w odniesieniu do substancji spełniających kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008:

- a) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

- b) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż skutek narkotyczny, klasy 3.9 i 3.10;
- (iii) klasa zagrożenia 4.1;
- (iv) klasa zagrożenia 5.1.
- c) klasa zagrożenia 4.1;
- (*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;
- d) klasa zagrożenia 5.1”;
- 3) od dnia 1 czerwca 2015 r. w załączniku II część II sekcja 2 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:
- 5) w załączniku IX zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Niniejszy załącznik zawiera wykaz alternatywnych metod, zweryfikowanych przez Europejskie Centrum Weryfikacji Metod Alternatywnych (ECVAM) Wspólnego Centrum Badaawczego, udostępnionych w celu spełnienia wymagań niniejszej dyrektywy, a niewymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 440/2008.”.
- Artykuł 2**
- Zmiany w dyrektywie 88/378/EWG**
- W dyrektywie 88/378/EWG wprowadza się następujące zmiany:
- 1) wyrazy „preparat” lub „preparaty” w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w jego brzmieniu z dnia 30 grudnia 2006 r., zastępuje się, odpowiednio, wyrazami „mieszanina” lub „mieszaniny” w całym tekście z zachowaniem odpowiednich form gramatycznych;
- (i) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;
- 2) od dnia 1 grudnia 2010 r. w załączniku II część II sekcja 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- (ii) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż skutek narkotyczny, klasy 3.9 i 3.10;
- „b) Zabawki nie mogą zawierać jako takie substancji lub mieszanin, które mogą stać się łatwopalne z powodu utraty niepalnych składników lotnych, jeżeli z przyczyn niezbędnych dla ich funkcjonowania – w szczególności dotyczy to materiałów i wyposażenia do eksperymentów chemicznych, montażu modeli, modelowania plastycznego lub ceramicznego, emaliowania, fotografowania lub podobnych czynności – zabawki te zawierają substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (*):
- (iii) klasa zagrożenia 4.1;
- (iv) klasa zagrożenia 5.1.
- (*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;
- 3) od dnia 1 grudnia 2010 r. w załączniku II część II sekcja 3 pkt 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „3. Zabawki nie mogą zawierać mieszanin, które są niebezpieczne w rozumieniu dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (*) ani substancji spełniających kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008:
- a) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

b) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż skutek narkotyczny, klasy 3.9 i 3.10;

c) klasa zagrożenia 4.1;

d) klasa zagrożenia 5.1,

w ilościach, które mogą być szkodliwe dla zdrowia dzieci, które ich używają. We wszystkich przypadkach zabrania się, aby zabawki zawierały takie substancje lub mieszaniny, jeżeli są one zamierzone do użycia jako takie, podczas gdy zabawka jest używana.

(*) Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.”;

5) od dnia 1 czerwca 2015 r. w załączniku II część II sekcja 3 pkt 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Zabawki nie mogą zawierać substancji lub mieszanin spełniających kryteria jakiegokolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożenia określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008:

a) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

b) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż skutek narkotyczny, klasy 3.9 i 3.10;

c) klasa zagrożenia 4.1;

d) klasa zagrożenia 5.1,

w ilościach, które mogą być szkodliwe dla zdrowia dzieci, które ich używają. W każdym przypadku zabrania się, aby zabawki zawierały takie substancje lub mieszaniny, jeżeli są one zamierzone do użycia jako takie, podczas gdy zabawka jest używana.”;

6) od dnia 1 grudnia 2010 r. w załączniku IV sekcja 4 tytuł i lit. a) otrzymują brzmienie:

„4. Zabawki, których naturalnymi składnikami są substancje lub mieszaniny niebezpieczne. Zabawki chemiczne

a) Z zastrzeżeniem przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 instrukcje użytkownika zabawek, których naturalnymi składnikami są mieszaniny niebezpieczne lub substancje spełniające kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008:

(i) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

(ii) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż skutek narkotyczny, klasy 3.9 i 3.10;

(iii) klasa zagrożenia 4.1;

(iv) klasa zagrożenia 5.1,

muszą zawierać ostrzeżenie o stwarzającym zagrożenie charakterze tych substancji lub mieszanin oraz wskazanie dotyczące środków ostrożności, jakie powinny być zachowane przez użytkownika w celu uniknięcia niebezpieczeństw z nimi związanych, co musi być określone dokładnie zgodnie z rodzajem zabawki. Należy również podać informacje dotyczące udzielenia pierwszej pomocy w przypadku poważnych wypadków spowodowanych użyciem takiego typu zabawki. Należy również wskazać, że zabawki powinny być przechowywane w miejscu niedostępnym dla bardzo małych dzieci.”;

7. od dnia 1 czerwca 2015 r. w załączniku IV sekcja 4 tytuł i lit. a) otrzymują brzmienie:

„4. Zabawki, których naturalnymi składnikami są substancje lub mieszaniny niebezpieczne. Zabawki chemiczne

a) Z zastrzeżeniem przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 instrukcje użytkownika zabawek, których naturalnymi składnikami są substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do tego rozporządzenia:

(i) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

(ii) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż skutek narkotyczny, klasy 3.9 i 3.10;

(iii) klasa zagrożenia 4.1;

(iv) klasa zagrożenia 5.1,

muszą zawierać ostrzeżenie o stwarzającym zagrożenie charakterze tych substancji lub mieszanin oraz wskazanie dotyczące środków ostrożności, jakie powinny być zachowane przez użytkownika w celu uniknięcia niebezpieczeństw z nimi związanych, co musi być określone dokładnie zgodnie z rodzajem zabawki. Należy również podać informacje dotyczące udzielenia pierwszej pomocy w przypadku poważnych wypadków spowodowanych użyciem takiego typu zabawki. Należy również wskazać, że zabawki powinny być przechowywane w miejscu niedostępnym dla bardzo małych dzieci.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 1999/13/WE

W dyrektywie 1999/13/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) wyrazy „preparat” lub „preparaty” w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w jego brzmieniu z dnia 30 grudnia 2006 r., zastępuje się, odpowiednio, wyrazami „mieszanina” lub „mieszaniny” w całym tekście z zachowaniem odpowiednich form gramatycznych;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) od dnia 1 grudnia 2010 r. ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Substancje lub mieszaniny, które z przyczyny zaklasyfikowania ich ze względu na zawartość LZO jako substancji rakotwórczych, mutagennych lub działających szkodliwie na rozrodczość, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (*), mają przypisane lub powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia H340, H350, H350i, H360D lub H360F lub zwrotami R45, R46, R49, R60 lub R61, zostaną zastąpione innymi, mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami, tak dalece jak jest to możliwe i w możliwie najkrótszym czasie oraz przy uwzględnieniu zaleceń określonych w art. 7 ust. 1.

(*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;

b) od dnia 1 czerwca 2015 r. ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Substancje lub mieszaniny, które z przyczyny zaklasyfikowania ich ze względu na zawartość LZO jako substancji rakotwórczych, mutagennych lub działających szkodliwie na rozrodczość, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (*), mają przypisane lub powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia H340, H350, H350i, H360D lub H360F, zostaną zastąpione innymi, mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami, tak dalece jak jest to możliwe i w możliwie najkrótszym czasie oraz przy uwzględnieniu zaleceń określonych w art. 7 ust. 1.

(*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;

c) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wyrazy „zwrot R40” zastępuje się wyrazami „zwroty R40 lub R68”;

(ii) wyrazy „oznakowanie R40” zastępuje się wyrazami „oznakowanie R40 lub R68”;

(iii) od dnia 1 czerwca 2015 r. wyrazy „zwrot R40 lub R68” zastępuje się przez „zwroty wskazujący rodzaj zagrożenia H341 lub H351”;

(iv) od dnia 1 czerwca 2015 r. wyrazy „oznakowanie R40 lub R68” zastępuje się wyrazami „zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia H341 lub H351”;

d) od dnia 1 czerwca 2015 r. w ust. 9 wyrazy „zwrot R” zastępuje się wyrazami „zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia”;

e) w ust. 13 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wyrazy „oznakowanie R40, R60 lub R61” zastępuje się wyrazami „zwrot R40, R68, R60 lub R61”;

(ii) od dnia 1 czerwca 2015 r. wyrazy „zwrot R40, R68 lub R61” zastępuje się wyrazami „zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia H341 H351, H360F lub H360D”.

Artykuł 4

Zmiana w dyrektywie 2000/53/WE

Od dnia 1 grudnia 2010 r. w art. 2 dyrektywy 2000/53/WE pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) »substancja niebezpieczna« oznacza każdą substancję spełniającą kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (*):

a) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

b) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż narkotyczne, klasy 3.9 i 3.10;

c) klasa zagrożenia 4.1;

d) klasa zagrożenia 5.1.

(*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”.

Artykuł 5

Zmiany w dyrektywie 2002/96/WE

W dyrektywie 2002/96/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) wyrazy „preparat” lub „preparaty” w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w jego brzmieniu z dnia 30 grudnia 2006 r., zastępuje się, odpowiednio, wyrazami „mieszanina” lub „mieszaniny” w całym tekście z zachowaniem odpowiednich form gramatycznych;

2) od dnia 1 grudnia 2010 r. w art. 3 lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) »substancje lub mieszaniny niebezpieczne« oznaczają wszelkie mieszaniny, które w rozumieniu dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i oznakowania preparatów niebezpiecznych (*) należy uznać za niebezpieczne lub wszelkie substancje spełniające kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, etykietowania i pakowania substancji i mieszanin (**):

(i) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

(ii) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż narkotyczne, klasy 3.9 i 3.10;

(iii) klasa zagrożenia 4.1;

(iv) klasa zagrożenia 5.1.

(*) Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

(**) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;

3) od dnia 1 czerwca 2015 r. w art. 3 lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) »substancje lub mieszaniny niebezpieczne« oznaczają wszelkie substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie

klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (*):

(i) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorii 1 i 2, klasa 2.14 kategorii 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;

(ii) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój potomstwa, klasa 3.8 – działanie inne niż narkotyczne, klasy 3.9 i 3.10;

iii) klasa zagrożenia 4.1;

iv) klasa zagrożenia 5.1;

(*) Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.”;

4) w załączniku II sekcja 1 tiret trzynaste otrzymuje brzmienie:

„— części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne, jak podano w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008”.

Artykuł 6

Zmiana w dyrektywie 2004/42/WE

W art. 2 dyrektywy 2004/42/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wyraz „preparaty” zastępuje się wyrazem „mieszaniny”;

b) w ust. 8 wyraz „preparaty” zastępuje się przez „mieszaniny”.

Artykuł 7

Transpozycja

1. W terminie do dnia 1 kwietnia 2010 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Teksty tych przepisów przekazują niezwłocznie Komisji.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 czerwca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 9***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 2008/114/WE**z dnia 8 grudnia 2008 r.****w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W czerwcu 2004 roku Rada Europejska wezwała do przygotowania ogólnej strategii ochrony infrastruktury krytycznej. Odpowiadając na ten apel, w dniu 20 października 2004 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie ochrony infrastruktury krytycznej w walce z terroryzmem zawierający propozycje sposobów usprawnienia europejskich systemów zapobiegania atakom terrorystycznym wymierzonym przeciwko infrastrukturze krytycznej, a także zwiększenia gotowości i zdolności reagowania na takie ataki.
- (2) W dniu 17 listopada 2005 r. Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej, w której przedstawiono opcje polityczne dotyczące opracowywania tego programu oraz sieci ostrzegania o zagrożeniach dla infrastruktury krytycznej. Opinie uzyskane w odpowiedzi na wspomnianą zieloną księgę podkreślały wartość dodaną wspólnotowego zbioru przepisów regulujących ochronę infrastruktury krytycznej. Uznano potrzebę zwiększenia zdolności w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej w Europie oraz wsparcia działań na rzecz ograniczenia słabych punktów takiej infrastruktury. Podkreślono znaczenie podstawowych zasad pomocniczości, proporcjonalności oraz komplementarności, jak również dialogu zainteresowanych stron.
- (3) W grudniu 2005 roku Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wezwała Komisję do przy-

gotowania wniosku dotyczącego europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej („EPOIK”) i zdecydowała, że program ten powinien opierać się na stosowaniu podejścia obejmującego wszystkie rodzaje ryzyka, traktując jednak przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym jako priorytet. Zgodnie z takim podejściem w procesie ochrony infrastruktury należy uwzględniać zagrożenia wywołane działalnością człowieka, zagrożenia technologiczne i katastrofy naturalne, największą uwagę poświęcając jednak zagrożeniom terrorystycznym.

- (4) W kwietniu 2007 roku Rada przyjęła konkluzje w sprawie EPOIK, w których podkreśliła, że to państwa członkowskie ponoszą ostateczną odpowiedzialność za koordynację przygotowań do ochrony infrastruktury krytycznej znajdującej się na ich terytorium, a jednocześnie z zadowoleniem przyjęła starania Komisji na rzecz opracowania europejskiej procedury rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej („EIK”) oraz oceny potrzeb w zakresie zwiększenia jej ochrony.
- (5) Niniejsza dyrektywa stanowi pierwszy krok w etapowym podejściu do rozpoznania i wyznaczenia EIK oraz do oceny potrzeb w zakresie poprawy ich ochrony. Dyrektywa jako taka koncentruje się na sektorach energii i transportu i powinna zostać poddana przeglądowi, aby ocenić jej skutki oraz potrzebę objęcia jej zakresem innych sektorów, m.in. sektora technologii informacyjno-komunikacyjnych („TIK”).
- (6) Zasadnicza i ostateczna odpowiedzialność za ochronę EIK spoczywa głównie na państwach członkowskich i właścicielach/operatorach tych infrastruktur.
- (7) Na terenie Wspólnoty znajduje się pewna liczba infrastruktury krytycznych, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotne transgraniczne skutki. Chodzi między innymi o transgraniczne skutki międzysektorowe wynikające ze współzależności powiązanych ze sobą infrastruktur. Tego typu EIK należy rozpoznać i wyznaczyć za pomocą wspólnej procedury. Ocenę wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do takiej infrastruktury należy przeprowadzać zgodnie ze wspólnym podejściem minimalnym. Sprawdzonym i skutecznym środkiem rozwiązywania kwestii związanych z transgraniczną infrastrukturą krytyczną są dwustronne programy współpracy państw członkowskich w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej. EPOIK powinien opierać się na takiej właśnie współpracy. Informacje dotyczące wyznaczenia określonej infrastruktury jako EIK powinny zostać opatrzone klauzulą tajności na odpowiednim poziomie, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Wspólnoty i państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 116 z 26.5.2007, s. 1.

- (8) Poszczególne sektory mają własne doświadczenia, wiedzę fachową i wymagania w odniesieniu do ochrony infrastruktury krytycznej, dlatego należy opracować i zrealizować wspólnotowe podejście do ochrony infrastruktury krytycznej, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych sektorów i dotychczasowych środków sektorowych, w tym środków już stosowanych na poziomie Wspólnoty, na poziomie krajowym lub regionalnym oraz, w stosownych przypadkach, transgraniczne porozumienia o wzajemnej pomocy obowiązujące właścicieli/operatorów infrastruktury krytycznej. Wspólnotowe podejście wymaga założenia pełnego zaangażowania sektora prywatnego z uwagi na bardzo istotny udział tego sektora w nadzorowaniu ryzyka, zarządzaniu ryzykiem, planowaniu ciągłości działania i w procesie przywracania stanu przed katastrofy.
- (9) Jeżeli chodzi o sektor energetyczny i w szczególności metody wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej (w odniesieniu do dostaw energii elektrycznej), rozumie się, że w stosownych przypadkach wytwarzanie energii elektrycznej może obejmować części elektrowni jądrowych zajmujące się przesyłaniem energii elektrycznej, ale nie obejmuje elementów wyraźnie jądrowych, które są objęte odpowiednim prawodawstwem jądrowym, w tym traktatami i prawem wspólnotowym.
- (10) Niniejsza dyrektywa jest uzupełnieniem istniejących środków sektorowych, które obowiązują na poziomie wspólnotowym i w państwach członkowskich. Tam, gdzie działają już odpowiednie mechanizmy wspólnotowe, należy nadal z nich korzystać i traktować jako wkład w ogólny proces wdrażania niniejszej dyrektywy. Należy unikać powielania aktów prawnych lub przepisów oraz sprzeczności między nimi.
- (11) Dla wszystkich wyznaczonych EIK należy ustalić plany ochrony infrastruktury („POI”) lub środki im odpowiadające obejmujące rozpoznawanie ważnych składników infrastruktury, ocenę ryzyka oraz rozpoznanie, selekcję i ustalenie hierarchii ważności środków przeciwdziałania i procedur. Aby uniknąć niepotrzebnych prac i ich powielania, państwa członkowskie powinny najpierw ocenić, czy właściciele/operatorzy wyznaczonych EIK posiadają odpowiednie POI lub środki im odpowiadające. W przypadku gdy takie plany nie istnieją, każde państwo członkowskie powinno podjąć niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby odpowiednie środki zostały opracowane. Od poszczególnych państw członkowskich zależy decyzja o najodpowiedniejszej formie działania w odniesieniu do ustalenia POI.
- (12) Należy uznać, że środki, zasady i wytyczne, w tym środki wspólnotowe, oraz programy współpracy dwustronnej lub wielostronnej, które przewidują plan podobny do POI lub odpowiadający temu planowi lub przewidują urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą, spełniają wymogi niniejszej dyrektywy dotyczące, odpowiednio, POI i urzędnika łącznikowego ds. ochrony.
- (13) Dla każdej wyznaczonej EIK należy powołać urzędnika łącznikowego ds. ochrony odpowiedzialnego za współpracę i komunikację z właściwymi krajowymi organami ds. ochrony infrastruktury krytycznej. Aby uniknąć niepotrzebnych prac i ich powielania, państwa członkowskie powinny najpierw ocenić, czy właściciele/operatorzy wyznaczonych EIK powołali już urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą. W przypadku gdy urzędnik łącznikowy ds. ochrony nie został powołany, każde państwo członkowskie powinno podjąć niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby odpowiednie środki zostały przyjęte. Od poszczególnych państw członkowskich zależy decyzja o najodpowiedniejszej formie działania w odniesieniu do wyznaczenia urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa.
- (14) Skuteczne rozpoznanie ryzyka, zagrożeń i słabych punktów w poszczególnych sektorach wymaga komunikacji zarówno między właścicielami/operatorami EIK a państwami członkowskimi, jak i między państwami członkowskimi a Komisją. Każde państwo członkowskie powinno gromadzić informacje dotyczące EIK zlokalizowanej na swoim terytorium. Komisja powinna otrzymywać od państw członkowskich ogólne informacje na temat ryzyka, zagrożeń i słabych punktów w sektorach, w których rozpoznano EIK, w tym w stosownych przypadkach informacje na temat ewentualnych ulepszeń w EIK i zależności międzysektorowych, które mogłyby stanowić w razie konieczności podstawę opracowania przez Komisję konkretnych propozycji dotyczących poprawy ochrony EIK.
- (15) W celu ułatwienia wprowadzania ulepszeń w ochronie EIK można opracować wspólne metody rozpoznawania i klasyfikowania ryzyka, zagrożeń i słabych punktów związanych z poszczególnymi składnikami infrastruktury.
- (16) Właściciele/operatorzy EIK powinni uzyskać dostęp, głównie za pośrednictwem właściwych organów państw członkowskich, do najlepszych praktyk i metod w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej.
- (17) Skuteczna ochrona EIK wymaga komunikacji, koordynacji i współpracy na poziomie krajowym i wspólnotowym. Najlepszym sposobem osiągnięcia tego celu jest wyznaczenie w każdym państwie członkowskim punktów kontaktowych ds. ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej („punktów kontaktowych ds. ochrony EIK”), które powinny koordynować sprawy związane z ochroną europejskiej infrastruktury krytycznej na terenie tego państwa, a także odpowiadać za współpracę w tym względzie z innymi państwami członkowskimi i Komisją.

- (18) Aby możliwe było prowadzenie działań służących ochronie europejskiej infrastruktury krytycznej w obszarach wymagających zachowania określonego stopnia poufności, celowe jest zapewnienie w ramach niniejszej dyrektywy spójnej i bezpiecznej wymiany informacji. Ważne jest przestrzeganie zasad dotyczących poufności określonych w obowiązującym prawie krajowym lub rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾ w odniesieniu do konkretnych faktów dotyczących składników infrastruktury krytycznej, które można by wykorzystać do planowania i prowadzenia działań w celu spowodowania niedopuszczalnego uszkodzenia urządzeń infrastruktury krytycznej. Informacje niejawnie powinny podlegać ochronie zgodnie ze stosownym prawodawstwem wspólnotowym i ustawodawstwem państw członkowskich. Każde państwo członkowskie i Komisja powinny respektować odpowiednią klauzulę tajności nadaną przez autora dokumentu.
- (19) Wymiana informacji dotyczących EIK powinna odbywać się w warunkach zaufania i bezpieczeństwa. Wymiana taka musi opierać się na wzajemnym zaufaniu, tak, aby firmy i organizacje miały pewność, że dotyczące ich dane wymagające szczególnej ochrony i dane poufne są odpowiednio chronione.
- (20) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie stworzenie procedury rozpoznawania i wyznaczania EIK oraz opracowanie wspólnego podejścia do oceny potrzeb w zakresie poprawy ochrony takiej infrastruktury, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (21) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad ustanowionych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia procedurę rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej („EIK”) oraz wspólne podejście do oceny potrzeb w zakresie poprawy ochrony takiej infrastruktury w celu lepszej ochrony ludności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Artykuł 2

Definicje

W rozumieniu niniejszej dyrektywy:

- a) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, system lub część infrastruktury zlokalizowane na terytorium państw członkowskich, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na dane państwo członkowskie w wyniku utracenia tych funkcji;
- b) „europejska infrastruktura krytyczna” lub „EIK” oznacza infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium państw członkowskich, której zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie. To, czy wpływ jest istotny, ocenia się w odniesieniu do kryteriów przekrojowych. Obejmuje to skutki wynikające z międzysektorowych współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;
- c) „analiza ryzyka” oznacza uwzględnianie stosownych metod postępowania w przypadku zaistnienia zagrożeń, aby ocenić słabe punkty i potencjalne skutki zakłócenia lub zniszczenia infrastruktury krytycznej;
- d) „szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej” oznaczają fakty dotyczące infrastruktury krytycznej, które w przypadku ujawnienia mogłyby zostać wykorzystane do zaplanowania i przeprowadzenia działań zmierzających do spowodowania zakłócenia lub zniszczenia urządzeń infrastruktury krytycznej;
- e) „ochrona” oznacza wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności infrastruktury krytycznej w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków;
- f) „właściciele/operatorzy europejskiej infrastruktury krytycznej” oznaczają podmioty odpowiedzialne za inwestycje lub bieżącą działalność danego składnika, systemu lub części infrastruktury wyznaczonej jako EIK na mocy niniejszej dyrektywy oraz za związane z nimi inwestycje.

Artykuł 3

Rozpoznawanie EIK

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku III każde państwo członkowskie rozpoznaje potencjalną EIK, która zarówno spełnia kryteria przekrojowe i sektorowe, jak i jest zgodna z definicjami zawartymi w art. 2 lit. a) i b).

Komisja może pomóc państwom członkowskim, na ich wniosek, w rozpoznaniu potencjalnej EIK.

Komisja może zwrócić uwagę odpowiednich państw członkowskich na istnienie potencjalnej infrastruktury krytycznej, wobec której można uznać, że spełnia ona kryteria wymagane do wyznaczenia jej jako EIK.

Każde państwo członkowskie i Komisja będą na bieżąco rozpoznawać potencjalną EIK.

2. Kryteria przekrojowe, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) kryterium ofiar w ludziach (oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych);
- b) kryterium skutków ekonomicznych (oceniane w odniesieniu do wielkości strat ekonomicznych lub pogorszenia towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych);
- c) kryterium skutków społecznych (oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług).

Progi kryteriów przekrojowych opierają się na rozmiarze strat wynikłych z zakłócenia lub zniszczenia danej infrastruktury. Dokładne progi mające zastosowanie do kryteriów przekrojowych określone są w poszczególnych przypadkach przez państwa członkowskie, których dotyczy dana infrastruktura krytyczna. Każde państwo członkowskie informuje co roku Komisję o liczbie infrastruktur w poszczególnych sektorach, w odniesieniu do których prowadzono dyskusje na temat progów kryteriów przekrojowych.

Kryteria sektorowe uwzględniają cechy charakterystyczne poszczególnych sektorów EIK.

Komisja wraz z państwami członkowskimi opracowuje wytyczne w sprawie stosowania kryteriów przekrojowych i sektorowych oraz ustala przybliżone progi, które mają być stosowane do rozpoznawania EIK. Kryteria te są niejawnie. Używanie takich wytycznych jest fakultatywne dla państw członkowskich.

3. Do celów wdrażania niniejszej dyrektywy wykorzystuje się sektor energetyczny i transportowy. Podsektory określono w załączniku I.

W stosownym przypadku i w połączeniu z przeglądem niniejszej dyrektywy, jak określono w art. 11, można określić kolejne

sektory, które będą wykorzystane do celów wprowadzenia niniejszej dyrektywy w życie. Priorytet nadaje się sektorowi ICT.

Artykuł 4

Wyznaczanie EIK

1. Każde państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ, o tożsamości tej infrastruktury i przyczynach wyznaczenia jej jako potencjalnej EIK.

2. Każde państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, prowadzi dwustronne lub wielostronne rozmowy z innymi państwami członkowskimi, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ. Komisja może uczestniczyć w tych dyskusjach, ale nie ma dostępu do szczegółowych informacji, które umożliwiłyby jej jednoznaczne rozpoznanie danej infrastruktury.

Każde państwo członkowskie, które ma podstawy, by sądzić, że może mieć na nie istotny wpływ potencjalna EIK, która jednak nie została rozpoznana jako taka przez państwo członkowskie, na którego terytorium jest zlokalizowana, może poinformować Komisję o chęci przeprowadzenia dwustronnych lub wielostronnych rozmów na ten temat. Komisja niezwłocznie powiadamia o takiej chęci państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, i stara się ułatwić osiągnięcie porozumienia między stronami.

3. Państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, wyznacza ją jako EIK po osiągnięciu porozumienia z państwami członkowskimi, na które dana infrastruktura może mieć istotny wpływ.

Wymagana jest akceptacja państwa członkowskiego, na którego terytorium zlokalizowana jest infrastruktura, która ma być wyznaczona jako EIK.

4. Państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest wyznaczona EIK, informuje co roku Komisję o liczbie wyznaczonych EIK w poszczególnych sektorach oraz o liczbie państw członkowskich zależnych od każdej wyznaczonej EIK. Tożsamość danej EIK znana jest jedynie państwu członkowskim, na które może ona mieć istotny wpływ.

5. Państwa członkowskie, na których terytorium zlokalizowana jest EIK, informują właściciela/operatora tej infrastruktury o jej wyznaczeniu jako EIK. Informacje dotyczące wyznaczenia infrastruktury jako EIK należy opatrzyć klauzulą tajności na odpowiednim poziomie.

6. Proces rozpoznawania i wyznaczania EIK zgodnie z art. 3 i niniejszym artykułem zostaje zakończony w terminie do dnia 12 stycznia 2011 r. i jest poddawany regularnemu przeglądowi.

Artykuł 5

Plany ochrony infrastruktury

1. W ramach procedury związanej z planem ochrony infrastruktury („POI”) określa się składniki infrastruktury krytycznej należące do EIK oraz istniejące lub wdrażane rozwiązania służące ochronie tych składników. W załączniku II określono minimalny zakres elementów, które należy uwzględnić w procedurze związanej z POI dla EIK.

2. Każde państwo członkowskie ocenia, czy każda wyznaczona EIK zlokalizowana na jego terytorium posiada POI lub dysponuje odpowiadającymi mu środkami, które uwzględniają kwestie określone w załączniku II. Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że POI lub odpowiadający mu środek istnieje i jest regularnie aktualizowany, dalsze działania w zakresie wdrażania są zbędne.

3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że nie przygotowano takiego POI ani odpowiadającego mu środka, zapewnia za pomocą wszelkich środków uznanych za odpowiednie, aby POI lub odpowiadający mu plan został przygotowany z uwzględnieniem kwestii wymienionych w załączniku II.

Każde państwo członkowskie upewnia się, czy POI lub odpowiadające mu plany istnieją i są poddawane regularnym przeglądom, w ciągu roku od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako EIK. Okres ten może zostać przedłużony w wyjątkowych okolicznościach po osiągnięciu porozumienia z organem państwa członkowskiego i powiadomieniu Komisji.

4. Jeżeli istnieją już ustalenia dotyczące nadzoru lub nadzoru systemowego nad daną EIK, niniejszy artykuł nie narusza ich, a właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w niniejszym artykule, jest organem nadzorczym na mocy tych istniejących ustaleń.

5. W przypadku zgodności ze środkami, w tym środkami wspólnotowymi, które w danym sektorze wymagają lub odnoszą się do wymogu posiadania planu podobnego do POI lub odpowiadającego temu planowi oraz nadzoru systemowego nad takim planem przez właściwy organ, uznaje się, że spełnione są wszystkie wymogi państw członkowskich określone w niniejszym artykule lub przyjęte na jego mocy. Wytyczne w sprawie stosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, zawierają orientacyjny wykaz takich środków.

Artykuł 6

Urzednicy łącznikowi ds. ochrony

1. Urzędnik łącznikowy ds. ochrony pełni w sprawach związanych z ochroną funkcję punktu kontaktowego między właś-

cicielem/operatorzem EIK a właściwym organem państwa członkowskiego.

2. Każde państwo członkowskie ocenia, czy każda wyznaczona EIK zlokalizowana na jego terytorium powołała urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą. Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że powołano urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą, dalsze działania w zakresie wdrażania są zbędne.

3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że w odniesieniu do wyznaczonej EIK nie powołano urzędnika łącznikowego ds. ochrony ani osoby mu odpowiadającej, zapewnia za pomocą wszelkich środków uznanych za odpowiednie, aby został powołany urzędnik łącznikowy ds. ochrony lub osoba mu odpowiadająca.

4. Każde państwo członkowskie wprowadza odpowiedni mechanizm umożliwiający komunikację między właściwym organem państwa członkowskiego a urzędnikiem łącznikowym ds. ochrony lub osobą mu odpowiadającą w celu wymiany istotnych informacji dotyczących rozpoznanych zagrożeń i ryzyka dla danej EIK. Mechanizm komunikacji nie narusza wymogów krajowych dotyczących dostępu do informacji szczególnie chronionych i niejawnych.

5. W przypadku zgodności ze środkami, w tym środkami wspólnotowymi, które w danym sektorze nakładają wymóg lub odnoszą się do wymogu powołania urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osoby mu odpowiadającej, uznaje się, że spełnione są wszystkie wymogi państw członkowskich określone w niniejszym artykule lub przyjęte na jego mocy. Wytyczne w sprawie stosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, zawierają orientacyjny wykaz takich środków.

Artykuł 7

Sprawozdawczość

1. Każde państwo członkowskie przeprowadza ocenę zagrożenia w odniesieniu do podsektorów EIK w ciągu roku od daty wyznaczenia na jego terytorium danej infrastruktury krytycznej jako EIK w ramach tych podsektorów.

2. Każde państwo członkowskie co 2 lata przekazuje Komisji podsumowujące sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z sektorów EIK, w których EIK została wyznaczona zgodnie z art. 4 i jest zlokalizowana na jego terytorium.

Komisja może opracować wspólny wzór takich sprawozdań we współpracy z państwami członkowskimi.

Każde sprawozdanie zostaje opatrzone klauzulą tajności na poziomie uznanym za odpowiedni przez państwo członkowskie pochodzenia.

3. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, Komisja i państwa członkowskie oceniają, czy w poszczególnych sektorach należy na poziomie Wspólnoty rozważyć dalsze środki ochrony EIK. Działania te podejmowane są w połączeniu z przeglądem niniejszej dyrektywy, ustanowionym w art. 11.

4. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi może opracować wspólne wytyczne w sprawie metod przeprowadzania analiz ryzyka w odniesieniu do EIK. Używanie takich wytycznych będzie fakultatywne dla państw członkowskich.

Artykuł 8

Wsparcie Komisji dla EIK

Za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego Komisja udziela właścicielom/operatorom wyznaczonej EIK wsparcia polegającego na udostępnianiu im najlepszych praktyk i metod oraz dodatkowych szkoleń i wymiany informacji na temat innowacji technicznych w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

Artykuł 9

Szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej

1. Każda osoba, która zgodnie z niniejszą dyrektywą ma w imieniu danego państwa członkowskiego lub Komisji dostęp do informacji niejawnych, podlega postępowaniu sprawdzającemu przeprowadzanemu na właściwym poziomie.

Państwa członkowskie, Komisja i właściwe organy nadzorcze zapewniają, aby szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony EIK przekazywane państwom członkowskim lub Komisji nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona infrastruktury krytycznej.

2. Niniejszy artykuł stosuje się również do informacji nieprzekazywanych na piśmie, a wymienianych podczas spotkań, na których omawiane są kwestie wymagające szczególnej ostrożności.

Artykuł 10

Punkty kontaktowe ds. ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej

1. Każde państwo członkowskie wyznacza punkt kontaktowy ds. ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej („punkty kontaktowe ds. ochrony EIK”).

2. Punkt kontaktowy ds. ochrony EIK koordynuje kwestie związane z ochroną europejskiej infrastruktury krytycznej na swoim własnym terytorium, a także z innymi państwami członkowskimi i Komisją. Wyznaczenie punktu kontaktowego ds. ochrony EIK nie wyklucza uczestnictwa innych organów państw członkowskich w sprawach związanych z ochroną EIK.

Artykuł 11

Przegląd

Przegląd niniejszej dyrektywy rozpocznie się w dniu 12 stycznia 2012 r.

Artykuł 12

Wdrażanie

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne przepisy w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy do dnia 12 stycznia 2011 r. Niezwłocznie informują one o tym fakcie Komisję oraz przekazują jej teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz sektorów EIK

Sektor	Podsektor	
I. Energia	1. Energia elektryczna	Infrastruktura i urządzenia do wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej w odniesieniu do dostaw energii elektrycznej
	2. Ropa naftowa	Produkcja, rafinacja, przetwarzanie, magazynowanie i przesyłanie rurociągami ropy naftowej
	3. Gaz	Produkcja, rafinacja, przetwarzanie, magazynowanie i przesyłanie gazociągami gazu Terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG)
II. Transport	4. Transport drogowy 5. Transport kolejowy 6. Transport lotniczy 7. Transport wodny śródlądowy 8. Żegluga oceaniczna, żegluga morska bliskiego zasięgu i porty	

Procedura rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako EIK, jest realizowana zgodnie z art. 3. Wykaz sektorów EIK sam w sobie nie tworzy zatem ogólnego zobowiązania do wyznaczenia EIK w każdym sektorze.

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA DOTYCZĄCA POI DLA EIK

W POI określa się składniki infrastruktury krytycznej oraz istniejące lub wdrażane rozwiązania służące ich ochronie. Procedura dotycząca POI dla EIK obejmuje co najmniej:

- 1) rozpoznanie ważnych składników infrastruktury;
- 2) przeprowadzenie analizy ryzyka opartej na scenariuszach postępowania w przypadku zaistnienia poważnych zagrożeń, analizie słabych punktów każdego ze składników infrastruktury i analizie potencjalnych skutków; oraz
- 3) rozpoznanie, selekcję i ustalenie hierarchii ważności środków przeciwdziałania i procedur z podziałem na:
 - stałe środki bezpieczeństwa, określające niezbędne inwestycje i środki w dziedzinie bezpieczeństwa, które powinny być stale stosowane. W tej części planu znajdą się informacje dotyczące środków ogólnych, takich jak środki techniczne (w tym instalacje urządzeń wykrywających, kontrola dostępu, środki zabezpieczające i zapobiegawcze); środków organizacyjnych (w tym procedur sygnalizowania zagrożeń i zarządzania kryzysowego); środków kontrolno-weryfikacyjnych; komunikacji; podnoszenia świadomości i szkolenia oraz bezpieczeństwa systemów informacyjnych,
 - zróżnicowane środki ochrony, które mogą zostać uruchomione w zależności od zmieniającego się poziomu ryzyka i zagrożenia.

ZAŁĄCZNIK III

Procedura rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako EIK zgodnie z art. 3

Artykuł 3 wymaga, aby każde państwo członkowskie rozpoznało infrastrukturę krytyczną, która może być wyznaczona jako EIK. Procedurę tę wdraża każde państwo członkowskie w następującym ciągu kolejnych etapów.

Potencjalna EIK niespełniająca wymogów jednego z następujących kolejnych etapów uznawana jest za „niebędącą EIK” i zostaje wyłączona z procedury. Potencjalna EIK, które jest zgodna z definicjami, przechodzi następne etapy tej procedury.

Etap 1

Każde państwo członkowskie stosuje kryteria sektorowe w celu dokonania pierwszej selekcji infrastruktury krytycznej w danym sektorze.

Etap 2

Każde państwo członkowskie stosuje definicje infrastruktury krytycznej zgodnie z art. 2 lit. a) w odniesieniu do potencjalnej EIK rozpoznanej w etapie 1.

To, czy wpływ jest istotny, określa się przy użyciu krajowych metod rozpoznawania infrastruktury krytycznej lub w odniesieniu do kryteriów przekrojowych, na odpowiednim szczeblu krajowym. W przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi bierze się pod uwagę to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy.

Etap 3

Każde państwo członkowskie stosuje transgraniczny element definicji EIK zgodnie z art. 2 lit. b) w odniesieniu do potencjalnej EIK, która przeszła dwa pierwsze etapy tej procedury. Potencjalna EIK, która jest zgodna z tą definicją, przechodzi następny etap tej procedury. W przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi bierze się pod uwagę to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy.

Etap 4

Każde państwo członkowskie stosuje kryteria przekrojowe w odniesieniu do pozostałej potencjalnej EIK. Kryteria przekrojowe uwzględniają: rozmiar strat oraz – w przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi – to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy. Potencjalna EIK, która nie spełnia kryteriów przekrojowych, nie będzie uważana za EIK.

O potencjalnej EIK, która przeszła tę procedurę, informowane są tylko te państwa członkowskie, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie równoważności leśnego materiału rozmnożeniowego produkowanego w krajach trzecich

(2008/971/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając dyrektywę Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1 i 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z krajowymi zasadami certyfikacji leśnego materiału rozmnożeniowego w Chorwacji, Kanadzie, Norwegii, Serbii, Stanach Zjednoczonych Ameryki, Szwajcarii i Turcji podczas zbioru i przetwarzania materiału siewnego oraz produkcji materiału sadzeniowego przeprowadza się urzędową kontrolę w terenie.
- (2) Według tych zasad systemy zatwierdzania i rejestracji materiału podstawowego oraz dalszej produkcji materiału rozmnożeniowego z tego materiału podstawowego są zgodne z Systemem Certyfikacji Leśnego Materiału Rozmnożeniowego Przemieszczanego w Handlu Międzynarodowym OECD (System Nasion i Roślin Leśnych OECD). Ponadto zasady te wymagają urzędowej certyfikacji materiału siewnego i sadzeniowego kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia”

i „wyselekcjonowany” oraz urzędowego zamykania paczek nasion zgodnie z Systemem Nasion i Roślin Leśnych OECD.

- (3) Po zbadaniu tych zasad stwierdzono, że warunki zatwierdzania materiału podstawowego spełniają wymogi określone w dyrektywie 1999/105/WE. Ponadto, z wyjątkiem warunków dotyczących jakości materiału siewnego, czystości gatunkowej i jakości materiału sadzeniowego, w odniesieniu do warunków mających zastosowanie do materiału siewnego i sadzeniowego kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia” i „wyselekcjonowany”, zasady tych krajów trzecich dają te same gwarancje jak te określone w dyrektywie 1999/105/WE. W związku z powyższym należy uznać zasady certyfikowania materiału leśnego kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia” i „wyselekcjonowany” w Chorwacji, Kanadzie, Norwegii, Serbii, Stanach Zjednoczonych Ameryki, Szwajcarii i Turcji za równoważne z zasadami określonymi w dyrektywie 1999/105/WE, o ile spełnione są dodatkowe warunki dotyczące materiału siewnego i sadzeniowego.
- (4) Zasady wyżej wymienionych krajów trzecich nie mogą być jednak uznane za równoważne w przypadku kategorii „kwalifikowany” i „przetestowany”, do których nie ma zastosowania System Nasion i Roślin Leśnych OECD. Należy zatem ograniczyć zakres niniejszej decyzji w sprawie równoważności do materiału rozmnożeniowego kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia” i „wyselekcjonowany”.
- (5) Na użytek niniejszej decyzji należy zastosować definicje określone w dyrektywie 1999/105/WE w celu zapewnienia spójności między tymi dwoma aktami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17.

- (6) Leśny materiał rozmnożeniowy spełniający warunki niniejszej decyzji powinien być zgodny z warunkami dotyczącymi zdrowia roślin określonymi w dyrektywie Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie⁽¹⁾. W stosownych przypadkach modyfikowany genetycznie leśny materiał rozmnożeniowy powinien być zgodny z zasadami określonymi w dyrektywie 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽²⁾.
- (7) Dodatkowe warunki dotyczące materiału siewnego i sadzeniowego w zakresie jakości i czystości gatunkowej powinny odzwierciedlać warunki ustanowione w dyrektywie 1999/105/WE.
- (8) W celu zagwarantowania takiego samego poziomu identyfikowalności jak ten przewidziany w dyrektywie 1999/105/WE, należy zawrzeć w niniejszej decyzji zasady dotyczące wydawania certyfikatu dla materiału siewnego i sadzeniowego przy wprowadzaniu go do Wspólnoty. Certyfikat ten powinien być oparty na urzędowym świadectwie pochodzenia OECD oraz powinien wskazywać, że materiał jest przywożony w ramach systemu równoważności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza decyzja określa warunki przywozu do Wspólnoty leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia” i „wyselekcjonowany”, wyprodukowanego w krajach trzecich wymienionych w załączniku I.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie, o ile spełnione są warunki określone w załączniku II oraz w dyrektywach 2000/29/WE i 2001/18/WE.

Artykuł 2

Definicje

Definicje określone w art. 2 dyrektywy 1999/105/WE mają zastosowanie do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Równoważność

1. Systemy zatwierdzania i rejestracji materiału podstawowego oraz dalszej produkcji materiału rozmnożeniowego

z tego materiału podstawowego pod kontrolą organów państw trzecich określonych w załączniku I do niniejszej decyzji, lub pod urzędowym nadzorem tych organów, uznaje się za równoważne z systemami prowadzonymi w państwach członkowskich zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE.

2. Materiał siewny i sadzeniowy kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia” i „wyselekcjonowany” z gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 1999/105/WE, wyprodukowany w krajach trzecich wymienionych w załączniku I do niniejszej decyzji i urzędowo certyfikowany przez organy wymienione we wspomnianym załączniku, uznaje się za równoważny z materiałem siewnym i sadzeniowym zgodnym z dyrektywą 1999/105/WE, o ile spełnia warunki określone w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Certyfikat

Kiedy materiał siewny i rozmnożeniowy jest wprowadzany do Wspólnoty, dostawca przywożący ten materiał powiadamia urzędowy organ państwa członkowskiego przywozu przed przywozem. Urzędowy organ wystawia certyfikat oparty na urzędowym świadectwie pochodzenia OECD przed wprowadzeniem materiału na rynek.

Certyfikat wskazuje, że materiał został przywieziony w ramach systemu równoważności.

Artykuł 5

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

R. BACHELOT-NARQUIN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Kraje i organy

Kraj (*)	Organ odpowiedzialny za zatwierdzanie i kontrolę produkcji
CA	National Forest Genetic Resources Centre/Centre national des ressources génétiques forestières Natural Resources Canada/Ressources naturelles Canada Canadian Forest Service – Atlantic/Service canadien des forêts – Atlantique PO Box 4000, Fredericton/Frédéricton New Brunswick/Nouveau-Brunswick E3B 5P7
CH	Federal Office for Environment (FOEN) Department of the Environment, Transport, Energy and Communications (UVEK) Forest Division Federal Plant Protection Service Birmensdorf
HV	Forest Research Institute Cvjetno naselje 41 10450 Jastrebarsko
NO	National Forest Genetic Resource Centre Norwegian Forest Research Institute PO Box 115 N-1431 Ås
SR	Directorate for forest Ministry of agriculture, forestry and water management Omladinskih brigada 1 11 000 Belgrade
TR	Ministry of Environment and Forestry (<i>Çevre ve Orman Bakanlığı</i>) – General directorate for afforestation and erosion control (<i>Ağaçlandırma ve erozyon kontrolü genel müdürlüğü</i>) Gazi – Ankara
US	National Tree Seed Laboratory USDA Forest Service Purdue University West Lafayette, Indiana

(*) CA – Kanada, CH – Szwajcaria, HV – Chorwacja, NO – Norwegia, SR – Serbia, TR – Turcja, US – Stany Zjednoczone Ameryki.

ZAŁĄCZNIK II

A. Warunki odnoszące się do materiału siewnego wyprodukowanego w krajach trzecich.

1. Materiał siewny jest urzędowo certyfikowany jako pochodzący z zatwierdzonego materiału podstawowego, a paczki są zamykane zgodnie z krajowymi zasadami dotyczącymi stosowania Systemu Nasion i Roślin Leśnych OECD. Urzędowa etykieta OECD jest dołączona do każdej partii materiału siewnego i towarzyszy jej egzemplarz urzędowego świadectwa pochodzenia OECD lub dokument dostawcy podający wszystkie informacje zawarte w urzędowym świadectwie pochodzenia OECD wraz z nazwą dostawcy.
2. W przypadku nasion etykieta OECD lub dokument dostawcy zawiera także następujące dodatkowe informacje, zweryfikowane, o ile to możliwe, za pomocą technik uznanych na forach międzynarodowych:
 - a) czystość: procent czystego materiału siewnego, innego materiału siewnego i składników obojętnych w wadze produktu wprowadzanego do obrotu jako partia materiału siewnego;
 - b) procent kiełkowania czystych nasion lub, jeśli nie można go określić lub byłoby to niepraktyczne, procent żywotności oceniony określoną metodą;
 - c) waga 1 000 czystych nasion;
 - d) ilość zdolnych do kiełkowania nasion w kilogramie produktu wprowadzonego do obrotu jako materiał siewny lub, jeśli nie można jej określić lub byłoby to niepraktyczne, ilość zdolnych do życia nasion w kilogramie.
3. W drodze odstępstwa od pkt 2 dostawca przywożący materiał siewny może dostarczyć wymienione w pkt 2 dodatkowe informacje dotyczące procedury testowania materiału siewnego przy użyciu uznanych na forach międzynarodowych technik przed pierwszym wprowadzeniem do obrotu we Wspólnocie.
4. W celu szybkiego udostępnienia materiału siewnego ze zbioru z bieżącego roku dostawca przywożący materiał siewny jako pierwszy nabywca może wprowadzać ten materiał do obrotu bez konieczności spełnienia wszystkich warunków określonych w pkt 2 lit. b) i d) niniejszego załącznika. Dostawca przywożący wspomniany materiał musi w najkrótszym możliwym terminie oświadczyć, że spełnia warunki określone w pkt 2 lit. b) i d).
5. Wymogi określone w pkt 2 lit. b) i d) nie mają zastosowania w przypadku małych ilości materiału siewnego, zgodnie z definicją w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2301/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 1999/105/WE w odniesieniu do definicji małych ilości materiału siewnego ⁽¹⁾.
6. Partie materiału siewnego osiągają minimalny poziom czystości gatunkowej wynoszący 99 %. Jednakże w przypadku blisko spokrewnionych gatunków, oprócz sztucznych mieszańców, czystość gatunkowa partii owoców lub materiału siewnego, nawet jeśli nie osiąga 99 %, jest podawana na etykiecie lub dokumencie dostawcy.
7. W drodze odstępstwa od pkt 1 materiał siewny w stosownych ilościach może pochodzić od niezatwierdzonego materiału podstawowego:
 - a) z przeznaczeniem do testów, do celów naukowych lub do celów zachowania genów;
 - b) w przypadku jednostek nasiennych, które nie są przeznaczone do celów leśnictwa i jest to wyraźnie wykazane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, s. 75.

- B. Warunki odnoszące się do materiału sadzeniowego wyprodukowanego w krajach trzecich.
1. Produkcja materiału sadzeniowego odbywa się w szkółce zarejestrowanej przez organy, o których mowa w załączniku I do niniejszej decyzji, lub pod urzędowym nadzorem tych organów, w kraju trzecim. Urzędowa etykieta OECD jest dołączona do każdej przesyłki i towarzyszy jej egzemplarz urzędowego świadectwa pochodzenia OECD lub dokument dostawcy podający wszystkie informacje zawarte w urzędowym świadectwie pochodzenia OECD oraz nazwę dostawcy.
 2. Materiał sadzeniowy jest zgodny z wymogami określonymi w części D załącznika VII do dyrektywy 1999/105/WE.
 3. Materiał sadzeniowy, który ma być wprowadzany do obrotu dla użytkowników końcowych w klimacie śródziemnomorskim, spełnia wymogi określone w części E załącznika VII do dyrektywy 1999/105/WE.
-

DECYZJA RADY

z dnia 18 grudnia 2008 r.

zmieniająca załącznik 13 do Wspólnych instrukcji konsularnych dotyczący wypełniania naklejki wizowej

(2008/972/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 1 ust. 1,

uwzględniając inicjatywę Francji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik 13 do wspólnych instrukcji konsularnych określa wspólne zasady wypełniania naklejki wizowej, w formie przykładów odpowiadających różnym kategoriom jednolitych wiz.
- (2) Przykład 9 w załączniku 13, który dotyczy krótkoterminowej wizy podróżnej, wskazuje, że jest ona wydawana na okres ważności przekraczający sześć miesięcy, to jest 1, 2, 3 lub 5 lat (C1, C2, C3, C5).
- (3) Rozróżnienia te (C1, C2, C3 i C5) nie odpowiada już żadnym przepisom Wspólnych instrukcji konsularnych od przyjęcia decyzji Rady nr 2006/440/WE z dnia 1 czerwca 2006 r. ⁽²⁾, harmonizującej opłaty administracyjne za wnioski wizowe. Przykład podany w załączniku powinien należy więc odpowiednio zmienić.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu dotyczącego stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Przedmiotowa decyzja uzupełnia dorobek Schengen na mocy tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; dlatego zgodnie z art. 5 wyżej wymienionego protokołu Dania w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przedmiotowej decyzji przez Radę zdecyduje, czy przeniesie ją do swojego prawa krajowego.
- (5) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie tych przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy ⁽³⁾.
- (6) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾, wchodzących w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji 2008/146/WE ⁽⁵⁾ i art. 3 decyzji 2008/149/WSiSW ⁽⁶⁾.
- (7) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, wchodzących w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji 2008/261/WE ⁽⁸⁾ i art. 3 decyzji 2008/262/WE ⁽⁹⁾.
- (8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁰⁾. W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związane, ani jej nie stosuje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 77.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾. W związku z tym Irlandia nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (10) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 roku.
- (11) Niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 roku,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W przykładzie 9 w załączniku 13 wspólnych instrukcji konsularnych tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— Chodzi o krótkoterminową wizę wielokrotnego wjazdu o okresie ważności mogącym wynosić do pięciu lat. W podanym przykładzie okres ważności wynosi trzy lata”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BARNIER

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2008 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 2002/56/WE w zakresie terminu wyznaczonego w art. 21 ust. 3, przed którego upływem państwa członkowskie są upoważnione do przedłużenia okresu ważności decyzji w sprawie równoważności sadzeniaków ziemniaka pochodzących z krajów trzecich

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8135)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/973/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2002/56/WE przewiduje, że począwszy od określonych terminów, państwa członkowskie nie mogą już określać dla własnych potrzeb równoważności sadzeniaków ziemniaka zebranych w państwach trzecich z sadzeniakami ziemniaka zebranymi we Wspólnocie i spełniającymi wymogi tej dyrektywy.

(2) Jednakże ponieważ działania w celu ustanowienia równoważności wspólnotowej dla sadzeniaków ziemniaka ze wszystkich zainteresowanych państw trzecich nie zostały zakończone, dyrektywa 2002/56/WE zezwoliła państwom członkowskim na przedłużenie do dnia 31 marca 2008 r. okresu ważności decyzji w sprawie równoważności, które zostały już przyjęte dla sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych państw trzecich nieobjętych równoważnością wspólnotową. Data ta została wybrana poprzez odniesienie do końca okresu wprowadzania do obrotu sadzeniaków ziemniaka.

(3) Ponieważ wspomniane działania nadal nie zostały zakończone, a nowy rok gospodarczy rozpocznie się pod koniec 2008 r., niezbędne jest upoważnienie państw członkowskich do dalszego przedłużenia okresu ważności krajowych decyzji dotyczących równoważności.

(4) W związku z tym dyrektywa 2002/56/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W akapicie pierwszym art. 21 ust. 3 dyrektywy 2002/56/WE datę „31 marca 2008 r.” zastępuje się datą „31 marca 2011 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/974/WPZiB

z dnia 18 grudnia 2008 r.

**wspierająca haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych
w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, która w rozdziale III zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii Europejskiej (UE), jak i w krajach trzecich, w celu zwalczania tej proliferacji.
- (2) UE aktywnie realizuje tę strategię i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziałach II i III, na przykład poprzez przeznaczanie zasobów finansowych na wspieranie specyficznych projektów mających na celu wzmocnienie wielostronnego systemu nieproliferaacji oraz wielostronnych środków budowy zaufania. Haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (zwany dalej „kodeksem” lub „HCoC”) stanowi integralną częścią tego systemu. Ma on na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu systemów rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia i związanych z nimi technologii, a także ograniczanie tego rozprzestrzeniania.
- (3) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia. W tym wspólnym stanowisku wezwano między innymi do podjęcia działań na rzecz podpisania kodeksu przez jak największą liczbę krajów, zwłaszcza tych, które posiadają zdolności w zakresie rakiet balistycznych, a także do dalszego rozwoju i realizacji kodeksu, a w szczególności przewidzianych w nim środków budowy zaufania, a także do wspierania ściślejszego powiązania kodeksu z wielostronnym systemem nieproliferaacji ONZ.

- (4) W dniu 23 maja 2007 r. Rada podjęła decyzję o rozpoczęciu działania na rzecz wspierania upowszechniania kodeksu i przestrzegania jego zasad. W tym celu w 2007 roku przy okazji corocznego posiedzenia państw sygnatariuszy zorganizowano warsztaty, w których uczestniczyły państwa dysponujące największymi zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych, łącznie z tymi, które kodeksu nie podpisały. Kontynuowanie tego dialogu w gronie państw sygnatariuszy i państw niebędących sygnatariuszami jest dla UE priorytetem, gdyż zamierza ona dalej działać na rzecz upowszechniania kodeksu, jak również na rzecz jego lepszej realizacji oraz umocnienia. Niniejsza decyzja powinna się do tego przyczyniać,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Aby zapewnić stałą praktyczną realizację pewnych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, UE wspomaga działania państw sygnatariuszy haskiego kodeksu postępowania, co służyć ma następującym celom:
 - a) działaniu na rzecz upowszechniania kodeksu, a zwłaszcza na rzecz podpisania kodeksu przez wszystkie państwa dysponujące zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych;
 - b) wspieraniu realizacji kodeksu;
 - c) działaniu na rzecz dalszego umacniania kodeksu.
2. W tym kontekście projekty, które mają zostać wsparte przez UE, obejmują następujące szczególne działania:
 - a) zapewnianie środków na rzecz organizowania ukierunkowanych akcji informacyjnych – na przykład w formie warsztatów – których celem jest działanie na rzecz podpisywania kodeksu przez kolejne państwa w regionie, w którym liczba sygnatariuszy jest najniższa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34.

- b) zapewnianie środków finansowych i technicznych, które mają służyć, z jednej strony, ułatwianiu wymiany informacji między państwami sygnatariuszami oraz, z drugiej strony, umożliwianiu międzynarodowym obserwatorom przeprowadzania wizytacji stanowisk startowych, na których testuje się rakiety nośne (SLV), które państwa sygnatariusze postanowiły rozważyć na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 4 lit. a) ppkt (ii) kodeksu;
- c) zapewnianie środków dla prowadzenia dyskusji między państwami sygnatariuszami, dotyczących sposobów utrzymania znaczenia i szans powodzenia kodeksu. W dyskusji należy w szczególności uwzględnić zmiany zachodzące w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych, a także zmiany dotyczące międzynarodowych ram prawnych i instytucjonalnych dotyczących rakiet balistycznych.

Projekty te należy prowadzić na rzecz państw będących sygnatariuszami kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami.

Szczegółowy opis projektów znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wprowadzenie w życie niniejszej decyzji odpowiedzialna jest Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (SG/WP). Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmuje się Fundacja na rzecz Badań Strategicznych w Paryżu (FRS).

FRS wykonuje to zadanie pod kontrolą SG/WP, wspomagając Prezydencję, a także w ścisłym porozumieniu z przewodniczącym corocznych posiedzeń państw sygnatariuszy kodeksu, a także z Austrią pełniącą funkcję bezpośredniego głównego punktu kontaktowego (ICC)/sekretariatu wykonawczego kodeksu. W tym celu SG/WP dokonuje stosownych uzgodnień z FRS.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie wzajemnie się informują o wprowadzaniu w życie niniejszej decyzji, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 015 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja sprawuje nadzór nad właściwym zarządzaniem wydatkami, o których mowa w ust. 2, i które przyjmują formę dotacji. W tym celu Komisja zawiera umowę finansową z FRS. Umowa finansowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym FRS zapewni, aby wkład UE został wyekspozowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia umowy finansowej, o której mowa w ust. 3, w możliwie najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych, a także powiadamia ją o terminie zawarcia umowy finansowej.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, przedstawia Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji opracowywane na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez FRS. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania. Komisja przedstawia sprawozdania dotyczące aspektów finansowych wprowadzania w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa po upływie 6 miesięcy po dniu jej wejścia w życie, chyba, że przed upływem tego terminu dojdzie do zawarcia przez Komisję umowy finansowej z FRS; w tym ostatnim przypadku niniejsza decyzja wygasa po upływie 24 miesięcy po dniu zawarcia umowy finansowej.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE na rzecz haskiego kodeksu postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**1. Cele**

Unia Europejska od samego początku zdecydowanie wspierała haski kodeks postępowania. Unia Europejska uważa, że kodeks ten jest ważnym wielostronnym instrumentem mającym na celu ograniczenie rozprzestrzeniania systemów rakiet balistycznych i związanych z nimi technologii poprzez zapewnienie przejrzystości i stosowanie środków budowy zaufania. Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej podpisały ten kodeks i realizują go w dobrej wierze.

W przeszłości Unia Europejska próbowała zaradzić istniejącym brakom w realizacji kodeksu i jego upowszechnianiu, organizując w 2007 roku, przy okazji corocznego posiedzenia, warsztaty dla państw będących sygnatariuszami kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami. Unia Europejska, zachęcona wynikami tych warsztatów, zamierza nadal podejmować takie działania wspierające w zakresie następujących trzech aspektów:

- upowszechniania kodeksu;
- realizacji kodeksu;
- umacniania kodeksu i usprawniania jego funkcjonowania.

2. Opis projektów**2.1. Projekt 1: Działanie na rzecz upowszechniania kodeksu****2.1.1. Cel projektu**

Choć już dwie trzecie wszystkich państw będących członkami ONZ podpisało kodeks, nadal należy pracować nad jego upowszechnianiem. Na swoich corocznych posiedzeniach państwa sygnatariusze zwróciły uwagę, że przyczyny niechęci państw niebędących jego sygnatariuszami do podpisywania kodeksu są bardzo różne, poczynając od ogólnego braku świadomości i rozumienia kodeksu, po powody natury bardziej politycznej.

2.1.2. Wyniki projektu

- podniesienie świadomości, lepsze rozumienie i wspieranie kodeksu;
- zwiększenie współdziałania w grupie państw będących sygnatariuszami kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami;
- zwiększenie liczby państw będących sygnatariuszami kodeksu.

2.1.3. Opis projektu

W projekcie przewiduje się zorganizowanie dwóch warsztatów:

- warsztaty służące podnoszeniu świadomości w regionie, w którym liczba państw sygnatariuszy jest najniższa.
w Afryce kodeksu nie podpisały następujące kraje: Algieria, Angola, Botswana, Republika Środkowoafrykańska, Wybrzeże Kości Słoniowej, Demokratyczna Republika Konga, Egipt, Lesotho, Namibia, Republika Konga, Somalia, Suazi, Togo i Zimbabwe.
- warsztaty ogólne, oparte na modelu warsztatów zorganizowanych w 2007 r. przy okazji corocznego posiedzenia państw sygnatariuszy, poświęcone ukierunkowanej i zorganizowanej wymianie opinii na temat kwestii technicznych oraz politycznych i dotyczących bezpieczeństwa związanych z rozprzestrzenianiem rakiet balistycznych i ze znaczeniem kodeksu.

2.2. Projekt 2: Wsparcie na rzecz realizacji kodeksu między państwami sygnatariuszami**2.2.1. Cel projektu**

Chociaż kodeks stanowi ważny instrument ograniczania nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych i powiązanych technologii poprzez środki w zakresie zwiększanie zaufania i przejrzystości, należy podjąć dodatkowe działania na rzecz wymian między państwami sygnatariuszami. Projekt będzie koncentrował się na tych aspektach wymian, w których można osiągnąć wymierne rezultaty.

2.2.2. Wyniki projektu

- utworzenie prototypu bezpiecznych internetowych mechanizmów informacji i komunikacji (e-ICC), który umożliwiłby szybszą, łatwiejszą i bezpieczniejszą wymianę informacji między państwami sygnatariuszami, oraz zapewniłby elektroniczną dystrybucję dokumentów.

- w przypadku gdy na swoich corocznych posiedzeniach państwa sygnatariusze podejmą decyzję o ustanowieniu e-ICC, prototyp ten będzie mógł zostać wprowadzany do użytku;
- większe wsparcie wizytacji przez obserwatorów stanowisk startowych, na których testuje się SLV.

2.2.3. Opis projektu

Projekt przewiduje dwa rodzaje środków:

- a) Ułatwienie wymiany informacji i komunikacji między państwami sygnatariuszami poprzez utworzenie e-ICC. Doświadczenie Francji w zakresie systemu Reżimu Kontrolnego Technologii Rakietowych (MTCR) systemu e-POC jest szczególnie istotne dla tego projektu.

Z uwagi na fakt, że podjęcie decyzji o ustanowieniu takiego systemu należy do państw sygnatariuszy kodeksu na corocznym posiedzeniu, projekt będzie realizowany w dwóch etapach. Realizacja drugiego etapu będzie zależała od uprzednich obrad państw sygnatariuszy kodeksu dotyczących e-ICC na corocznym posiedzeniu.

Etap 1: Propozycja UE dotycząca utworzenia e-ICC złożona państwom sygnatariuszom kodeksu

Prototyp e-ICC zostanie przygotowany w celu przedstawienia go państwom sygnatariuszom, w miarę możliwości w 2009 roku, oraz aby otrzymać od państw sygnatariuszy uwagi dotyczące jego funkcjonowania.

Etap 2: Wprowadzenie prototypu e-ICC do użytku

W przypadku gdy na corocznym posiedzeniu państwa sygnatariusze zdecydują o ustanowieniu e-ICC, prototyp ten będzie mógł zostać wprowadzany do użytku. W tym celu know-how oraz materialne aspekty prototypu zostałyby przekazane pod zarząd ICC sekretariatu wykonawczego, a ICC i państwa sygnatariusze miałyby możliwość uczestniczenia w szkoleniu.

- b) Zapewnienie środków finansowych na wizytacje przez międzynarodowych obserwatorów stanowisk startowych państw członkowskich UE, na których testuje się SLV.

2.3. Projekt 3: Działania na rzecz dalszego umacniania kodeksu i jego lepszego funkcjonowania

2.3.1. Cel projektu

Aspekty bezpieczeństwa podlegają stałej ewolucji, także w dziedzinie rozprzestrzeniania środków zdolnych do dostarczania broni masowego rażenia. Państwa sygnatariusze spotykają się co roku i oceniają realizację kodeksu oraz nowe tendencje w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i powiązanych technologii.

Projekt będzie promował pogłębioną debatę w nieformalnej atmosferze między państwami sygnatariuszami, a także, w stosownych przypadkach, włączając w to państwa niebędące sygnatariuszami, oraz będzie przewidywał dostęp grup pozarządowych do fachowej wiedzy technicznej dotyczącej rozprzestrzeniania rakiet balistycznych. Wyniki projektu będą mogły stać się podstawą dyskusji na corocznym posiedzeniu państw sygnatariuszy.

2.3.2. Wyniki projektu

- lepsze zrozumienie obecnych tendencji w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i programów SLV oraz zalecenia skierowane do państw sygnatariuszy;
- analiza sposobów motywowania państw sygnatariuszy do podejmowania programów w zakresie rakiet balistycznych i SLV;
- lepsze zrozumienie wspólnej płaszczyzny kodeksu, MTCR oraz dwustronnych i regionalnych uzgodnień dotyczących środków budowy zaufania, w osiągnięciu celu polegającego na nierozprzestrzenianiu rakiet i określeniu zaleceń w zakresie polityki.
- dokumenty robocze lub inne formy dokumentacji warsztatów, które mogłyby być przekazywane przez UE na coroczne posiedzenie HCoC.

2.3.3. Opis projektu

Projekt będzie przewidywał dwa rodzaje działań:

- a) Finansowanie badania obecnych tendencji w zakresie rakiet balistycznych i dynamiki ich rozprzestrzeniania, a także w zakresie programów SLV, które będzie mogło stać się podstawą dyskusji na corocznym posiedzeniu państw sygnatariuszy. FRS zapewni, aby prace związane z prowadzeniem tego badania nie były powielane przez działania prowadzone przez grupę ekspertów rządowych ONZ.

b) Finansowanie warsztatów ekspertów z państw sygnatariuszy i z państw niebędących sygnatariuszami, zarówno z sektora rządowego, jak i pozarządowego. Warsztaty mogłyby być organizowane przy okazji corocznych posiedzeń. Rezultaty zebrane w dokumencie roboczym będą mogły zostać przedłożone na corocznym posiedzeniu państw sygnatariuszy. Na warsztatach zostaną podjęte następujące kwestie:

- Wspólna płaszczyzna między kodeksem, MTCR oraz dwustronnymi i regionalnymi uzgodnieniami dotyczącymi środków budowy zaufania w zakresie realizacji celu polegającego na nierozprzestrzenianiu rakiet, a także między kodeksem i systemem ONZ (Zgromadzenie Ogólne ONZ).
- Sposoby motywowania państw sygnatariuszy do podejmowania programów w zakresie rakiet balistycznych i SLV.

3. **Czas trwania**

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 24 miesiące.

4. **Beneficjenci**

Beneficjentami projektów w ramach niniejszej decyzji są zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami kodeksu.

Ostateczny wybór państw beneficjentów zostanie dokonany po konsultacji między jednostką realizującą i Prezydencją, wspieraną przez SG/WP, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Ostateczna decyzja zapadnie na podstawie propozycji jednostki realizującej zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszej decyzji.

5. **Jednostka realizująca**

Techniczna realizacja projektów zostanie powierzona FRS. Projekty będą realizowane bezpośrednio przez personel FRS lub jej partnerów współpracujących, Instytutu Badań nad Pokojem i Polityką Bezpieczeństwa Uniwersytetu w Hamburgu i polskiego Centrum Badań Kosmicznych w Warszawie.

Jednostka realizująca przygotowuje:

- a) Kwartalne sprawozdania z realizacji projektów;
- b) Sprawozdanie końcowe, nie później niż miesiąc po zakończeniu realizacji projektów.

Sprawozdania zostaną przesłane Prezydencji, wspieranej przez SG/WP.

FRS zapewni, aby wkład UE został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

6. **Uczestnicy będący stroną trzecią**

Projekty będą w całości finansowane poprzez decyzję. Eksperti z państw sygnatariuszy kodeksu lub z państw niebędących sygnatariuszami mogą być uważani za uczestników będących stroną trzecią. Będą oni prowadzić działania zgodnie ze standardowymi zasadami FRS.

DECYZJA RADY 2008/975/WPZiB**z dnia 18 grudnia 2008 r.****ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ności lub pilności, w szczególności przez ustanowienie, najpóźniej do dnia 1 marca 2004 r., stałego mechanizmu finansowania obciążeń ponoszonych z tytułu wspólnych kosztów wszelkich przyszłych operacji wojskowych Unii.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w Helsinkach w dniach 10–11 grudnia 1999 r. Rada Europejska uzgodniła w szczególności, że państwa członkowskie, współpracujące na zasadzie dobrowolności w operacjach prowadzonych pod kierunkiem UE, przed 2003 rokiem muszą być w stanie розміścić w ciągu sześćdziesięciu dni i utrzymać przez co najmniej jeden rok siły zbrojne w liczbie od 50 000 do 60 000 osób, zdolne do realizacji pełnego zakresu zadań petersberskich.
- (2) Dnia 17 czerwca 2002 r. Rada zatwierdziła zasady finansowania operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych pod kierunkiem Unii Europejskiej, mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.
- (3) W swoich konkluzjach z dnia 14 maja 2003 r. Rada potwierdziła potrzebę dysponowania zdolnościami w zakresie szybkiego reagowania, w szczególności na użytek zadań humanitarnych i ratowniczych.
- (4) Na posiedzeniu w Salonikach w dniach 19–20 czerwca 2003 r. Rada Europejska, z zadowoleniem przyjęła wnioski z posiedzenia Rady w dniu 19 maja 2003 r., w szczególności potwierdzenie potrzeby zdolności wojskowych Unii Europejskiej w zakresie szybkiego reagowania.
- (5) Dnia 22 września 2003 r. Rada zdecydowała, że Unia Europejska powinna wypracować umiejętność elastycznego zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych o dowolnej skali, stopniu złożoności lub pilności, w szczególności przez ustanowienie, najpóźniej do dnia 1 marca 2004 r., stałego mechanizmu finansowania obciążeń ponoszonych z tytułu wspólnych kosztów wszelkich przyszłych operacji wojskowych Unii.
- (6) Dnia 23 lutego 2004 r. Rada przyjęła decyzję 2004/197/WPZiB ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne⁽¹⁾ (ATHENA). Decyzja ta została następnie kilkakrotnie zmieniona. Rada dokonała zatem ujednolicenia wspomnianej decyzji przez przyjęcie 14 maja 2007 r. decyzji 2007/384/WPZiB⁽²⁾.
- (7) W swoim sprawozdaniu z dnia 3 marca 2004 r. Komitet Wojskowy Unii Europejskiej szczegółowo określił koncepcję zdolności wojskowych Unii Europejskiej w zakresie szybkiego reagowania. Następnie w dniu 14 czerwca 2004 r. zdefiniował on koncepcję grup bojowych UE.
- (8) W dniu 17 czerwca 2004 r. Rada Europejska zatwierdziła sprawozdanie w sprawie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony EPBiO, w którym podkreślono, że prace dotyczące zdolności Unii Europejskiej w zakresie szybkiego reagowania powinny zostać przyspieszone w celu osiągnięcia wstępnej zdolności operacyjnej na początku 2005 roku.
- (9) W świetle tych zmian, wcześniejsze finansowanie operacji wojskowych Unii Europejskiej powinno zostać usprawnione. System umożliwiający wcześniejsze finansowanie jest zatem planowany przede wszystkim na użytek operacji szybkiego reagowania.
- (10) Rada, po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku, podejmuje decyzję, czy dana operacja ma wpływ na kwestie wojskowe lub obronne w rozumieniu art. 28 ust. 3 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 68.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 14.

- (11) Traktat stanowi w art. 28 ust. 3, akapit drugi, że państwa członkowskie, których przedstawiciele w Radzie złożyli formalne oświadczenie na podstawie art. 23 ust. 1 akapit drugi Traktatu, nie są zobowiązane do wnoszenia wkładu w finansowanie operacji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.
- (12) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne, a zatem Dania nie uczestniczy w finansowaniu mechanizmu.
- (13) Na mocy art. 43 decyzji 2007/384/WPZiB Rada dokonała przeglądu wspomnianej decyzji i uzgodniła, że wprowadzi do niej zmiany.
- (14) Ze względów przejrzystości należy uchylić decyzję 2007/384/WPZiB i zastąpić ją nową decyzją,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Danii;
- b) „państwa wnoszące wkład” oznaczają państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie danej operacji wojskowej, zgodnie z art. 28 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz państwa trzecie wnoszące wkład w finansowanie wspólnych kosztów tej operacji na podstawie umów zawartych między nimi a Unią Europejską;
- c) „operacje” oznaczają operacje Unii Europejskiej mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne;
- d) „wojskowe działania wspierające” oznaczają operacje Unii Europejskiej lub jej części, o których przeprowadzeniu zdecydowała Rada w ramach wsparcia udzielanego państwu trzeciemu lub organizacji trzeciej; operacje te mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, ale nie podlegają dowództwu Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 1

MECHANIZM

Artykuł 2

Ustanowienie mechanizmu

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji.
2. Mechanizmowi nadaje się nazwę „ATHENA”.
3. ATHENA działa w imieniu uczestniczących państw członkowskich lub, w odniesieniu do konkretnych operacji, państw wnoszących wkład, jak określono w art. 1.

Artykuł 3

Zdolność prawna

Mając na uwadze zarządzanie administracyjne finansowaniem operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, ATHENA ma zdolność prawną niezbędną w szczególności do posiadania rachunku bankowego, nabywania, posiadania lub zbywania mienia, zawierania umów i uzgodnień administracyjnych oraz występowania jako strona w postępowaniach sądowych. ATHENA jest mechanizmem o charakterze niezarobkowym.

Artykuł 4

Koordinacja ze stronami trzecimi

ATHENA koordynuje swoje działania z państwami członkowskimi, instytucjami Wspólnoty i organizacjami międzynarodowymi w zakresie wymaganym do realizacji jej zadań i w zgodzie z celami i politykami Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 2

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Artykuł 5

Organy zarządzające i pracownicy

1. ATHENĄ zarządzają, z upoważnienia Specjalnego Komitetu, następujące organy:
 - a) administrator;
 - b) dowódca każdej z operacji, w odniesieniu do operacji, którą dowodzi (zwany dalej „dowódcą operacji”);
 - c) księgowy.

2. ATHENA wykorzystuje w możliwie największym stopniu istniejące struktury administracyjne Unii Europejskiej. W miarę potrzeb ATHENA angażuje pracowników przekazanych do jej dyspozycji przez instytucje Unii Europejskiej lub oddelegowanych przez państwa członkowskie.

3. Sekretarz Generalny Rady może udostępnić administratorowi lub księgowemu personel niezbędny do sprawowania ich funkcji, na podstawie wniosku złożonego przez uczestniczące państwo członkowskie.

4. Organy i pracownicy ATHENY są angażowani do działań w zależności od potrzeb operacyjnych.

Artykuł 6

Specjalny Komitet

1. Ustanawia się Specjalny Komitet, w skład którego wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z uczestniczących państw członkowskich (zwany dalej „Specjalnym Komitetem”). Komisja bierze udział w posiedzeniach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

2. Specjalny Komitet sprawuje nadzór nad zarządzaniem ATHENĄ.

3. W przypadku omawiania przez Specjalny Komitet finansowania wspólnych kosztów danej operacji:

a) w skład Specjalnego Komitetu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z państw członkowskich wnoszących wkład;

b) przedstawiciele państw trzecich wnoszących wkład uczestniczą w obradach Specjalnego Komitetu. Nie biorą udziału w głosowaniu ani nie są obecni podczas głosowania;

c) dowódca operacji lub jego przedstawiciel uczestniczy w obradach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

4. Prezydencja Rady Unii Europejskiej zwołuje i przewodniczy posiedzenia Specjalnego Komitetu. Administrator zapewnia Specjalnemu Komitetowi sekretariat. Administrator sporządza protokoły zawierające wnioski z obrad komitetu. Administrator nie bierze udziału w głosowaniu.

5. Księgowy uczestniczy, w miarę konieczności, w obradach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

6. Na wniosek uczestniczącego państwa członkowskiego, administratora lub dowódcy operacji Prezydencja zwołuje posiedzenie Specjalnego Komitetu nie później niż w terminie 15 dni.

7. Administrator odpowiednio informuje Specjalny Komitet o wszelkich roszczeniach wobec ATHENY lub o wszelkich dotyczących ją sporach.

8. Członkowie Specjalnego Komitetu podejmują decyzje jednomyślnie, z uwzględnieniem składu Komitetu określonego w ust. 1 i 3. Decyzje Komitetu mają moc wiążącą.

9. Specjalny Komitet zatwierdza wszystkie budżety, biorąc pod uwagę odpowiednie kwoty referencyjne oraz ogólnie wykonuje kompetencje przewidziane art. 19, 20, 21, 22, 25, 26, 28, 30, 32, 33, 37, 38, 39, 40, 41 i 42.

10. Specjalny Komitet jest informowany przez administratora, dowódcę operacji i księgowego, w sposób przewidziany niniejszą decyzją.

11. Teksty aktów zatwierdzonych przez Specjalny Komitet na podstawie art. 19, 20, 21, 22, 23, 25, 28, 30, 32, 33, 39, 40, 41 i 42 są podpisywane przez przewodniczącego Specjalnego Komitetu w momencie ich zatwierdzenia oraz przez administratora.

Artykuł 7

Administrator

1. Sekretarz Generalny Rady, po poinformowaniu Specjalnego Komitetu, mianuje administratora i co najmniej jednego zastępcę administratora na okres trzech lat.

2. Administrator wykonuje swoje obowiązki w imieniu ATHENY.

3. Administrator:

a) sporządza wszelkie projekty budżetu i przedkłada je Specjalnemu Komitetowi. Część każdego projektu budżetu dotycząca wydatków na daną operację przygotowywana jest na podstawie wniosku dowódcy operacji;

b) przyjmuje budżety po ich zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet;

c) pełni rolę urzędnika zatwierdzającego dochody, wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, jak również wspólne koszty operacyjne poniesione poza aktywną fazą operacji;

d) odnośnie do dochodów, wdraża uzgodnienia finansowe zawarte ze stronami trzecimi w związku z finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych Unii.

4. Administrator zapewnia przestrzeganie przepisów ustanowionych niniejszą decyzją oraz stosowanie decyzji Specjalnego Komitetu.

5. Administrator ma prawo przedsięwziąć wszelkie środki, jakie uzna za stosowne w celu realizacji wydatków finansowanych za pośrednictwem ATHENY. Administrator informuje Specjalny Komitet o przedsięwziętych środkach.

6. Administrator koordynuje prace dotyczące finansowych aspektów wojskowych operacji Unii. Administrator pełni rolę punktu kontaktowego w tych sprawach wobec administracji krajowych, a w stosownych przypadkach – wobec organizacji międzynarodowych.

7. Administrator odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Specjalnym Komitetem.

Artykuł 8

Dowódca operacji

1. Dowódca operacji wykonuje w imieniu ATHENY swoje obowiązki w zakresie finansowania wspólnych kosztów operacji, którą dowodzi.

2. Dowódca podejmuje w odniesieniu do operacji, którą dowodzi, następujące działania:

a) przesyła administratorowi wnioski do części projektu budżetu „wydatki – wspólne koszty operacyjne”;

b) jako urzędnik zatwierdzający realizuje środki finansowe związane ze wspólnymi kosztami operacyjnymi; sprawuje nadzór nad wszelkimi osobami uczestniczącymi w realizacji tych środków finansowych, w tym w ramach prefinansowania; może udzielać zamówień i zawierać umowy w imieniu ATHENY; otwiera w imieniu ATHENY rachunek bankowy na potrzeby operacji, którą dowodzi.

3. Dowódca operacji ma prawo przedsięwziąć wszelkie środki, jakie uzna za stosowne w celu realizacji wydatków finansowanych za pośrednictwem ATHENY związanych z operacją, którą dowodzi. Dowódca operacji informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet.

Artykuł 9

Księgowy

1. Sekretarz Generalny Rady mianuje księgowego i co najmniej jednego zastępcę księgowego na okres dwóch lat.

2. Księgowy wykonuje swoje obowiązki w imieniu ATHENY.

3. Księgowy jest odpowiedzialny za:

a) właściwą realizację płatności, pobór dochodów i odzyskiwanie kwot uznanych za należne;

b) coroczne przygotowanie sprawozdania finansowego ATHENY, a po zakończeniu każdej operacji – sprawozdania finansowego dotyczącego danej operacji;

c) udzielanie wsparcia administratorowi, gdy ten składa Specjalnemu Komitetowi do zatwierdzenia roczne sprawozdania finansowe lub sprawozdania finansowe dotyczące danej operacji;

d) prowadzenie rachunkowości ATHENY;

e) ustanawianie zasad i metod rachunkowości oraz opracowywanie planu kont;

f) ustanawianie i walidację systemów księgowania dochodów, a w stosownych przypadkach – walidację systemów ustanowionych przez urzędnika zatwierdzającego w celu dostarczenia lub uzasadnienia informacji księgowych;

g) przechowywanie dokumentów poświadczających;

h) zarządzanie, wspólnie z administratorem, środkami finansowymi.

4. Administrator i dowódca operacji dostarczają księgowemu wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia sprawozdań finansowych prezentujących w sposób rzetelny stan aktywów finansowych ATHENY oraz stan wykonania budżetu, którym zarządza ATHENA. Administrator i dowódca operacji gwarantują wiarygodność tych informacji.

5. Księgowy odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Specjalnym Komitetem.

Artykuł 10

Przepisy ogólne mające zastosowanie do administratora, księgowego i pracowników ATHENY

1. Funkcji administratora lub zastępcy administratora nie można łączyć z funkcją księgowego lub zastępcy księgowego.
2. Każdy zastępca administratora działa z upoważnienia administratora. Każdy zastępca księgowego działa z upoważnienia księgowego.
3. Zastępca administratora zastępuje administratora w razie jego nieobecności lub niemożności uczestniczenia w posiedzeniu. Zastępca księgowego zastępuje księgowego w razie jego nieobecności lub niemożności uczestniczenia w posiedzeniu.
4. Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot Europejskich, sprawując funkcje w imieniu ATHENY, podlegają zasadom i przepisom, które mają wobec nich zastosowanie.
5. Pracownicy przekazani do dyspozycji ATHENY przez państwa członkowskie podlegają takim samym przepisom, jak te, które zostały ustanowione w decyzji Rady dotyczącej zasad mających zastosowanie do oddelegowanych ekspertów krajowych, jak również przepisom przyjętym przez ich administrację krajową oraz instytucje Wspólnoty lub ATHENĘ.
6. Przed mianowaniem pracownicy ATHENY powinni przejść postępowanie sprawdzające pod względem bezpieczeństwa uprawniające ich do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „Tajne” przechowywanych przez Radę lub równorzędne postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez państwo członkowskie.
7. Administrator ma prawo negocjować i zawierać uzgodnienia z państwami członkowskimi lub instytucjami Wspólnoty, w celu wcześniejszego wyznaczenia tych pracowników, którzy w razie potrzeby mogą zostać natychmiast przekazani do dyspozycji ATHENY.

ROZDZIAŁ 3

UZGODNIENIA ADMINISTRACYJNE Z PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, INSTYTUCJAMI UNII EUROPEJSKIEJ, PAŃSTWAMI TRZECIMI I ORGANIZACJAMI MIĘDZYNARODOWYMI

Artykuł 11

Uzgodnienia administracyjne

1. Aby ułatwić udzielanie zamówień lub finansowe aspekty wzajemnego wsparcia w ramach operacji w sposób jak najbardziej efektywny pod względem kosztów, można negocjować uzgodnienia administracyjne z państwami członkowskimi, instytucjami Unii Europejskiej, państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.
2. Uzgodnienia takie są:

- a) przedkładane Specjalnemu Komitetowi do konsultacji – jeżeli zawierane są z państwami członkowskimi lub instytucjami Unii Europejskiej,
 - b) przedkładane Specjalnemu Komitetowi do zatwierdzenia – jeżeli zawierane są z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.
3. Uzgodnienia te podpisuje dowódca operacji lub, jeżeli nie ma dowódcy, administrator, działający w charakterze przedstawiciela ATHENY oraz właściwe organy administracyjne wyżej wymienionych państw lub organizacji.

Artykuł 12

Uzgodnienia administracyjne stałe i ad hoc w sprawie zasad płatności wkładów przez państwa trzecie

1. W ramach umów zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi wskazanymi przez Radę jako potencjalne państwa wnoszące wkład w operacje Unii Europejskiej lub państwa wnoszące wkład w konkretną operację Unii administrator przeprowadza negocjacje z tymi państwami trzecimi w celu zawarcia uzgodnień administracyjnych stałych lub ad hoc. Uzgodnienia te mają formę wymiany listów między ATHENĄ a właściwymi służbami administracyjnymi zainteresowanych państw trzecich i ustalane są w nich zasady niezbędne do ułatwienia sprawnej realizacji płatności z tytułu wkładów w przyszłe operacje wojskowe Unii.
2. Do czasu zawarcia uzgodnień, o których mowa w ust. 1, administrator może przedsięwziąć środki niezbędne do ułatwienia realizacji płatności przez państwa trzecie wnoszące wkład.
3. Administrator informuje z wyprzedzeniem Specjalny Komitet o planowanych uzgodnieniach przed ich podpisaniem w imieniu ATHENY.
4. W przypadku rozpoczęcia przez Unię operacji wojskowej administrator wdraża uzgodnienia z państwami trzecimi wnoszącymi wkład w tę operację w odniesieniu do kwot wkładu, jakie ustaliła Rada.

ROZDZIAŁ 4

RACHUNKI BANKOWE

Artykuł 13

Otwarcie i cel

1. Administrator otwiera jeden lub więcej rachunków bankowych w imieniu ATHENY.
2. Wszelkie rachunki bankowe otwierane są w renomowanej instytucji finansowej mającej siedzibę w państwie członkowskim.

3. Państwa wnoszące wkład wpłacają swoje wkłady na rachunki, o których mowa powyżej. Z rachunków tych przekazywane są płatności na pokrycie kosztów zarządzanych przez ATHENĘ i zaliczki dla dowódcy operacji w wysokości niezbędnej do realizacji wydatków związanych ze wspólnymi kosztami operacji wojskowej. Przekroczenie stanu rachunku jest niedopuszczalne.

Artykuł 14

Zarządzanie środkami finansowymi

1. Każda płatność z rachunku ATHENY wymaga dwóch podpisów: administratora lub jego zastępcy, z jednej strony oraz księgowego lub jego zastępcy, z drugiej strony.

2. Środki finansowe zarządzane przez ATHENĘ, w tym środki finansowe powierzone dowódcy operacji, mogą zostać ulokowane jedynie w renomowanej instytucji finansowej, w euro, na rachunku bieżącym lub krótkoterminowym.

ROZDZIAŁ 5

KOSZTY WSPÓLNE

Artykuł 15

Definicja wspólnych kosztów i okresy kwalifikowalności

1. Wspólne koszty wymienione w załączniku I ponosi ATHENA, bez względu na to, kiedy zostały poniesione. Jeśli zaksięgowano je w artykule budżetu dotyczącym operacji, z którą są najbardziej związane, należy je uważać za „koszty operacyjne” tej operacji. W przeciwnym razie należy je traktować jako „wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie”.

2. Ponadto ATHENA ponosi wspólne koszty operacyjne wymienione w załączniku II w okresie od momentu zatwierdzenia koncepcji zarządzania kryzysowego dla operacji do momentu mianowania dowódcy operacji. W szczególnych okolicznościach, po konsultacji z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa, Specjalny Komitet może zmienić okres, podczas którego koszty te ponoszone są przez ATHENĘ.

3. Podczas aktywnej fazy operacji, która trwa od dnia mianowania dowódcy operacji do dnia zaprzestania działalności przez dowództwo operacji, ATHENA ponosi jako koszty operacyjne następujące wspólne koszty:

a) wspólne koszty wymienione w załączniku III-A;

b) wspólne koszty wymienione w załączniku III-B, o ile Rada tak zdecydowała;

c) wspólne koszty wymienione w załączniku III-C, jeżeli dowódca operacji wystąpi ze stosownym wnioskiem, który zatwierdzi Specjalny Komitet.

4. Podczas aktywnej fazy wojskowego działania wspierającego określonego przez Radę ATHENA ponosi, jako wspólne koszty operacyjne, wspólne koszty określone przez Radę indywidualnie dla każdego przypadku przez odniesienie do załącznika III.

5. Wspólne koszty operacyjne operacji obejmują również wydatki niezbędne do likwidacji operacji, wymienione w załączniku IV.

Operację należy uważać za zlikwidowaną z chwilą, gdy sprzęt i infrastruktura wspólnie finansowane w celu przeprowadzenia operacji znalazły ostateczne przeznaczenie i zostało sporządzone sprawozdanie finansowe dotyczące operacji.

6. Wydatki poniesione w celu pokrycia kosztów, które tak czy inaczej zostałyby poniesione przez co najmniej jedno państwo wnoszące wkład, instytucję Wspólnoty lub organizację międzynarodową, niezależnie od sposobu organizacji operacji, nie mogą zostać zakwalifikowane jako wspólne koszty.

7. Specjalny Komitet może w poszczególnych przypadkach zdecydować, że z powodu szczególnych okoliczności, niektóre koszty dodatkowe, inne niż te, które są wymienione w załączniku III-B, są uważane za wspólne koszty dla jednej danej operacji podczas jej aktywnej fazy.

8. Jeżeli Specjalny Komitet nie może osiągnąć jednomyślności, wtedy może on przedłożyć daną kwestię Radzie na wniosek prezydencji.

Artykuł 16

Ćwiczenia

1. Wspólne koszty ćwiczeń Unii Europejskiej finansowane są za pośrednictwem ATHENY, zgodnie z przepisami i procedurami analogicznymi do tych, które obowiązują w przypadku operacji, w które wnoszą wkład wszystkie uczestniczące państwa członkowskie.

2. Na wspólne koszty ćwiczeń składają się, po pierwsze, koszty dodatkowe przenośnego lub wyznaczonego dowództwa, a po drugie, koszty dodatkowe poniesione przez Unię Europejską w związku z wykorzystaniem wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych na potrzeby ćwiczeń.

3. Wspólne koszty ćwiczeń nie obejmują kosztów związanych z:

a) pozyskaniem kapitału, włącznie z zakupem budynków, infrastruktury i sprzętu;

- b) fazą planowania i przygotowania ćwiczeń;
- c) transportem, kosztami i zakwaterowaniem wojska.

Artykuł 17

Kwota odniesienia

Każde wspólne działanie, na mocy którego Rada decyduje o przeprowadzeniu przez Unię operacji wojskowej, oraz każde wspólne działanie lub decyzja, na mocy których Rada decyduje o przedłużeniu czasu trwania operacji Unii, określa kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów danej operacji. Administrator, z udziałem szczególnie ze strony sztabu wojskowego Unii i dowódcy operacji, o ile został mianowany, szacuje kwotę uznaną za niezbędną do pokrycia wspólnych kosztów operacji w planowanym okresie. Administrator, za pośrednictwem Prezydencji, przedstawia tę kwotę organom Rady odpowiedzialnym za rozpatrzenie projektu wspólnego działania lub decyzji. Jednocześnie administrator informuje Specjalny Komitet o złożonej propozycji.

ROZDZIAŁ 6

BUDŻET

Artykuł 18

Zasady budżetowe

1. Budżet, sporządzany w euro, jest aktem określającym i zatwierdzającym wszystkie dochody i wydatki związane ze wspólnymi kosztami zarządzane przez ATHENĘ na każdy rok budżetowy.
2. Wszelkie wydatki powiązane są z konkretną operacją, z wyjątkiem odpowiednich przypadków dotyczących kosztów wymienionych w załączniku I.
3. Środki zapisane w budżecie zatwierdzane są na czas trwania roku budżetowego, który rozpoczyna się dnia 1 stycznia, a kończy dnia 31 grudnia tego samego roku.
4. Należy zapewnić równowagę dochodów i wydatków w budżecie.
5. Żadne dochody ani wydatki związane ze wspólnymi kosztami nie mogą być realizowane w inny sposób niż przez przydzielenie ich do odpowiedniej pozycji w budżecie w ramach limitu środków w nim przewidzianych.

Artykuł 19

Sporządzenie i przyjęcie budżetu rocznego

1. Corocznie administrator sporządza projekt budżetu na kolejny rok budżetowy, z udziałem poszczególnych dowódców operacji w części dotyczącej „wspólnych kosztów operacyjnych”. Administrator przedkłada projekt budżetu Specjalnemu Komitetowi nie później niż do dnia 31 października.

2. Projekt zawiera:

- a) środki uznane za niezbędne do pokrycia wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie;
- b) środki uznane za niezbędne do pokrycia wspólnych kosztów operacyjnych trwających lub planowanych operacji, w tym, w stosownych przypadkach, zwrotu wspólnych kosztów prefinansowanych przez państwo lub stronę trzecią;
- c) prognozę dochodów niezbędnych do pokrycia wydatków.

3. Środki na zobowiązania i środki na płatności klasyfikowane są według tytułów i rozdziałów grupujących wydatki według typu lub celu i, w miarę potrzeby, podzielonych dalej na artykuły. Projekt budżetu zawiera szczegółowe uwagi dotyczące poszczególnych rozdziałów lub artykułów. Każdej operacji poświęcony jest osobny tytuł. Jeden osobny tytuł stanowi „ogólną część” budżetu i obejmuje wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie.

4. Każdy tytuł może zawierać rozdział zatytułowany „środki tymczasowe”. Środki te są zapisywane w budżecie, jeżeli występuje poważnie uzasadniona niepewność co do kwoty niezbędnych środków lub zakresu realizacji zapisanych środków.

5. Dochody składają się z:

- a) wkładów należnych przez uczestniczące i państwa członkowskie wnoszące wkład oraz, w stosownych przypadkach, przez państwa trzecie wnoszące wkład;
- b) dochodów różnych, podzielonych według tytułów, obejmujących uzyskane odsetki, dochody ze sprzedaży i wynik budżetowy z poprzedniego roku budżetowego, po jego ustaleniu przez Specjalny Komitet.

6. Specjalny Komitet zatwierdza projekt budżetu do dnia 31 grudnia. Administrator przyjmuje zatwierdzony budżet i powiadamia o tym fakcie państwa uczestniczące i wnoszące wkład.

Artykuł 20

Budżety korygujące

1. W przypadku niemożliwych do uniknięcia, wyjątkowych lub nieprzewidzianych okoliczności, w szczególności gdy operacja zostaje ustanowiona w czasie trwania roku budżetowego, administrator przedkłada projekt budżetu korygującego. Jeśli projekt budżetu korygującego zakłada znaczne przekroczenie kwoty odniesienia dla danej operacji, Specjalny Komitet może wystąpić do Rady z wnioskiem o jego zatwierdzenie.

2. Projekt budżetu korygującego jest sporządzany, przedkładany, zatwierdzany, przyjmowany i notyfikowany zgodnie z tą samą procedurą, jaka obowiązuje w przypadku budżetu rocznego. Jeżeli jednak budżet korygujący wiąże się z rozpoczęciem operacji wojskowej Unii, należy do niego dołączyć szczegółową ocenę skutków finansowych dotyczącą przewidywanych wspólnych kosztów całej operacji. Specjalny Komitet omawia projekt budżetu korygującego uwzględniając jego pilny charakter.

Artykuł 21

Przesunięcia środków

1. Administrator może w stosownych przypadkach dokonać przesunięcia środków na wniosek dowódcy operacji. Administrator informuje Specjalny Komitet o swoim zamiarze co najmniej na tydzień przed dokonaniem przesunięcia, o ile pozwala na to pilny charakter sytuacji. Przesunięcie wymaga jednak uprzedniej zgody Specjalnego Komitetu, jeżeli:

a) planowane przesunięcie zmieni łączną wysokość środków przewidzianych na daną operację;

lub

b) planowane przesunięcia między rozdziałami w trakcie roku budżetowego przekraczają 10 % środków zapisanych w rozdziale, z którego środki są podejmowane, jak wykazuje budżet przyjęty na ten rok budżetowy według stanu na dzień, w którym przedłożono wniosek o dane przesunięcie.

2. W ciągu trzech miesięcy od daty rozpoczęcia operacji dowódca operacji może dokonać przesunięcia przydzielonych na nią środków między artykułami i rozdziałami w części budżetu dotyczącej „wspólnych kosztów operacyjnych”, jeżeli uzna to za konieczne dla prawidłowego przeprowadzenia operacji. Dowódca operacji informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet.

Artykuł 22

Przeniesienie środków

1. Zasadniczo środki przeznaczone na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, których nie wykorzystano, są anulowane na koniec roku budżetowego.

2. Środki przeznaczone na pokrycie kosztów składowania materiałów i sprzętu zarządzanego przez ATHENĘ mogą zostać jednorazowo przeniesione na następny rok budżetowy, jeśli dokonano ich przydziału na następny rok przed dniem 31 grudnia bieżącego roku budżetowego. Środki przeznaczone na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych mogą zostać przeniesione, jeśli są niezbędne do celów operacji, która nie została w pełni zlikwidowana.

3. Administrator przedkłada Specjalnemu Komitetowi wnioski o przeniesienie środków z poprzedniego roku budżetowego do dnia 15 lutego. Wnioski są uważane za zatwierdzone, chyba że Specjalny Komitet zadecyduje inaczej do dnia 15 marca.

Artykuł 23

Przewidywane wykonanie budżetu

Po zatwierdzeniu budżetu rocznego środki mogą być wykorzystywane na pokrycie zobowiązań i płatności, o ile jest to niezbędne z operacyjnego punktu widzenia.

ROZDZIAŁ 7

WKŁADY I ZWROTY

Artykuł 24

Określenie wysokości wkładów

1. Środki na płatności przewidziane na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, które nie zostały pokryte przez dochody różne, są finansowane z wkładów uczestniczących państw członkowskich.

2. Środki na płatności przewidziane na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji pokrywane są z wkładów państw członkowskich i państw trzecich wnoszących wkład w tę operację.

3. Wkłady płatne przez państwa członkowskie wnoszące wkład w daną operację są równe kwocie środków na płatności zapisanych w budżecie na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych tej operacji, pomniejszonej o kwoty wkładów płatnych przez państwa trzecie wnoszące wkład w tę samą operację zgodnie z art. 12.

4. Podział wkładów między państwa członkowskie, które są zobowiązane wnieść wkład, ustala się według kryterium produktu narodowego brutto, zgodnie z art. 28 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zgodnie z decyzją Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ lub inną decyzją Rady, która może ją zastąpić.

5. Dane wymagane do obliczenia wysokości wkładów są określone w kolumnie zatytułowanej „Zasoby własne oparte na DNB” tabeli „Podsumowanie finansowania budżetu ogólnego według typu zasobów własnych i państwa członkowskiego” załączonej do ostatnio przyjętego budżetu Wspólnot Europejskich. Wkład każdego państwa członkowskiego, od którego jest on należny, jest proporcjonalny do udziału dochodu narodowego brutto (DNB) tego państwa członkowskiego w łącznym DNB państw członkowskich, od których należny jest wkład.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

Artykuł 25

Harmonogram płatności wkładów

1. Jeśli Rada przyjęła kwotę odniesienia dla operacji wojskowej Unii, państwa członkowskie wnoszące wkład wpłacają swoje wkłady w wysokości 30 % kwoty odniesienia, chyba że Rada określi wyższą wartość procentową wpłaty.

2. Na wniosek administratora Specjalny Komitet może zdecydować, że przed przyjęciem budżetu korygującego dla danej operacji państwa zostaną wezwane do wniesienia dodatkowych wkładów. Specjalny Komitet może podjąć decyzję o skierowaniu sprawy do właściwych organów przygotowawczych Rady.

3. Jeśli w budżecie zapisano środki na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji, państwa członkowskie wpłacają pozostałą część wkładów należnych za tę operację zgodnie z art. 24 niniejszej decyzji, po odliczeniu wkładów, jakich dotychczas od nich zażądano w związku z tą samą operacją, w tym samym roku budżetowym. Jeżeli jednak przewiduje się, że czas trwania operacji przekroczy sześć miesięcy, pozostała część wkładów wpłacana jest w ratach półrocznych. W takim przypadku pierwsza rata jest wpłacana w ciągu dwóch miesięcy od rozpoczęcia operacji; druga rata jest wpłacana w terminie, który ustali Specjalny Komitet stanowiący na wniosek administratora, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych. Specjalny Komitet może odstąpić od zastosowania tych przepisów.

4. Po przyjęciu kwoty odniesienia lub budżetu administrator wysła odpowiednie wezwania do wniesienia wkładów pismem skierowanym do krajowych administracji, których dane adresowe zostały mu przekazane.

5. Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszej decyzji, wkłady są wnoszone w ciągu 30 dni od wysłania odpowiedniego wezwania do wniesienia wkładów.

6. Każde z wnoszących wkład państw ponosi opłaty bankowe związane z wniesieniem jego własnego wkładu.

7. Administrator potwierdza odbiór wkładów.

Artykuł 26

Wcześniejsze finansowanie

1. W przypadku operacji wojskowych szybkiego reagowania Unii Europejskiej, wkłady są należne od państw członkowskich wnoszących wkład na poziomie kwoty odniesienia. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 3, płatności dokonuje się według określonych poniżej zasad.

2. Do celów wcześniejszego finansowania operacji wojskowych szybkiego reagowania Unii Europejskiej, uczestniczące państwa członkowskie:

a) wpłacają z góry swoje wkłady na rzecz ATHENY;

b) lub, gdy Rada zdecyduje o przeprowadzeniu operacji wojskowej szybkiego reagowania Unii Europejskiej, w finansowanie której wnoszą one wkład, wpłacają swoje wkłady w koszty wspólne tej operacji na poziomie kwoty odniesienia w ciągu 5 dni od daty wysłania wezwania, chyba że Rada zdecyduje inaczej.

3. Do celów, o których mowa powyżej, Specjalny Komitet, w którego skład wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego, które zdecydowało się na wpłacenie swoich wkładów z góry (zwanego dalej „państwem członkowskim wpłacającym wkład z góry”), zapisuje w osobnym tytule budżetu środki tymczasowe. Środki tymczasowe pokrywane są z wkładów należnych przez państwa członkowskie wpłacające wkład z góry w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania do wniesienia takich wkładów.

4. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 3, wkłady należne od państwa członkowskiego wpłacającego wkład z góry z tytułu operacji szybkiego reagowania, do wysokości wkładu, który zapłaciło w ramach środków tymczasowych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są płatne w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania. Podobna kwota może zostać udostępniona dowódcy operacji z wkładów wpłaconych z góry.

5. Niezależnie od przepisów art. 21, wszelkie tymczasowe środki, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, które zostały wykorzystane na cele operacji, są uzupełniane w ciągu 90 dni od daty przekazania wezwania.

6. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, każde państwo członkowskie wpłacające wkład z góry może w szczególnych okolicznościach upoważnić administratora do wykorzystania jego wkładu wpłaconego z góry do pokrycia swojego wkładu w operację, w której uczestniczy, inną niż operacja szybkiego reagowania. Wpłacony z góry wkład zostaje uzupełniony przez zainteresowane państwo członkowskie w ciągu 90 dni od wysłania wezwania.

7. W przypadku gdy na potrzeby danej operacji, innej niż operacja szybkiego reagowania, niezbędne są środki finansowe przed otrzymaniem wystarczającej kwoty wkładów na rzecz tej operacji:

a) wkłady wpłacone z góry przez państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie tej operacji – po uzyskaniu zgody państw członkowskich wpłacających wkład z góry – mogą zostać wykorzystane do wysokości 75 % ich kwoty na pokrycie wkładów należnych w związku z daną operacją. Wkłady wpłacone z góry są uzupełniane przez państwa członkowskie wpłacające wkład z góry w ciągu 90 dni od wysłania wezwania;

b) w przypadkach określonych w pkt. a) wkłady należne w związku z operacją z tytułu art. 25 ust. 1 od państw członkowskich, które nie wpłaciły wkładu z góry, płacone są – po zatwierdzeniu przez zainteresowane państwa członkowskie – w ciągu 5 dni od wysłania stosownego wezwania przez administratora.

8. Niezależnie od przepisów art. 32 ust. 3, dowódca operacji może zaciągać zobowiązania i dokonywać płatności w ramach udostępnionych mu kwot.

9. Każde państwo członkowskie może zmienić swoją decyzję o wniesieniu wkładu z góry przez powiadomienie o tym administratora z przynajmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

Artykuł 27

Zwrot prefinansowania

1. Państwo członkowskie, państwo trzecie lub, w stosownym przypadku, organizacja międzynarodowa upoważniona przez Radę do prefinansowania części wspólnych kosztów operacji może otrzymać od ATHENY zwrot wpłaconych kwot, składając uzasadniony wniosek, wraz z wymaganymi dokumentami poświadczającymi, skierowany do administratora nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia danej operacji.

2. Wnioski o zwrot, które nie zostały zatwierdzone przez dowódcę operacji i administratora, nie są uznawane.

3. W przypadku zatwierdzenia wniosku o zwrot złożonego przez państwo wnoszące wkład zwracana kwota może zostać odliczona przy kolejnym wezwaniu do wniesienia wkładu skierowanym do tego państwa przez administratora.

4. Jeśli w momencie zatwierdzania wniosku nie przewiduje się żadnych wezwań do wniesienia wkładów lub jeśli kwota podana w zatwierdzonym wniosku o zwrot przekracza przewidywany wkład, administrator dokonuje płatności zwracanej kwoty w ciągu 30 dni, uwzględniając przepływy pieniężne ATHENY oraz potrzeby w zakresie finansowania wspólnych kosztów danej operacji.

5. Zgodnie z niniejszą decyzją zwrot jest należny, nawet jeśli operacja zostanie odwołana.

Artykuł 28

Zarządzanie przez ATHENĘ wydatkami nienależącymi do wspólnych kosztów

1. Specjalny Komitet, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, może postanowić, że zarządzanie administracyjne niektórymi wydatkami związanymi z operacją, szczególnie w obszarze wsparcia sił osobowych/aprowizacji i pralni, jest powierzane ATHENIE, przy czym pozostaje obowiązkiem zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. Specjalny Komitet może na mocy decyzji upoważnić dowódcę operacji do zawierania umów dotyczących zaopa-

trzenia, o którym mowa powyżej, w imieniu państw członkowskich uczestniczących w operacji. Decyduje on wtedy, że ATHENA z wyprzedzeniem pobierze od państw członkowskich środki finansowe niezbędne do wywiązania się z zawartych umów.

3. ATHENA prowadzi rachunkowość dotyczącą wydatków poniesionych przez poszczególne państwa członkowskie, powierzonych jej w zarząd. Co miesiąc ATHENA wysyła każdemu z państw członkowskich zestawienie wydatków danego państwa poniesionych przez ATHENĘ lub jej pracowników w ciągu poprzedniego miesiąca oraz wezwanie do wpłaty środków finansowych wymaganych do pokrycia tych wydatków. Państwa członkowskie wpłacają wymagane środki finansowe za pośrednictwem ATHENY w ciągu 30 dni od daty wysłania wezwania do wpłaty środków finansowych.

Artykuł 29

Odsetki za zwłokę

1. Jeśli państwo nie wypełnia swoich zobowiązań finansowych, na zasadzie analogii stosuje się wspólnotowe przepisy dotyczące odsetek za zwłokę, określone w art. 71 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w odniesieniu do wpłaty wkładów do budżetu Wspólnoty.

2. Jeżeli płatność jest opóźniona o nie więcej niż dziesięć dni, odsetki nie są naliczane. Jeżeli płatność opóźniona jest o więcej niż dziesięć dni, naliczane są odsetki za cały okres zwłoki.

ROZDZIAŁ 8

REALIZACJA WYDATKÓW

Artykuł 30

Zasady

1. Środki ATHENY wykorzystywane są zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, tj. zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności.

2. Urzędnicy zatwierdzający odpowiadają za realizację dochodów lub wydatków ATHENY zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, aby zapewnić przestrzeganie wymogów legalności i prawidłowości. Urzędnicy zatwierdzający zaciągają zobowiązania budżetowe i prawne, rozliczają i zatwierdzają wydatki oraz prowadzą działania poprzedzające realizację środków. Urzędnik zatwierdzający może delegować swoje obowiązki innym osobom, na mocy decyzji określającej:

a) pracowników odpowiedniego szczebla, upoważnionych do takiej delegacji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

- b) zakres przekazywanych uprawnień; oraz
- c) zakres, w jakim osoby delegowane mogą subdelegować przekazane im uprawnienia.

3. Należy zapewnić realizację środków zgodnie z zasadą rozdzielności funkcji urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Nie można łączyć obowiązków urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Wszelkie płatności dokonywane ze środków finansowych zarządzanych przez ATHENĘ wymagają dwóch podpisów: urzędnika zatwierdzającego i księgowego.

4. W przypadku gdy realizacja wspólnych wydatków została powierzona państwu członkowskiemu, instytucji Wspólnoty lub, w stosownych przypadkach, organizacji międzynarodowej, wówczas – bez uszczerbku dla niniejszej decyzji – to państwo, instytucja lub organizacja stosuje przepisy mające zastosowanie do realizacji jej własnych wydatków. Jeśli administrator realizuje wydatki bezpośrednio, dokonuje tego zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do wykonywania budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich – sekcja „Rada”.

5. Administrator może jednak dostarczyć prezydencji elementy przydatne do opracowania wniosku skierowanego do Rady lub Specjalnego Komitetu w sprawie przepisów dotyczących realizacji wspólnych wydatków.

6. Specjalny Komitet może zatwierdzić przepisy dotyczące realizacji wspólnych wydatków, które odbiegają od przepisów ust. 4.

Artykuł 31

Wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji i w ich następstwie

Administrator pełni obowiązki urzędnika zatwierdzającego w przypadku wydatków na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie.

Artykuł 32

Wspólne koszty operacyjne

1. Dowódca operacji wykonuje obowiązki urzędnika zatwierdzającego związane z wydatkami na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którą dowodzi. Jednak w odniesieniu do wydatków na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych poniesionych w trakcie fazy przygotowawczej konkretnej operacji, zrealizowanych bezpośrednio przez ATHENĘ, lub związanych z operacją po zakończeniu jej aktywnej fazy, obowiązki urzędnika zatwierdzającego wykonuje administrator.

2. Administrator przelewa kwoty wymagane do realizacji wydatków związanych z operacją z rachunku bankowego ATHENY na rzecz dowódcy operacji, na jego wniosek, na rachunek bankowy otwarty w imieniu ATHENY; dowódca operacji przekazuje szczegółowe dane dotyczące tego rachunku.

3. W drodze odstępstwa od art. 18 ust. 5, przyjęcie kwoty odniesienia upoważnia administratora i dowódcę operacji, w ramach ich odpowiednich kompetencji, do skorzystania z prawa do zaciągania zobowiązań i dokonywania płatności związanych z wydatkami na daną operację w wysokości do 30 % kwoty odniesienia, chyba że Rada określi wyższą wartość procentową. Specjalny Komitet, na wniosek administratora, ma prawo w drodze decyzji zezwolić na zaciągnięcie zobowiązań i dokonanie płatności związanych z dodatkowymi wydatkami. Specjalny Komitet może, za pośrednictwem prezydencji, przekazać sprawę do rozpatrzenia właściwym organom przygotowawczym Rady. Odstępstwo to przestaje mieć zastosowanie od daty przyjęcia budżetu danej operacji.

4. W okresie przed przyjęciem budżetu operacji administrator i dowódca operacji lub jego przedstawiciel co miesiąc składają Specjalnemu Komitetowi sprawozdania dotyczące kwestii leżących w zakresie ich kompetencji w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych jako wspólne koszty tej operacji. Specjalny Komitet, na wniosek administratora, dowódcy operacji lub państwa członkowskiego, może wydać wytyczne w sprawie realizacji wydatków w tym okresie.

5. W przypadku poważnego zagrożenia życia pracowników uczestniczących w operacji wojskowej Unii dowódca tej operacji może, w drodze odstępstwa od art. 18 ust. 5, zrealizować niezbędne wydatki w celu ratowania życia tych pracowników, przekraczające środki zapisane w budżecie. Dowódca operacji jak najszybciej informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet. W takim przypadku administrator, działając w porozumieniu z dowódcą operacji, występuje z wnioskiem o dokonanie przesunięć środków niezbędnych do sfinansowania takich nieprzewidzianych wydatków. W przypadku gdy nie można zapewnić wystarczających środków na tego rodzaju wydatki za pomocą przesunięcia, administrator przedstawia wniosek dotyczący budżetu korygującego.

ROZDZIAŁ 9

OSTATECZNE PRZEZNACZENIE WSPÓLNE FINANSOWANEGO SPRZĘTU I INFRASTRUKTURY

Artykuł 33

1. Mając na względzie likwidację dowodzonej przez siebie operacji, dowódca operacji podejmuje niezbędne działania w celu znalezienia ostatecznego przeznaczenia dla sprzętu i infrastruktury nabytych wspólnie na potrzeby tej operacji. W miarę potrzeb administrator proponuje Specjalnemu Komitetowi odpowiednią stopę amortyzacji.

2. Administrator zarządza sprzętem i infrastrukturą pozostałymi po zakończeniu aktywnej fazy operacji, mając na względzie, o ile zajdzie taka potrzeba, znalezienie dla nich ostatecznego przeznaczenia. W miarę potrzeb administrator proponuje Specjalnemu Komitetowi odpowiednią stopę amortyzacji.

3. Stopa amortyzacji dla sprzętu, infrastruktury i innych aktywów podlega zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet w możliwie najkrótszym terminie.

4. Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanego sprzętu i infrastruktury podlega zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych i kryteriów finansowych. Ostatecznym przeznaczeniem może być:

a) w przypadku infrastruktury – sprzedaż lub przekazanie za pośrednictwem ATHENY państwu przyjmującemu, państwu członkowskiemu lub stronie trzeciej;

b) w przypadku sprzętu – sprzedaż za pośrednictwem ATHENY państwu członkowskiemu, państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej, bądź składowanie i utrzymywanie przez ATHENĘ, państwo członkowskie lub stronę trzecią.

5. Sprzęt i infrastruktura są sprzedawane państwu wnoszącemu wkład, państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej według ich wartości rynkowej lub, jeśli nie można ustalić wartości rynkowej, biorąc pod uwagę odpowiednią stopę amortyzacji.

6. Sprzedaż lub przekazanie państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej przebiega zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa obowiązującymi w szczególności w ramach Rady, w państwach wnoszących wkład lub, w odpowiednich przypadkach, w NATO.

7. W przypadku podjęcia decyzji o zatrzymaniu przez ATHENĘ sprzętu nabytego na potrzeby operacji, państwa członkowskie wnoszące wkład mogą wystąpić do pozostałych państw członkowskich uczestniczących w operacji o rekompensatę finansową. Specjalny Komitet, złożony z przedstawicieli wszystkich uczestniczących państw członkowskich, podejmuje stosowne decyzje na podstawie wniosku przedłożonego przez administratora.

ROZDZIAŁ 10

RACHUNKOWOŚĆ I INWENTARYZACJA

Artykuł 34

Zasady

W przypadku gdy realizację wspólnych wydatków powierzono państwu członkowskiemu, instytucji Wspólnoty lub, w odpowiednim przypadku, organizacji międzynarodowej, wówczas to państwo, instytucja lub organizacja stosuje zasady obowiązujące przy księgowaniu ich własnych wydatków i prowadzeniu własnej inwentaryzacji.

Artykuł 35

Rachunkowość wspólnych kosztów operacyjnych

Dowódca operacji prowadzi rachunkowość dotyczącą przesunięć środków otrzymanych od ATHENY, zaciągniętych zobowiązań i dokonanych płatności, jak również inwentaryzację mienia ruchomego finansowanego z budżetu ATHENY i wykorzystywanego w ramach operacji, którą dowodzi.

Artykuł 36

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe

1. Księgowy prowadzi rachunkowość żądanych wkładów i dokonanych przesunięć. Ponadto księgowy sporządza sprawozdania dotyczące wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji i w ich następstwie oraz zrealizowanych wydatków operacyjnych, za które bezpośrednio odpowiada administrator.

2. Księgowy sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe obejmujące dochody i wydatki ATHENY. Poszczególni dowódcy operacji przesyłają księgowemu sprawozdania dotyczące zaciągniętych zobowiązań i dokonanych płatności, jak również prefinansowania zatwierdzonego przez nich w celu pokrycia wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którymi dowodzą.

ROZDZIAŁ 11

AUDYT I PREZENTACJA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH

Artykuł 37

Regularne sprawozdania dla Specjalnego Komitetu

Co trzy miesiące administrator przedstawia Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie z realizacji dochodów i wydatków z poprzednich trzech miesięcy oraz od początku roku budżetowego. W tym celu poszczególni dowódcy operacji przekazują administratorowi we właściwym czasie sprawozdanie dotyczące wydatków odnoszących się do wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którymi dowodzą.

Artykuł 38

Warunki przeprowadzania kontroli

1. Osoby odpowiedzialne za audyt dochodów i wydatków ATHENY przed przystąpieniem do realizacji swoich zadań muszą przejść postępowanie sprawdzające pod względem bezpieczeństwa uprawniające je do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „Tajne” przechowywanych przez Radę lub równorzędne postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez państwo członkowskie lub, w odpowiednich przypadkach, NATO. Osoby te gwarantują, że będą przestrzegać poufności informacji i chronić dane, z którymi się zapoznają w trakcie wykonywania swojego zadania audytowego, zgodnie z przepisami stosowanymi wobec tych informacji i danych.

2. Osoby odpowiedzialne za audyt dochodów i wydatków ATHENY uzyskują bezzwłocznie i bez wcześniejszego powiadomienia dostęp do dokumentów i zawartości wszelkich nośników danych związanych z tymi dochodami i wydatkami, jak również do pomieszczeń, w których te dokumenty i nośniki są przechowywane. Mogą oni sporządzać ich kopie. Osoby zaangażowane w realizację dochodów i wydatków ATHENY udzielają administratorowi i osobom odpowiedzialnym za audyt tych dochodów i wydatków niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań.

Artykuł 39

Badanie zewnętrzne sprawozdań finansowych

1. W przypadku gdy realizację wydatków ATHENY powierzono państwu członkowskiemu, instytucji Wspólnoty lub organizacji międzynarodowej, wówczas to państwo, instytucja lub organizacja stosują przepisy, które mają zastosowanie do badania ich własnych wydatków.

2. Administrator lub osoby przez niego wyznaczone mają jednak prawo przeprowadzić w dowolnym czasie audyt wspólnych kosztów ATHENY poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie lub wspólnych kosztów operacyjnych operacji. Ponadto Specjalny Komitet, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, może w dowolnym czasie wyznaczyć audytorów zewnętrznych, określić ich zadania i warunki zatrudnienia.

3. Do celów audytu zewnętrznego ustanawia się sześcioposobowe kolegium audytorów. Co roku Specjalny Komitet mianuje ze skutkiem od dnia 1 stycznia następnego roku dwóch członków kolegium spośród kandydatów zgłoszonych przez państwa członkowskie na jednokrotnie odnawialną trzyletnią kadencję. Specjalny Komitet może przedłużyć mandat danego członka maksymalnie na okres do sześciu miesięcy. Kandydaci muszą być członkami krajowego organu odpowiedzialnego za audyt w państwie członkowskim oraz dawać rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Muszą być dyspozycyjni w celu wykonywania, stosownie do potrzeb, zadań w imieniu ATHENY. Wykonując te zadania:

- a) członkowie kolegium nadal otrzymują wynagrodzenie od ich organu macierzystego, a ATHENA pokrywa koszty ich misji zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do urzędników Wspólnot Europejskich o równorzędnym stopniu zaszerogowania. Kandydaci muszą być członkami najwyższego krajowego organu odpowiedzialnego za audyt w państwie członkowskim lub osobami poleconymi przez ten organ oraz dawać wystarczającą rękojmię bezpieczeństwa i niezależności;
- b) nie mają prawa żądać ani otrzymywać instrukcji od innych instytucji poza Specjalnym Komitetem; w ramach swojego mandatu audytorskiego kolegium audytorów i jego członkowie są w pełni niezależni i wyłącznie odpowiedzialni za prowadzenie audytów zewnętrznych;
- c) składają sprawozdania z wykonania swoich zadań jedynie Specjalnemu Komitetowi;

d) sprawdzają w trakcie roku budżetowego oraz ex post, przez kontrole prowadzone na miejscu oraz kontrole dokumentów poświadczających, czy wydatki finansowane lub prefinansowane przez ATHENĘ są realizowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami oraz zasadami należytego zarządzania finansami, czyli zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności, a także czy kontrole wewnętrzne są odpowiednie.

Co roku kolegium audytorów wybiera przewodniczącego spośród swoich członków lub przedłuża mandat aktualnemu przewodniczącemu. Kolegium określa, zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi, zasady mające zastosowanie do audytów prowadzonych przez jego członków. Kolegium audytorów zatwierdza sprawozdania z audytu sporządzone przez jego członków przed przekazaniem ich administratorowi i Specjalnemu Komitetowi.

4. Specjalny Komitet może zadecydować, indywidualnie dla każdego przypadku i ze szczególnych powodów, o skorzystaniu z usług innych organów zewnętrznych.

5. Koszty audytów prowadzonych przez audytorów działających w imieniu ATHENY uważane są za wspólne koszty, które ponosi ATHENA.

Artykuł 40

Wewnętrzne badanie sprawozdań finansowych

1. Na wniosek administratora i po poinformowaniu Specjalnego Komitetu sekretarz generalny Rady mianuje audytora wewnętrznego ATHENY i co najmniej jednego zastępcę audytora wewnętrznego na okres trzech lat, który można jednokrotnie odnowić; audytorzy wewnętrzni muszą posiadać niezbędne kwalifikacje zawodowe oraz dawać wystarczającą rękojmię bezpieczeństwa i niezależności.

2. Audytor wewnętrzny składa administratorowi sprawozdania na temat kontroli ryzyka przez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz przez wydawanie zaleceń mających na celu poprawę kontroli wewnętrznej w ramach operacji i wspieranie należytego zarządzania finansami. Należy do niego w szczególności ocena stosowności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz wyników oddziałów w zakresie realizacji polityk i celów przez odniesienie do związanego z nimi ryzyka.

3. Audytor wewnętrzny pełni swoją funkcję we wszystkich oddziałach zajmujących się poborem dochodów ATHENY lub realizacją płatności dokonywanych za pośrednictwem ATHENY.

4. W razie potrzeby audytor wewnętrzny przeprowadza jeden lub więcej audytów podczas roku budżetowego. Zdaje sprawozdania administratorowi i informuje dowódcę operacji o swoich wnioskach i zaleceniach. Dowódca operacji i administrator gwarantują podjęcie działań w następstwie tych zaleceń.

5. Administrator składa Specjalnemu Komitetowi roczne sprawozdanie z audytu wewnętrznego wykazujące liczbę i rodzaj przeprowadzonych audytów wewnętrznych, sformułowane wnioski, przedstawione zalecenia i działania podjęte na podstawie tych zaleceń.

6. Ponadto każdy dowódca operacji zapewnia audytorowi wewnętrznemu pełen dostęp do operacji, którą dowodzi. Audytor wewnętrzny weryfikuje sprawne funkcjonowanie systemów i procedur finansowych i budżetowych oraz zapewnia funkcjonowanie solidnych i skutecznych systemów kontroli wewnętrznej. Audytorem wewnętrznym nie może być urzędnik zatwierdzający ani księgowy; audytor wewnętrzny nie może uczestniczyć w przygotowaniu sprawozdań finansowych.

7. Wyniki prac i sprawozdania audytora wewnętrznego udostępniane są kolegium audytorów wraz ze wszystkimi dodatkowymi dokumentami poświadczającymi.

Artykuł 41

Coroczna prezentacja sprawozdań

1. Przed dniem 31 marca przypadającego po zakończeniu danego roku budżetowego lub w terminie czterech miesięcy od zakończenia operacji, którą dowodzi, w zależności od tego, który z tych terminów jest wcześniejszy, każdy dowódca operacji przedstawia księgowemu ATHENY informacje niezbędne do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do kosztów wspólnych, rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do wydatków prefinansowanych i zwróconych zgodnie z art. 28 oraz rocznego sprawozdania z działalności.

2. Administrator, z pomocą księgowego i dowódców poszczególnych operacji, sporządza i przedstawia Specjalnemu Komitetowi i kolegium audytorów, przed dniem 30 kwietnia przypadającego po zakończeniu roku budżetowego, tymczasowe roczne sprawozdanie finansowe i roczne sprawozdanie z działalności.

3. Do 31 lipca przypadającego po zakończeniu roku budżetowego kolegium audytorów przedstawia Specjalnemu Komitetowi roczne sprawozdanie z audytu, a administrator, z pomocą księgowego i dowódców poszczególnych operacji – końcowe roczne sprawozdanie finansowe ATHENY. Przed dniem 30 września przypadającego po zakończeniu danego roku budżetowego Specjalny Komitet analizuje roczne sprawozdanie finansowe w świetle sprawozdania z audytu przedstawionego przez kolegium w celu udzielenia absolutorium administratorowi, księgowemu i dowódcom poszczególnych operacji.

4. Wszelkie sprawozdania i inwentaryzacje są przechowywane, według odpowiednich szczebli kompetencji, przez księgowego i dowódców poszczególnych operacji przez okres pięciu lat od daty udzielenia stosownego absolutorium.

5. Specjalny Komitet podejmuje decyzję o zaksięgowaniu salda wyniku budżetowego za rok budżetowy, za który zostały zatwierdzone sprawozdania, w budżecie na następny rok budżetowy, jako dochody lub wydatki, w zależności od okoliczności, w drodze budżetu korygującego.

6. Ta część salda wyniku budżetowego za rok budżetowy, która wynika z realizacji środków przeznaczonych na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, księgowana jest na poczet kolejnych wkładów od uczestniczących państw członkowskich.

7. Ta część salda wyniku budżetowego, która wynika z realizacji środków przeznaczonych na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji, księgowana jest na poczet kolejnych wkładów od państw członkowskich, które wniosły wkład w tę operację.

8. W przypadku gdy nie można dokonać zwrotu poprzez odliczenie odpowiedniej kwoty od wkładów należnych ATHENIE, saldo wyniku budżetowego jest wypłacane danym państwom członkowskim.

9. Do 31 marca każdego roku każde państwo członkowskie uczestniczące w operacji dobrowolnie dostarcza administratorowi, w stosownych przypadkach za pośrednictwem dowódcy operacji, informacje dotyczące kosztów dodatkowych, jakie poniosło w związku z operacją podczas poprzedniego roku budżetowego. W informacji tej należy wyszczególnić główne pozycje wydatków. Administrator dokonuje kompilacji tych informacji w celu przedstawienia Specjalnemu Komitetowi przeglądu dodatkowych kosztów operacji.

Artykuł 42

Prezentacja sprawozdań dotyczących operacji

1. Po zakończeniu operacji Specjalny Komitet może postanowić, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, że administrator, z pomocą księgowego i dowódcy operacji, przedłoży Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie zarządcze i bilans dla tej operacji obejmujące okres co najmniej do dnia jej zakończenia oraz, o ile to możliwe, do dnia jej likwidacji. Termin przedłożenia tych dokumentów przez administratora nie może być krótszy niż cztery miesiące od dnia zakończenia operacji.

2. Jeśli sprawozdanie zarządcze i bilans nie mogą w podanym terminie uwzględnić dochodów i wydatków związanych z likwidacją danej operacji, wówczas te dochody i wydatki wykazuje się w rocznym sprawozdaniu zarządczym i bilansie dla ATHENY; Specjalny Komitet poddaje je badaniu w ramach corocznej prezentacji sprawozdań.

3. Specjalny Komitet zatwierdza przedłożone mu sprawozdanie zarządcze i bilans dotyczące danej operacji. Udziela absolutorium administratorowi, księgowemu i dowódcy danej operacji.

4. W przypadku gdy nie można dokonać zwrotu poprzez odliczenie odpowiedniej kwoty od wkładów należnych ATHENIE, saldo wyniku budżetowego jest wypłacane danym państwom członkowskim.

ROZDZIAŁ 12

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRAWNA

Artykuł 43

1. Zasady, na jakich dowódca operacji, administrator i inni pracownicy przekazani do dyspozycji w szczególności przez instytucje Wspólnoty lub państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną i karną w przypadku nieprawidłowości lub zaniedbania w realizacji budżetu, reguluje regulamin pracowniczy lub ustalenia mające do niego zastosowanie. Ponadto ATHENA może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa wnoszącego wkład, wytoczyć powództwo cywilne przeciwko wyżej wspomnianym pracownikom.

2. W żadnym przypadku Wspólnoty Europejskie ani Sekretarz Generalny Rady nie mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności przez państwo wnoszące wkład w związku z pełnieniem obowiązków przez administratora, księgowego lub przydzielonych im pracowników.

3. Odpowiedzialność umowną, która może wynikać z umów zawartych w kontekście wykonania budżetu, ponoszą państwa wnoszące wkład za pośrednictwem ATHENY. Kwestie odpowiedzialności umownej reguluje prawo właściwe dla danej umowy.

4. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej wszelkie szkody spowodowane przez dowództwo operacji, dowództwo sił i dowództwo komponentu sił w ramach struktury zarządzania kryzysowego, których skład zatwierdza dowódca operacji lub przez ich pracowników w trakcie pełnienia ich obowiązków, pokrywają państwa wnoszące wkład za pośrednictwem ATHENY, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów prawnych państw członkowskich i regulaminem pracowniczym sił stosowanym w obszarze działań.

5. Wspólnoty Europejskie ani państwa członkowskie nie mogą w żadnym przypadku zostać pociągnięte do odpowiedzialności przez państwo wnoszące wkład w związku z umowami zawartymi w ramach wykonywania budżetu lub w związku ze szkodami spowodowanymi przez jednostki i oddziały struktury zarządzania kryzysowego, których skład zatwierdza dowódca operacji, lub przez pracowników tych jednostek i oddziałów w trakcie pełnienia ich obowiązków.

Artykuł 44

Przegląd

Na wniosek państwa członkowskiego lub po zakończeniu każdej operacji przeprowadzany jest w razie potrzeby przegląd całości lub części niniejszej decyzji, w tym jej załączników. Decyzja poddawana jest przeglądowi co najmniej co trzy lata. Podczas przeglądu można korzystać z pomocy wszelkich ekspertów, którzy mogą pomóc w pracach, a w szczególności organów zarządzania ATHENY.

Artykuł 45

Przepisy końcowe

Niniejszym decyzja nr 2007/384/WPZiB traci moc.

Artykuł 46

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 47

Publikacja

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I**WSPÓLNE KOSZTY PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ NIEZALEŻNIE OD TEGO, KIEDY ZOSTAŁY PONIESIONE**

W przypadkach gdy następujące wspólne koszty nie mogą być bezpośrednio powiązane z konkretną operacją, Specjalny Komitet może zdecydować o przydzieleniu środków w odpowiedniej wysokości do ogólnej części budżetu rocznego. Środki te należy, w miarę możliwości, księgować w artykułach dotyczących operacji, z którą są najbardziej związane.

1. Wydatki poniesione w trakcie misji przez dowódcę operacji i jego pracowników związane z przedłożeniem sprawozdań finansowych z operacji Specjalnemu Komitetowi.
2. Odszkodowania za straty i koszty wynikające z roszczeń i powództw, jakie mają być zapłacone za pośrednictwem ATHENY.
3. Koszty wynikające z decyzji o składowaniu materiałów nabytych wspólnie na potrzeby operacji (jeśli koszty te są przypisane do ogólnej części budżetu rocznego, należy wskazać ich związek z konkretną operacją).

Ogólna część budżetu rocznego obejmuje ponadto, w razie potrzeby, środki na pokrycie następujących wspólnych kosztów operacji, w których finansowanie wnoszą wkład uczestniczące państwa członkowskie:

1. Opłaty bankowe
2. Koszty audytu
3. Wspólne koszty związane z fazą przygotowawczą operacji określone w załączniku II.

ZAŁĄCZNIK II**WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z FAZĄ PRZYGOTOWAWCZĄ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ**

Dodatkowe koszty niezbędne do przeprowadzenia przez siły misji rozpoznawczych i przygotowania (w szczególności misji wyjaśniających i zwiadowczych) do konkretnej operacji wojskowej Unii: transport, zakwaterowanie, wykorzystywanie środków łączności operacyjnej, rekrutacja lokalnego personelu cywilnego do realizacji misji, takiego jak tłumacze ustni i kierowcy.

Służby medyczne: koszty ewakuacji medycznej w nagłych przypadkach (Medevac) osób biorących udział w misjach rozpoznawczych i przygotowaniach sił do konkretnej operacji wojskowej Unii, w przypadku gdy w obszarze działań nie można zapewnić opieki medycznej.

ZAŁĄCZNIK III

III-A

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z AKTYWNA FAZĄ OPERACJI ZAWSZE PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ

W przypadku każdej operacji wojskowej Unii ATHENA ponosi, jako wspólne koszty operacyjne, niżej określone koszty dodatkowe wymagane do przeprowadzenia operacji.

1. Koszty dodatkowe (przenośnego lub wyznaczonego) dowództwa związane z operacjami prowadzonymi przez Unię Europejską.

- 1.1. Definicja dowództwa, którego koszty dodatkowe są finansowane wspólnie:

- a) dowództwo (HQ): dowództwo (HQ), podstawowe elementy dowodzenia i wsparcia zdefiniowane w planie operacji (OPLAN)
- b) dowództwo operacji (OHQ): stałe dowództwo operacji, poza obszarem działań, odpowiedzialne, za utworzenie, mobilizację, utrzymanie i odtworzenie sił Unii Europejskiej.

Definicja wspólnych kosztów stosowana wobec OHQ ma zastosowanie również wobec Sekretariatu Generalnego Rady i ATHENY w zakresie, w jakim organy te działają bezpośrednio na rzecz tej operacji.
- c) dowództwo sił (FHQ): dowództwo sił Unii Europejskiej rozmieszczonych w obszarze działań.
- d) dowództwo komponentu sił (CCHQ): dowództwo komponentu sił Unii Europejskiej (CCHQ): rozmieszczonych na potrzeby operacji (tj. dowódcy sił powietrznych, lądowych, morskich i innych wyspecjalizowanych sił, których wyznaczenie może zostać uznane za konieczne w zależności od charakteru operacji).

- 1.2. Definicja kosztów dodatkowych finansowanych wspólnie:

- a) koszty transportu: transport do i z obszaru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia FHQ i CCHQ; koszty transportu niezbędne do przeprowadzenia operacji poniesione przez OHQ;
- b) administracja: dodatkowy sprzęt biurowy i umeblowanie, przewidziane umowami usługi i urzędzenia użyteczności publicznej, koszty utrzymania budynków dowództwa;
- c) personel cywilny zatrudniony w kwalifikowalnych dowództwach specjalnie do celów operacji: personel cywilny pracujący w Unii Europejskiej, personel międzynarodowy i personel lokalny zatrudniony w obszarze działań, potrzebny do przeprowadzenia operacji w zakresie wykraczającym poza zwykłe wymogi operacyjne (łącznie z wynagrodzeniem za nadgodziny);
- d) łączność między kwalifikowalnymi dowództwami i między kwalifikowalnymi dowództwami a bezpośrednio podległymi im siłami: wydatki inwestycyjne na zakup i eksploatację dodatkowych środków łączności i sprzętu informatycznego oraz koszty świadczonych usług (wynajem i konserwacja modemów, linii telefonicznych, telefonów satelitarnych, faksu szyfrującego wiadomości, bezpiecznych linii, dostawców usług internetowych, linii danych, sieci lokalnych);
- e) koszty transportu/podróży (z wyjątkiem kosztów diet) w ramach obszaru działań dowództwa: wydatki związane z transportem kołowym i innym oraz koszty frachtu, w tym podróże krajowego personelu wspomagającego i podróże gości; dodatkowe koszty paliwa przewożące koszty zwykłych operacji; wynajem dodatkowych pojazdów; koszty podróży służbowych między miejscem prowadzenia operacji a Brukselą lub miejscem spotkań organizowanych przez Unię Europejską; koszty ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej wymaganych przez niektóre kraje od organizacji międzynarodowych prowadzących operacje na ich terytorium;

- f) koszary i kwaterek/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie, o ile konieczne, obiektów dowództwa w obszarze działań (wynajem budynków, schronów, namiotów);
- g) informowanie opinii publicznej: koszty kampanii informacyjnych i informowania mediów w OHQ i FHQ, zgodnie ze strategią informacyjną opracowaną przez dowództwo operacji (HQ);
- h) reprezentacja i przyjmowanie gości: koszty reprezentacyjne; koszty ponoszone na poziomie dowództwa (HQ) niezbędne do przeprowadzenia operacji.
2. Koszty dodatkowe poniesione na udzielenie wsparcia siłom jako całości:
- Określone poniżej koszty są kosztami ponoszonymi w wyniku rozmieszczenia sił na swoich pozycjach:
- a) prace związane z rozmieszczeniem/infrastrukturą: niezbędne dla wypełnienia przez wspólne siły ich misji (lotniska, linie kolejowe, porty, główne trasy logistyczne, w tym punkty wysadzenia sił i rejonów ześrodkowania wojsk; pompowanie, uzdatnianie, dystrybucja i odprowadzanie wody, dostawy energii elektrycznej i wody, roboty ziemne, statyczna ochrona sił, obiekty magazynowe, zwłaszcza do magazynowania paliwa i amunicji, rejonów ześrodkowania logistycznego; wsparcie techniczne dla wspólnie finansowanej infrastruktury).
- b) oznakowanie identyfikacyjne: szczególne znaki identyfikacyjne, dowody tożsamości „Unii Europejskiej”, plakietki, medale, flagi w kolorach Unii Europejskiej oraz inne oznakowanie identyfikacyjne sił lub dowództwa (HQ) (z wyjątkiem odzieży, hełmów i mundurów).
- c) służby medyczne: ewakuacja medyczna w nagłych przypadkach (Medevac). Instalacja obiektów pełniących rolę 2 i 3 na poziomie elementów operacyjnych obszaru działań w rodzaju lotnisk i portów wyładunkowych zatwierdzonych w planie operacji (OPLAN).
- d) pozyskiwanie informacji: obrazy satelitarne używane w wywiadzie i zatwierdzone w planie operacji (OPLAN), jeżeli nie można ich sfinansować ze środków dostępnych w budżecie Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej (SATCEN).
3. Koszty dodatkowe poniesione w związku z odwołaniem się Unii Europejskiej do wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych operacji prowadzonej pod kierunkiem Unii.

Obciążające Unię Europejską koszty zastosowania, w jednej z jej operacji wojskowych, uzgodnień między UE a NATO, dotyczących przekazania, monitorowania i zwrotu lub wycofania wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych operacji prowadzonej pod kierunkiem Unii. Zwroty kosztów dokonywane przez NATO na rzecz Unii Europejskiej.

4. Koszty dodatkowe poniesione przez Unię Europejską na towary, usługi lub prace wymienione w wykazie kosztów wspólnych i udostępnione w operacji prowadzonej pod kierunkiem Unii Europejskiej przez jedno z państw członkowskich, instytucję Unii Europejskiej, państwo trzecie lub organizację międzynarodową na mocy uzgodnienia, o którym mowa w art. 11. Zwroty kosztów dokonywane przez państwo, instytucję Unii Europejskiej lub organizację międzynarodową na podstawie takiego uzgodnienia.

III-B

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z AKTYWNA FAZĄ KONKRETNEJ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ NA MOCY DECYZJI RADY

- Koszty transportu: transport do i z obszaru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia sił niezbędnych do przeprowadzenia operacji.
- Wielonarodowe dowództwo grup zadaniowych: wielonarodowe dowództwo grup zadaniowych UE rozmieszczonych w obszarze działań operacji.

III-C

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ NA WNIOSEK DOWÓDCY OPERACJI I PO ZATWIERDZENIU PRZEZ SPECJALNY KOMITET

- a) koszary i kwaterunek/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie pomieszczeń w obszarze działań (budynków, schronów, namiotów) potrzebnych rozmieszczonym siłom do przeprowadzenia operacji.
- b) niezbędny sprzęt dodatkowy: zakup lub wynajem w trakcie operacji nieprzewidzianego sprzętu specjalistycznego niezbędnego do realizacji operacji, o ile zakupiony sprzęt nie zostanie zwrócony do kraju macierzystego po zakończeniu misji.
- c) służby medyczne: Instalacja w obszarze działań obiektów pełniących rolę 2 innych niż wymienione w załączniku III-A.
- d) pozyskiwanie informacji: pozyskiwanie informacji (obrazy satelitarne; wywiad, rozpoznanie i obserwacja na poziomie obszaru działań, w tym obserwacja przestrzeni powietrze–ziemia wywiad osobowy.
- e) inne krytyczne zdolności na poziomie obszaru działań: w razie potrzeby rozminowywanie w ramach operacji dotyczącej ochrony chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej (CBRN); przechowywanie i niszczenie broni oraz amunicji zebranej w strefie operacji.

ZAŁĄCZNIK IV**WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z LIKWIDACJĄ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ**

Koszty poniesione w celu znalezienia ostatecznego przeznaczenia dla sprzętu i infrastruktury wspólnie finansowanych w celu przeprowadzenia operacji.

Dodatkowe koszty sporządzenia sprawozdań finansowych dotyczących operacji. Kwalifikowalne wspólne koszty są określone zgodnie z załącznikiem III, mając na uwadze fakt, że pracownicy niezbędni do sporządzenia sprawozdań przypisani są do dowództwa tej operacji, nawet jeśli zaprzestała ona swojej działalności.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Francję na rzecz Funduszu Zapobiegania Ryzyku w Rybołówstwie oraz na rzecz przedsiębiorstw rybackich (pomoc państwa C 9/06)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 334 z dnia 12 grudnia 2008 r.)

Strona tytułowa oraz strona 62, tytuł decyzji:

zamiast: „2008/936/WE”,

powinno być: „2008/964/EC”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1337/2007 z dnia 15 listopada 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 992/95 w odniesieniu do wspólnotowych kontyngentów taryfowych na pewne produkty rybołówstwa pochodzące z Norwegii

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 298 z dnia 16 listopada 2007 r.)

Strona 9, załącznik, tabela, lit. c), czwarta kolumna:

zamiast: „16.6.2008–14.2.2009: 30 500”,

powinno być: „16.6–14.2: 30 500”.

Sprostowanie do dyrektywy Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 226 z dnia 22 września 1995 r.)

(Polskie wydanie specjalne rozdział 13 tom 015 s. 218)

Załącznik, pkt B „SZCZEGÓLNE KRYTERIA CZYSTOŚCI”:

— E 101 (i) RYBOFLAWINA – Identyfikacja, A. Spektrometria:

zamiast: „Maksymalna w wodzie dla około 375 nm”,

powinno być: „Maksymalna w wodzie dla około 444 nm”.

— E 101 (ii) RYBOFLAWINY-5'-FOSFORAN – Identyfikacja, A. Spektrometria:

zamiast: „Maksymalna w wodzie przy około 375 nm”,

powinno być: „Maksymalna w wodzie przy około 444 nm”.

— E 160e BETA-APO-8'-KAROTENAL (C30) – Czystość:

zamiast: „Metale ciężkie (np. Pb) Nie więcej niż 10 mg/kg”,

powinno być: „Metale ciężkie (np. Pb) Nie więcej niż 40 mg/kg”.
